

Den Europæiske Unions Tidende

C 305

50. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

15. december 2007

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
III	<i>Forberedende retsakter</i>	
	REGIONSUDVALGET	
	71. plenarforsamling den 10. og 11. oktober 2007	
2007/C 305/01	Regionsudvalgets udtalelse om »Energipakken«	1
2007/C 305/02	Regionsudvalgets udtalelse om — »Årsrapport fra de seks europæiske koordinatore« og — »Transeuropæiske net: på vej mod en helhedsstrategi« — »Udvidelse af de vigtigste transeuropæiske transportakser«	6
2007/C 305/03	Regionsudvalgets udtalelse om »De europæiske lufthavnes fremtid«	11
2007/C 305/04	Regionsudvalgets udtalelse om »Begrænsning af den globale opvarmning til 2 °C og inddragelse af luftfart i emissionshandelsordningen«	15
2007/C 305/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Lokalt og regionalt selvstyre i Ukraine og udvikling af samarbejdet mellem EU og Ukraine«	20
2007/C 305/06	Regionsudvalgets udtalelse om »Nye perspektiver på det europæiske forskningsrum«	25
2007/C 305/07	Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Succesfaktorer til at foregribe og ledsage omstrukturering i byer og regioner«	30
2007/C 305/08	Regionsudvalgets udtalelse om »Bedre lovgivning 2005-2006«	38
2007/C 305/09	Regionsudvalgets udtalelse om »Anvendelse af den samlede migrationsstrategi på Den Europæiske Unions sydlige søgrænser og på de østlige og sydøstlige regioner, der grænser op til Den Europæiske Union«	43

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 305/10	Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Indvandrerkvinder i Den Europæiske Union«	48
2007/C 305/11	Regionsudvalgets udtalelse om »Lige muligheder og sport«	53

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

71. PLENARFORSAMLING DEN 10. OG 11. OKTOBER 2007

Regionsudvalgets udtalelse om »Energipakken«

(2007/C 305/01)

REGIONSUDVALGET

- gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder yder et afgørende bidrag til en vellykket gennemførelse af EU's initiativer. EU-retten gennemføres på lokalt og regionalt niveau. Det påhviler de politisk ansvarlige på lokalt plan og borgerne gennem deres adfærd at øve mærkbar og holdbar indflydelse på energiforbruget;
- mener, at energipolitikken og klimabeskyttelsespolitikken hænger tæt sammen og bør samordnes, eftersom 80 % af CO₂-udledningerne i Europa stammer fra produktionen af energi. Det er derfor af stor betydning, at de foranstaltninger, der foreslås på det klimapolitiske område, indgår i tiltagene på energiområdet, og omvendt. En energipolitik, der tager hensyn til miljø og energieffektivitet, vil samtidig automatisk også være klimapolitik;
- støtter Kommissionens bestræbelser på straks at fjerne eller ophæve administrative hindringer, urimelige betingelser for netadgang (f.eks. diskriminering af leverandører af vedvarende energi) og komplicerede procedurer;
- opfordrer Kommissionen til gennem passende foranstaltninger at forhindre koncentrationer på markedet og til at tilskynde til diversitet blandt markedsdeltagerne;
- støtter EU's målsætning om gennem øget energieffektivitet inden 2020 at foretage energibesparelser på 20 %, og så gerne, at denne målsætning blev bindende;
- gør opmærksom på, at energieffektivitet bør være det centrale element i EU's energipolitik og have højeste prioritet i samtlige overvejelser;
- sætter spørgsmålstejn ved, om CO₂-opsamling og -lagring (carbon capture and storage, CCS) kan betragtes som en langsigtet løsning, eftersom denne i meget betydeligt omfang sænker de pågældende anlægs effektivitet og dertil ud fra et nutidigt synspunkt ikke er særlig effektiv i økonomisk henseende. I en global sammenhæng kan CCS-strategien imidlertid godt være en overgangsløsning.

Basisdokumenter

Meddelelse fra Kommissionen til Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet »En energipolitik for Europa« KOM(2007) 1 endelig.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Udsigterne for det indre gas- og elmarked« KOM(2006) 841 endelig.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Bæredygtig elproduktion fra fossile brændstoffer: Mål: »nær nul«-emissioner fra kul efter 2020«

KOM(2006) 843 endelig.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Statusrapport over biobrændstoffer — Rapport om de fremskridt, der er sket i Den Europæiske Unions medlemsstater med hensyn til anvendelse af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer«

KOM(2006) 845 endelig.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Plan for hovedopgaverne i sammenkoblingen af forsyningsnet«

KOM(2006) 846 endelig.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Mod en strategisk energiteknologiplan for EU«

KOM(2006) 847 endelig.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »En køreplan for vedvarende energi — Vedvarende energi i det 21. århundrede — vejen til en mere bæredygtig fremtid«

KOM(2006) 848 endelig.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Opfølgning på grøn bog — Statusrapport over elektricitet fra vedvarende energikilder«

KOM(2006) 849 endelig.

Ordfører: Bernd VÖGERLE (AT/PSE) Borgmester i Gerasdorf bei Wien

Politiske anbefalinger*Indledning*

Regionsudvalget

1. **understreger** energiens betydning som en grundpille i den moderne livsform. Forsyningsafbrydelser og -flaskehalse har derfor vidtrækkende konsekvenser og medfører betydelige økonomiske skadevirkninger. Af den grund mener de lokale og regionale myndigheder også, at EU's energipolitik og dennes målsætninger om forsyningssikkerhed, bæredygtighed og konkurrenceevne har stor betydning. For at nå disse målsætninger er der behov for et afbalanceret energimix;

2. **gør opmærksom på**, at de lokale og regionale myndigheder yder et afgørende bidrag til en vellykket gennemførelse af EU's initiativer. EU-retten gennemføres på lokalt og regionalt niveau. Det påhviler de politisk ansvarlige på lokalt plan og borgerne gennem deres adfærd at øve mærkbar og holdbar indflydelse på energiforbruget;

3. **opfordrer** derfor de kompetente EU-institutioner, herunder navnlig Kommissionen, til at tage passende hensyn til

de lokale og regionale myndigheders fremtrædende rolle i den konkrete gennemførelse af »Energipakken« som led i EU's energipolitik;

4. **mener**, at energipolitikken og klimabeskyttelsespolitikken hænger tæt sammen og bør samordnes, eftersom 80 % af CO₂-udledningerne i Europa stammer fra produktionen af energi. Det er derfor af stor betydning, at de foranstaltninger, der foreslås på det klimapolitiske område, indgår i tiltagene på energiområdet, og omvendt. En energipolitik, der tager hensyn til miljø og energieffektivitet, vil samtidig automatisk også være klimapolitik;

5. **gør opmærksom på**, at den bevidste forbruger spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af EU's målsætninger. Samtlige overvejelser bør derfor fokusere på forbrugerne. Udvalget peger på, at de socialt ringere stillede befolkningsgrupper rammes særlig hårdt ved enhver forhøjelse af energipriserne. Den hjælp, der ydes af de offentlige myndigheder, bør derfor tage udgangspunkt i bæredygtighed og i en sammenhængende klimapolitik og investeres i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og i oplysningskampagner frem for i ren økonomisk støtte.

Det indre marked

Regionsudvalget

6. **gør opmærksom på**, at forventningerne til liberaliseringen af el- og gasmarkedet, nemlig lavere priser og fjernelse af energiforsyningsvirksomhedernes monopol, ikke er blevet opfyldt i alle medlemsstater. Udvalget mener desuden, at forsyningssikkerheden er truet på grund af for ringe investeringer i kraftværker og forsyningsnet, og navnlig i vedvarende energikilder og lokal energiforsyning. Hvis den nuværende udvikling fortsætter, må der forventes at opstå forsyningsflaskehalse i fremtiden;

7. **opfordrer** derfor Kommissionen til at skabe incitamenter for producenterne og netoperatørerne til igen (som før liberaliseringen) at investere i en udbygning af produktionsanlæg og netværk. Det kunne være et skridt i denne retning at opstille lokale og regionale energiproduktionsplaner på basis af bidrag fra det lokale og regionale niveau;

8. **støtter** Kommissionens bestræbelser på straks at fjerne eller ophæve administrative hindringer, urimelige betingelser for netadgang (f.eks. diskriminering af leverandører af vedvarende energi) og komplicerede procedurer;

9. **går ind for** en adskillelse af aktiviteterne (unbundling), idet udvalget anser en selskabsretlig adskillelse med støtte i en stærk regulerende myndighed for at være tilstrækkelig;

10. **opfordrer** Kommissionen til gennem passende foranstaltninger at forhindre koncentrationer på markedet og til at tilskynde til diversitet blandt markedsdeltagerne (herunder kommunale forsyningsvirksomheder);

11. **mener**, at styrkelsen af de transnationale netværk øger det lokale og regionale niveaus alternativer (f.eks. ved køb af energi);

12. **afviser** oprettelsen af nye administrative strukturer som f.eks. en europæisk »energimyndighed«, eftersom de nationale reguleringsinstanser selv er i stand til at nå de mål, Kommissionen har foreslået, og som Det Europæiske Råd har bekræftet;

13. **opfordrer** Kommissionen til at udforme emissionshandelsmekanismen på en sådan måde, at kraftværker i allokatonsplanen kun får tildelt det antal emissionsattester, der svarer til produktionen af den planlagte mængde el og varme på et kraftvarmeproducerende gas- og dampkraftværk med kraftvarmekobling. Dermed ville man sende et klart signal om, at energieffektiviteten i elproduktionen skal øges.

Energieffektivitet

Regionsudvalget

14. **støtter** EU's målsætning om gennem øget energieffektivitet inden 2020 at foretage energibesparelser på 20 %, **og så gerne**, at denne målsætning blev bindende;

15. **gør opmærksom på**, at energieffektivitet bør være det centrale element i EU's energipolitik og have højeste prioritet i samtlige overvejelser;

16. **opfordrer** de kompetente EU-institutioner og navnlig Kommissionen til at skabe hensigtsmæssige rammebetingelser på bl.a. følgende områder:

- energieffektive køretøjer,
- høje standarder (herunder navnlig stand-by-funktioner, der kan slås fra) og bedre mærkning af husholdningsapparater,
- et så lavt samlet energiforbrug som muligt samt passivhus-standard,
- internalisering af eksterne omkostninger via konsekvente omkostningsberegninger af den samlede livscyklus og/eller af produkters og tjenesteydelsers samlede produktionskæde i forbindelse med offentlige udbud,
- EIB-lån til lokale og regionale myndigheders energieffektiviseringsprogrammer,
- støtte til forbedring af energieffektiviteten i forbindelse med gruppefritagelsesforordningen;

17. **fremhæver**, at der på regionalt og lokalt plan gennemføres en lang række foranstaltninger, der bidrager til, at EU's initiativer lykkes:

- regionaludvikling, der tager hensyn til energiaspektet,
- støtteprogrammer til energieffektiviseringstiltag (f.eks. bygningssanering, udskiftning af forældet belysning, nye husholdningsapparater),
- støtteprogrammer til vedvarende energikilder,
- fastsættelse af mere vidtgående normer end dem, der følger af bygningsdirektivet,
- fysisk planlægning,
- trafikplanlægning (kollektivt trafikudbud, cykelstier),
- parkeringspolitik for at begrænse biltrafikken i byerne og fremme samkørsel (car pooling) og mere miljøvenlige biler,
- energirådgivning af virksomhederne,
- PR-indsats, kampagner, bevidstgørelse (f.eks. konkret oplysning om, hvordan der kan spares energi i husholdningen, på bilen osv.),
- rollemodeller (energibesparelser inden for det offentlige) og uddannelse af egne medarbejdere,
- offentlige indkøb for at forbedre energieffektiviteten for varer og tjenester;

18. **kræver**, at der stilles flere EU-midler til rådighed til udveksling af god praksis på lokalt og regionalt plan, f.eks. som led i programmet »Intelligent Energi — Europa« (IEE);

19. **anmoder** Kommissionen om at fastsætte en samlet målsætning for energieffektivitet (dvs. energiintensitet i økonomien som helhed). Dette ville give medlemsstaterne og regionerne fleksibilitet til at opnå målsætningen ved hjælp af en bredere vifte af foranstaltninger, herunder foranstaltninger rettet mod husholdningsapparaters energiforbrug og erhvervsstrukturen i (regional-)økonomien.

Vedvarende energikilder

Regionsudvalget

20. **støtter** den bindende målsætning om inden 2020 at dække 20 % af EU's samlede energiforbrug ved hjælp af vedvarende energikilder;

21. **fremhæver** de lokale energikilders samfundsøkonomiske betydning samt deres betydning for forsyningssikkerheden og effektiv transmission **og peger på**, at fremme af vedvarende energikilder bør være baseret på de i hvert enkelt tilfælde fremherskende geografiske, klimatiske og økonomiske forhold. Udvalget **fremhæver** i den forbindelse den rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller for fremme og udnyttelse af lokale fornyelige energikilder;

22. **går ind for**, at der fastsættes målsætninger for vedvarende energi under hensyntagen til opvarmning og køling, idet der bør lægges særlig vægt på kombineret produktion af strøm og varme/kulde;

23. **bemærker**, at bæredygtighed skal prioriteres i alle foranstaltninger. I lande, som allerede på et tidligt tidspunkt har satset på biomasse som energikilde, bliver energibehovet nu i høj grad dækket af biomasse. Derved opstår imidlertid ofte det problem, at behovet ikke længere udelukkende kan dækkes med rent regional energi (oftest i form af træ), og at biobrændsel må transporteres over store afstande til bestemmelsesstedet. I så fald bliver den alternative energiform selvfølgelig mindre bæredygtig. Mindre energikrævende transportformer bør derfor overvejes;

24. **mener**, at de medlemsstater, der kun har begrænsede muligheder for at producere energi fra vedvarende energikilder, bør have mulighed for at opnå deres målsætning om vedvarende energi ved handel, enten inden for rammerne af et certificeringssystem for grøn energi, der gælder i hele EU, eller ved bilaterale aftaler med andre stater, hvis vedvarende energiressourcer er større. Målet er her at nedbringe de samlede udgifter ved at opfylde målsætningerne om vedvarende energi;

25. **opfordrer** Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte obligatorisk høring af de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med udarbejdelsen af nationale handlingsplaner for vedvarende energi.

Biobrændstoffer

Regionsudvalget

26. **støtter** den bindende målsætning om inden 2020 at dække 10 % af EU's samlede brændstofforbrug ved hjælp af biobrændstoffer under forudsætning af, at produktionen er bæredygtig;

27. **understreger** betydningen af en spredning af energikilderne og biomassetyperne;

28. **lægger særlig vægt på**, at klimapolitikken bør ses i et internationalt perspektiv, og at de forskellige biobrændstoffer bør fremmes på basis af deres miljø- og klimapræstationer set i et livscyklusperspektiv, hvor der er taget hensyn til produktionsmetoder, transport osv. Import fra tredjelande har formentlig mindre betydning end fremme af en effektiv produktion i EU. En miljømæssig forsvarlig og energieffektiv produktion af biobrændstoffer bør fremmes — uanset biobrændstoftype og benyttede afgrøder;

29. **gør opmærksom på**, at fremme af produktionen af biobrændstoffer i tredjelande strider mod målsætningen om at reducere importafhængigheden på energiområdet og skaber nye afhængighedsformer, **og understreger** derfor, at import fra tredjelande bør nedprioriteres. Ved import bør der lægges vægt på bæredygtighed og energieffektivitet, set ud fra livscyklusperspektivet for de enkelte biobrændstoffer;

30. **henleder opmærksomheden på**, at biobrændsel skal fremstilles på en bæredygtig måde, så tab af biodiversitet undgås. Man skal undgå en situation, hvor monokulturer (koncentreret dyrkning af en enkelt afgrøde på store arealer) bestemt til energifremstilling i overdreven grad forstyrrer det lokale økosystem;

31. **understreger**, at der bør gælde en bæredygtighedskodeks for import af råstoffer til produktion af bioenergi. EU ville ved over for sine handelspartnere at stille krav herom kunne bidrage til at støtte økonomiske samkvemsformer, der er økologisk og socialt retfærdige og forhindrer tab af vigtige habitater. Der bør omgående tages skridt til at indlede internationale drøftelser samt udvikling af et passende regelsæt på dette område.

Anvendelsen af kul

Regionsudvalget

32. **sætter spørgsmålstegn ved**, om CO₂-opsamling og -lagring (carbon capture and storage, CCS) kan betragtes som en langsigtet løsning, eftersom denne i meget betydeligt omfang sænker de pågældende anlægs effektivitet og dertil ud fra et nutidigt synspunkt ikke er særlig effektiv i økonomisk henseende. I en global sammenhæng kan CCS-strategien imidlertid godt være en overgangsløsning;

33. **mener**, at forskning i og udvikling af CCS-teknologi bør fremmes;

34. **henstiller**, at man, så snart CCS-teknologien er kommercielt tilgængelig, tager den i betragtning ved godkendelsen af nye kulfyrede kraftværker.

Energiteknologi

Regionsudvalget

35. **konstaterer**, at den nuværende indsats inden for energiteknologisektoren ikke er tilstrækkelig. Desuden er systemet meget langsomt, hvilket betyder, at indførelsen af ny teknologi ofte tager årtier;

36. **kræver** derfor, at der afsættes flere midler til energiteknologi dels i Rammeprogrammet for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, dels i »Intelligent Energi — Europa«. Netop demonstrationen af ny teknologi på regionalt og lokalt plan bidrager til at bevidstgøre befolkningen og til at forbedre arbejdsstyrkens kvalifikationer. Det er vigtigt, at både mindre private, kommercielle aktører og den offentlige sektor får adgang til forsknings- og udviklingsstøtte;

37. **fastholder**, at udviklingen af den mest avancerede teknologi ligeledes skaber eksportmuligheder. Derved bliver det muligt at oprette mange nye arbejdspladser.

Internationalt samarbejde

Regionsudvalget

38. **mener**, at det kun er vidtrækkende og omfattende grænseoverskridende samarbejde samt aftaler inden for energipolitik og klimabeskyttelse, som sigter mod et bæredygtigt miljø, højere energieffektivitet samt økonomisk energianvendelse, der på kort og lang sigt vil have succes og gavne nuværende og kommende generationer i og uden for EU;

39. **kræver** garanti for, at den tekniske støtte til tredjelande ikke ydes i form af eksport til de pågældende lande af produkter og produktionsmetoder, som er forældede eller forbudte i EU, enten mod betaling eller gratis. Det bør i den sammenhæng sikres, at disse kriterier gælder på alle niveauer (EU, nationalt, regionalt, lokalt) og for alle institutioner, herunder Den Europæiske Investeringsbank.

Den sociale dimension

Regionsudvalget

40. **opfordrer** Kommissionen til at gøre en større indsats for, at man i EU udnytter de bedste internationale erfaringer på energibesparelsesområdet, og for at de europæiske initiativer, EU's indsats samt god praksis også udbredes uden for EU;

41. **slår fast**, at det kun i få tilfælde og i meget begrænset omfang er muligt for de lokale og regionale myndigheder at påvirke prisstrukturen på energiområdet. I de tilfælde, hvor der i stort omfang kan gøres brug af egne energiressourcer, og disse samtidig i omkostningsmæssig henseende er konkurrencedygtige i forhold til andre energiråstoffer på et liberaliseret marked, opstår muligheden dog. Derudover kan man forsøge gennem bevidsthedsskabende foranstaltninger at skabe forståelse blandt borgerne for og accept af, at indførelse af vedvarende energi medfører øgede omkostninger. Økonomisk støtte, der forlænges i det uendelige (tilskud til dækning af udgifter til energi og opvarmning), sættes der spørgsmålstegn ved, eftersom en sådan støtte som regel ikke bevirker nogen adfærdssændring blandt forbrugerne. Udvalget går i stedet ind for fremme af foranstaltninger til energieffektivisering, da disse både medfører besparelser og øget livskvalitet. En sådan støtte bør omfatte adgang til information om energiforbrug for forbrugerne (intelligente målere) samt adgang til information om energiforbruget i bestemte områder for de lokale og regionale myndigheder, så disse kan målrette effektivitetsfremmende foranstaltninger og tilskud, uden at det går ud over personer med begrænsede indtægter (brændstoffattigdom);

42. **ser med bekymring på** den øgede efterspørgsel efter energiråstoffer, der medfører uforholdsmæssigt store prisstigninger på fødevarer. Derfor synes der at være behov for en samlet vurdering af energimarkedet og den forventede efterspørgsel efter råstoffer til fremstilling af bioenergi, navnlig for helt ned i de små regioner at kunne bedømme konsekvenserne for fødevaremarkedet.

Bruxelles, den 10. oktober 2007.

Michel DELEBARRE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om

- »Årsrapport fra de seks europæiske koordinatore« og
- »Transeuropæiske net: på vej mod en helhedsstrategi«
- »Udvidelse af de vigtigste transeuropæiske transportakser«

(2007/C 305/02)

REGIONSUDVALGET

- erindrer først og fremmest om vigtigheden af de transeuropæiske transportnet (TEN-T), der i markant grad bidrager til opfyldelsen af Lissabon-målsætningerne;
- fremhæver desuden, at koordinatorene kan spille en central rolle i forbindelse med opnåelsen af en aftale mellem medlemsstaterne om sammenhængende parametre for de forskellige nationale grene af hver TEN-T-akse; til støtte heraf opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at gøre en sådan aftale til en forudsætning for tildeling af finansiell støtte fra EU;
- mener at, Kommissionen kan også tilskynde til oprettelsen af netværk af lokale og regionale aktører, der berøres af prioriterede TEN-T-projekter, f.eks. gennem et årligt tilbagevendende forum. Regionsudvalget tilkendegiver i øvrigt sin interesse for og sin villighed til at samarbejde med Kommissionen om et sådant initiativ;
- beklager på ny den slående mangel på sammenhæng mellem på den ene side den meget store betydning, som TEN-T har for EU (hvilket fremhæves i meddelelsen), og den afgørende betydning, som økonomisk tilskud fra EU kan have, og på den anden side det meget lave budget, selv om dette budget er koncentreret om grænsekrydsende strækninger og flaskehalse, og insisterer derfor på behovet for synergi mellem alle disponible finansieringskilder på EU-niveau;
- understreger betydningen af at forlænge transportakserne ud over EU's grænser for at fremme borgernes mobilitet og udvikle varehandelen ikke kun med nabolandene, men med resten af verden.

Basisdokumenter

Årsrapport fra de seks europæiske koordinatore

KOM(2006) 490 endelig

Transeuropæiske net: På vej mod en helhedsstrategi

KOM(2007) 135 endelig

Udvidelse af de vigtigste transeuropæiske transportakser

KOM(2007) 32 endelig

Ordfører: Bernard SOULAGE (FR/PSE), Første næstformand for regionalrådet for Rhône-Alpes

Politiske anbefalinger**A. Transeuropæiske transportnet (TEN-T)****Generelt****Regionsudvalget**

1. erindrer først og fremmest om vigtigheden af de transeuropæiske transportnet (TEN-T), der i markant grad bidrager til opfyldelsen af Lissabon-målsætningerne. De fremmer naturligt territorial samhørighed og regionernes konkurrenceevne, eftersom de letter udvekslingen af varer og personers mobilitet. De europæiske borgere i regionerne mærker betydningen af TEN-T i hverdagen, hvilket kun kan virke befordrende for EU's legitimitet.

Koordinatorernes rapporter**Regionsudvalget**

2. ønsker specielt at rette en tak til koordinatorene for deres effektive indsats for at fremskynde gennemførelsen af prioriterede TEN-T-projekter, hvilket til fulde viser, at de varetager en nyttig funktion;

3. påskønner, at Kommissionen gennem sit arbejde og sin informationsformidling skaber langt mere gennemsigtighed omkring disse projekter og deres gennemførelse, og ønsker derfor, at dialogen mellem Regionsudvalget og Kommissionen fortsætter sit aktive forløb, eftersom adskillige regioner er direkte berørt af investeringerne på området på deres territorium;

4. minder især om de stærke sider af koordinatorernes virksomhed, der har muliggjort:

- et bedre kendskab til projekterne og deres faktiske fremskridt, hvilket gør det muligt at belyse de valg, som træffes i forbindelse med anvendelsen af TEN-T-budgettet;
- en reel forbedring af samordningen mellem de forskellige aktører, især for de grænsekrydsende strækninger, som er kendt som de mest problematiske, hvilket er ensbetydende med øget effektivitet i forbindelse med forstudier til og udarbejdelse af projekter — især på steder, hvor der ikke i forvejen findes nogen formel international struktur (f.eks. mellem Slovenien og Italien);
- udpegelse af en ansvarlig person for hvert projekt, hvilket smidiggør det ofte komplicerede arbejde på tværs af de nationale forvaltninger i forbindelse med grænseoverskridende

projekter og giver EU mere pondus og uafhængighed i forbindelse med fremme eller forsvar for projekter (f.eks. har de Palacio været ansvarlig for Lyon-Torino-forbindelsen);

5. konstaterer, at disse tiltag også har forbedret koordinationen mellem ministre fra samme land, fordi de overvåges af en ekstern observatør;

6. er enig med Kommissionen i, at der er nødvendigt med et tilstrækkeligt stort bidrag til de grænseoverskridende projekter (kritisk masse, ofte skønnet af koordinatorene til det maksimale, som reglerne tillader) for at hjælpe dem igennem vanskelighederne med henblik på på den måde at skabe maksimal løftestangseffekt og samle erfaringer til de nationale strækninger, der fører hen til dem;

7. insisterer på, at intermodalitet et langt stykke hen ad vejen er en afgørende forudsætning for en god økonomisk udnyttelse af investeringerne, og understreger især, at man har valgt at koncentrere ERTMS om seks prioriterede godskorridorer for at sikre en god udnyttelse og en attraktiv placering af investeringerne i ny infrastruktur i disse korridorer;

8. fremhæver desuden, at koordinatorene kan spille en central rolle i forbindelse med opnåelsen af en aftale mellem medlemsstaterne om sammenhængende parametre for de forskellige nationale grene af hver TEN-T-akse; til støtte heraf opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at gøre en sådan aftale til en forudsætning for tildeling af finansiel støtte fra EU;

9. fremhæver ligesom de fleste af rapporternes forfattere behovet for, at de enkelte lande træffer foranstaltninger til en bedre udnyttelse af investeringerne: overførsel mellem transportformerne, god forvaltning af prioriteringer for anvendelsen af infrastrukturen, optimal timing af planlægningen af investeringerne i en korridor;

10. foreslår, at koordinatorene også deltager i erfaringsudvekslinger på tværs af projekterne — om ikke andet, så for at sikre en sammenhængende praksis, udveksling af idéer og god praksis for så vidt angår undersøgelser, udformning og finansiering af projekter. Kommissionen kan også tilskynde til oprettelsen af netværk af lokale og regionale aktører, der berøres af prioriterede TEN-T-projekter, f.eks. gennem et årligt tilbagevendende forum. Regionsudvalget tilkendegiver i øvrigt sin interesse for og sin villighed til at samarbejde med Kommissionen om et sådant initiativ;

11. ønsker i lyset af de hidtidige positive erfaringer, at der i forbindelse med udvidelsen af koordinatorernes nuværende opgaver, udnævnes flere koordinatore for projekter, som finansieres af EU på transportområdet, navnlig inden for områder, som har behov for en kraftig impuls, ofte på politisk plan, for at tackle problemerne i planlægnings- og etableringsfasen og derudover for prioriterede projekter; Regionsudvalget understreger dog, at der indtil videre kun er blevet udnævnt koordinatore for seks projekter, der befinder sig langt inde i forberedelsesfasen, selv om også andre prioriterede akser har behov for en sådan støtte, eftersom de inddrager flere medlemsstater i forberedelserne (f.eks. projekt nr. 22 omfattende otte medlemsstater);

12. konstaterer, at koordinatorernes rapporter fra juli 2006 opregner de etaper, som er nødvendige og presserende for at give projekterne troværdighed samt de forpligtelser, som landene skal indgå, for at hovedinvesteringerne kan opnå fuld effekt;

13. ønsker derfor, at der udarbejdes en statusopgørelse over den faktiske hidtidige gennemførelse af disse etaper og opfyldelse af forpligtelser med henblik på at gøre det muligt at træffe de næste beslutninger om anvendelsen af TEN-T-bevillinger for 2007-2013 på et klarere grundlag. Beslutninger om tildeling af tilskud, navnlig under det flerårige TEN-program, bør træffes under behørig hensyntagen til koordinatorernes analyser og henstillinger;

14. konstaterer, at usikkerheden omkring fællesskabsfinansieringen efter 2013 måske er en hæmmende faktor for projekter, der medfører få udgifter i indeværende budgetperiode, og anmoder derfor om, at der udtænkes mekanismer, som kan reducere dette negative aspekt;

15. fremhæver, at de prioriterede projekter, der støttes af koordinatorerne, skal behandles på samme måde som andre projekter, selv om Kommissionen for disse har mere præcise, detaljerede og komplekse oplysninger om udviklingen i forberedelserne;

16. beklager, at der ikke er gennemført en komparativ undersøgelse af disse projekter, hvor langt de er nået i gennemførelsen og hvordan de indbyrdes påvirker hinanden i positiv retning, og anbefaler, at Kommissionen lægger aktuelle og relevante statistiske oplysninger, som i passende form indhentes fra de berørte medlemsstater, til grund for fremtidige undersøgelser. Selv om nødvendigheden af optimal koordination mellem projekterne fremhæves i meddelelsen, er der ikke fortaget en eneste sådan undersøgelse med henblik på optimal timing i forbindelse med anlæggelse af TEN-T-nettet. TEN-styregruppen ville kunne stå for en sådan undersøgelse. Undersøgelsen ville kunne indgå i informationsgrundlaget for tildelingen af de meget beskedne midler til EU-projekter i perioden 2007-2013.

TEN-styregruppens arbejde

Regionsudvalget

17. er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at sikre et positivt samspil mellem TEN-projekter langs samme akse, fordi

man kan høste fordele heraf både i henseende til investeringer (nedbringelse af omkostninger, færre territoriale ulemper) og i henseende til anlægsarbejdernes effektivitet;

18. ønsker i betragtning af vanskelighederne, som er forbundet med at kombinere meget forskellige projekter (f.eks. jernbanetunneler og højspændingsledninger), at denne synergi-målsætning inkorporeres i koordinatorernes arbejde — ud over den bebudede manual i god praksis;

19. beklager på ny den slående mangel på sammenhæng mellem på den ene side den meget store betydning, som TEN-T har for EU (hvilket fremhæves i meddelelsen), og den afgørende betydning, som økonomisk tilskud fra EU kan have, og på den anden side det meget lave budget, selv om dette budget er koncentreret om grænsekrydsende strækninger og flaskehalse, og insisterer derfor på behovet for synergi mellem alle disponible finansieringskilder på EU-niveau. Kommissionen bør ligeledes udforske de nye finansieringskilder, som vil kunne blive mulige i fremtiden. På mellemlangt sigt synes en revision af eurovignette-direktivet i den forbindelse at være nødvendig med henblik på indregning af de eksterne omkostninger;

20. konstaterer, at afslutningen af 30 prioriterede akser kun vil reducere stigningen i CO₂-udslip fra transportsektoren med 4 %, hvilket er et meget beskedent resultat, og ønsker derfor, at der som led i en revision af eurovignette-direktivet tages behørigt hensyn til eksterne omkostninger, så der kan træffes foranstaltninger, der kan flytte gods og personer mellem transportformerne, navnlig — men ikke udelukkende — i følsomme områder, hvor der også må udtænkes mere direkte og håndfaste foranstaltninger. Udnyttelse af ny informationsteknologi som foreslået i meddelelsen samt udviklingen af intelligente transportsystemer (et område, hvor f.eks. de asiatiske lande er foran Europa) kan bidrage hertil;

21. støtter udviklingen af offentlige-private partnerskaber især ved at forbedre retssikkerheden og udvikle nye finansieringsinstrumenter i Den Europæiske Investeringsbank. Man bør dog altid sætte de uomtvistelige fordele ved finansieringsformerne i forhold til de ekstraomkostninger, de kan forårsage i starten, og klart præcisere risikooverførslen;

22. understreger, at fordelene ved at åbne op for konkurrence er veldokumenterede inden for telekommunikation, men at de også må kunne påvises for jernbanetransportområdet. Om end det er urealistisk at håbe på, at private investeringer i jernbaner kan nå op på højde med investeringerne i telekommunikation, så bør åbningen for konkurrence i jernbanesektoren ikke desto mindre gøre det muligt at udnytte de offentlige investeringer bedre;

23. opfordrer til, at undtagelsesbestemmelserne for offentlig gæld (i henhold til Maastricht-konvergens-kriterierne) præciseres og evt. gøres mere fleksible for lån til TEN-projekter. Spørgsmålet er afgjort relevant for alle strategiske udviklingsinvesteringer i EU.

B. Udvidelse af de vigtigste transeuropæiske transportakser

Generelt

Regionsudvalget

24. understreger betydningen af at forlænge transportakserne ud over EU's grænser for at fremme borgernes mobilitet og udvikle varehandelen ikke kun med nabolandene, men med resten af verden;

25. mener desuden, at bedre forbindelser til EU's nabolande også vil styrke effektiviteten af de betydelige investeringer i TEN-T-nettet;

26. mener, at kontrolleret udvikling og integration af transportsektorerne i EU og nabolandene vil bidrage fuldt ud til gennemførelsen af Lissabon-dagsordenen ved at fremme handel, bæredygtig vækst og social samhørighed;

27. konstaterer, at disse udvidelser er en vigtig faktor for den demokratiske og økonomiske stabilisering i nabolandene, og at de bidrager til EU's naboskabspolitik og til udbredelsen af EU's landvindinger og på den måde lette samarbejdet på alle planer med EU's nabolande, hvorved vejen kan blive banet for et eventuelt kommende medlemskab af EU for visse af disse.

Rapporten fra gruppen på højt niveau

Regionsudvalget

28. fremhæver især den meget høje kvalitet af rapporten fra gruppen på højt niveau, der havde Loyola de Palacio som formand, som Regionsudvalget mindes med glæde;

29. påskønner høringsprocessen, som berigede og spredte tillid omkring arbejdet i gruppen på højt niveau;

30. foreslår, at denne meget rige og detaljerede rapport kommer til at tjene som grundlag for en præcis fastsættelse af aktioner, som iværksættes på kort og mellemlang sigt;

31. fremhæver relevansen af de udpegede transnationale akser:

— de fem »transnationale akser« dækker alle forbindelsesbehov i forlængelse af de prioriterede TEN-T-korridorer i kraft af grupperingen i store områder,

— motorvejene til søs, der er et vigtigt element i den aktuelle udvikling af verdenshandelen, har med rette fået opmærksomhed som en selvstændig akse,

— konstaterer, at de forskellige scenarier for forbedringer er meget lig dem, som EU har peget på med henblik på gennemførelsen af TEN-T,

— bedre koordination mellem landene langs en og samme akse,

— eliminering af flaskehalse af enhver art,

— større interoperabilitet,

— udveksling af god praksis;

32. glæder sig i den forbindelse over, at Kommissionen har taget initiativ til at identificere og fjerne flaskehalse inden for godstransportlogistikken;

33. konstaterer, at rapporten forslår stramme frister, som ikke står opført i meddelelsen: gennemgang og ajourføring af hovedakserne og de vigtigste projekter samt de horisontale foranstaltninger inden 2010 med midtvejsevaluering i 2008.

Om meddelelsen fra Kommissionen

Regionsudvalget

34. støtter, at Kommissionen anbefaler Rådet og Europa-Parlamentet at godkende forslaget om at revidere begrebet paneuropæiske korridorer/områder i overensstemmelse med anvisningerne i rapporten;

35. beklager dog, at der — med undtagelse af motorvejene til søs, som Regionsudvalget understreger relevansen af — ikke er nogen generelle anvisninger for, hvilke transportformer der skal have forrang, selv om akserne karakteriseres som multimodale. Sådanne generelle anvisninger ville navnlig give mulighed for at fremme overgangen til mere miljømæssige transportformer;

36. minder ved denne lejlighed om de stærke punkter i udtalelsen af 14. februar 2007 om midtvejsevalueringen af hvidbogen om transportpolitikken:

— selv om udvidelsen af TEN-T-netværket til nabolandene er et af de vigtigste mål for EU's transportpolitik, bør fuldførelsen af TEN-T-netværket i EU-27 have større prioritet for EU,

— et af den europæiske transportpolitikks målsætninger bør være at mindske transportens miljøpåvirkninger, bl.a. ved at overholde Kyoto-protokollens CO₂-forpligtelser (punkt 1.4),

— det vigtigste mål bør være en afbalanceret fordeling mellem landtransportformerne, og det er nødvendigt at iværksætte strategier til fremme af intermodalitet og multimodalitet (punkt 2.1);

37. ønsker, at der lægges særlig vægt på miljøaspekter (som fremhævet under de offentlige høringer), og at man knæsetter princippet om valgmulighed mellem transportformerne (i tråd med Kyoto-forpligtelserne) og målsætningerne om bæredygtig udvikling;

38. understreger, at det er både vigtigt og presserende at træffe horisontale foranstaltninger for at fremme interoperabilitet — foranstaltninger, som beskrives i meddelelsen, der også indeholder detaljer om principperne for etablering af handlingsplaner;

39. godkender den foreslåede institutionelle struktur med tre niveauer:

- regionale styregrupper, der koordineres indbyrdes,
- ministerielle møder, hvor der træffes strategiske beslutninger, og
- et sekretariat, der yder administrativ og teknisk bistand

og kræver herudover

- for det første, at de berørte lande og Kommissionen i fællesskab står for finansieringen af sekretariatet for at sikre kvalitet og kontinuitet i dets arbejde, og
- for det andet, at sekretariatet inddrages i forberedelsen forud for tildeling af tilskud til projekter;

40. beklager at kunne spore en vis reservation i meddelelsen, hvad angår aktioner, både med hensyn til investeringer og med hensyn til gennemførelsen af institutionelle forslag;

41. foreslår derfor, at der snarest afholdes sonderende møder med nabolandene, samtidig med at der oprettes regionale styregrupper med det formål at definere, hvilke foranstaltninger der er brug for på kort og mellemlangt sigt;

42. opfordrer til, at de finansielle aspekter, som præciseres i rapporten fra gruppen på højt niveau, men ikke nævnes i meddelelsen, bekræftes i den allerførste del af processen;

43. anmoder om, at de berørte lokale og regionale forvaltningsniveauer inddrages i vidt omfang i udformningen og gennemførelsen af foranstaltningerne, med henblik på i sidste ende at opnå en god synergi med den lokale udvikling, hvad angår både økonomi og fysisk planlægning.

Bruxelles, den 10. oktober 2007.

Michel DELEBARRE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »De europæiske lufthavnes fremtid«

(2007/C 305/03)

Regionsudvalget fremsætter følgende anbefalinger:

- Det er nødvendigt med en mindre grad af lovgivning for at dække områder, hvor det kan konstateres, at de nationale regler ikke virker (subsidiaritetsprincippet). Der skal især fokuseres på åbenhed i høringsprocessen og en europæisk ankeprocedure.
- Tærsklen på en million passagerbevægelser forekommer vilkårligt sat og er formentlig unødvendig, eftersom den vil betyde, at over 150 lufthavne falder ind under reglerne. Direktivet bør derfor kun gælde for lufthavne, der har over 1 % af EU's samlede marked for flypassagertrafik.
- Den nationale uafhængige tilsynsmyndighed bør også have kompetence til at indrømme fritagelse og til at indbefatte de lufthavne, der ligger under tærsklen, hvis det vurderes, at de har en stærk markedsposition. Alle markedsundersøgelser, der foretages af de nationale luftfartsmyndigheder, skal kontrolleres af Europa-Kommissionen, så der sikres en ensartet behandling i hele Europa (artikel 1, stk. 2, i KOM(2006) 820 bør derfor ændres).
- Direktivet bør være neutralt i forhold til single till-princippet.
- Uindskrænket adgang til lufthavne via forskellige nye transportmidler er af stor betydning for en bedre udnyttelse af eksisterende kapacitet i regionale lufthavne.
- Regionale lufthavne er vitale for regionernes velstand og kan spille en vigtig rolle ved at mindske belastningen af større hovedlufthavne. De kan desuden rette deres egne aktiviteter mod almen flyvning og mod en række tjenester, der vil få mindre plads i de store lufthavne som følge af væksten i den kommercielle trafik.

Basisdokumenter

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for driften af lufttransporttjenester i Fællesskabet,

KOM(2006) 396 endelig.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for kapacitet, effektivitet og sikkerhed i Europas lufthavne,

KOM(2006) 819 endelig.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lufthavnsafgifter,

KOM(2006) 820 endelig.

Rapport fra Kommissionen om gennemførelsen af Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996,

KOM(2006) 821 endelig.

Ordfører: Gordon KEYMER (UK/PPE) Tandridge District Council

I. Politiske anbefalinger**I. Behov for lovgivning**

1. Det er nødvendigt med en mindre grad af lovgivning for at dække områder, hvor det kan konstateres, at de nationale regler ikke virker (subsidiaritetsprincippet). Der skal især fokuseres på åbenhed i høringsprocessen og en europæisk ankeprocedure.

II. Lufthavnsafgifter

2. Tærsklen på en million passagerbevægelser forekommer vilkårligt sat og er formentlig unødvendig, eftersom den vil betyde, at over 150 lufthavne falder ind under reglerne. Mange af disse er små regionale lufthavne, der ikke kan klare administrationen. Det anbefales, at de nationale luftfartsmyndigheder foretager markedsundersøgelser, som kan kontrolleres af EU, så der sikres en ensartet behandling i hele Europa.

3. Direktivet gælder kun de lufthavne, der har over 1 % af EU's samlede marked for flypassagertrafik.

4. Den nationale uafhængige tilsynsmyndighed har kompetence til at indrømme fritagelse enten på grundlag af en kritisk markedsundersøgelse eller i de tilfælde, hvor lufthavne har en markedsandel på mindre end 20 % af det nationale marked. Den har ligeledes kompetence til at indbefatte de lufthavne, der ligger under tærsklen, hvis det vurderes, at de har en stærk markedsposition.

5. De markedsundersøgelser, der foretages af de nationale luftfartsmyndigheder, skal kontrolleres af Europa-Kommissionen, så der sikres en ensartet behandling i hele Europa.

6. Direktivet bør være neutralt i forhold til single till-princippet (en dual till-metode kan være velfungerende).

7. Lufthavne skal kunne operere med differentierede afgifter, både for at opmuntre deres »pionerflyselskaber« og for at muliggøre udvikling af billige terminaler i en lufthavn.

III. Tilsynsmyndighed

8. De nationale tilsynsmyndigheder skal være virkelig uafhængige, både operationelt og finansielt.

IV. Kapacitet

9. Det er nødvendigt, at man i Europa både forbedrer udnyttelsen af eksisterende kapacitet og investerer i ny kapacitet.

10. Uindskrænket adgang til lufthavne via forskellige nye transportmidler er af stor betydning for en bedre udnyttelse af eksisterende kapacitet i regionale lufthavne. Især er det vigtigt at forbinde lufthavne med bykerner via højhastighedstog og etablere et tættere net af højhastighedstogforbindelser for at reducere kortdistanceflytrafik og frigøre kapacitet.

11. Almen flyvning spiller en vigtig rolle i det udvidede EU ved at muliggøre hurtige og fleksible rejser mellem regionale lufthavne. Man bør derfor fastholde den kapacitet, der muliggør almenflyvningsaktiviteter.

V. Groundhandling

12. 1996-direktivet har medført fordele som øget effektivitet, lavere omkostninger og flere arbejdspladser. Gennemførelsen af det eksisterende direktiv kunne blive bedre, men der er ikke behov for ny lovgivning.

VI. Planlægningskonsekvenser

13. På baggrund af sammenhængen mellem regional tilgængelighed og vækst mener Regionsudvalget, at regionale lufthavne er vitale for regionernes velstand og kan spille en vigtig rolle ved at mindske belastningen af større hovedlufthavne. De kan desuden rette deres egne aktiviteter mod almen flyvning og mod en række tjenester, der vil få mindre plads i de store lufthavne som følge af væksten i den kommercielle trafik.

14. Regionale og lokale myndigheder bør samarbejde med luftfartssektoren på en anden måde, især når der er tale om kortere tidshorisonter, og være mere dynamiske.

15. Der bør tages større hensyn til lufthavnes fremtidige vækst i den langsigtede lokale og regionale arealplanlægning (boliger, transportnet, detailhandel osv.).

II. Forslag til ændringer

Ændringsforslag 1

Kommissionens forslag til direktiv om lufthavnsafgifter (KOM(2006) 820 endelig)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Betragtning 1 (1) Lufthavnenes hovedopgave og forretningsvirksomhed består i at betjene fly fra ankomst til afgang, så luftfartsselskaberne kan levere deres lufttransporttjenester. Til dette formål stiller lufthavnene en række faciliteter og tjenesteydelser til rådighed i forbindelse med flydriften samt passager- og fragtekspedition, og omkostningerne herved får de generelt dækket gennem lufthavnsafgifter.	Betragtning 1 (1) Lufthavnenes hovedopgave og forretningsvirksomhed består i at betjene fly fra ankomst til afgang, så luftfartsselskaberne kan levere deres lufttransporttjenester. Til dette formål stiller lufthavnene en række faciliteter og tjenesteydelser til rådighed i forbindelse med flydriften samt passager- og fragtekspedition, og omkostningerne herved får de generelt, men ikke nødvendigvis udelukkende, dækket gennem lufthavnsafgifter.

Begrundelse

Direktivet bør være neutralt i forhold til single till-princippet (en dual till-metode kan også være en god løsning).

Ændringsforslag 2

Kommissionens forslag til direktiv om lufthavnsafgifter (KOM(2006) 820 endelig)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 1, stk. 2 Direktivet gælder for alle lufthavne, som er beliggende på et område, der er omfattet af traktaten, og som er åbne for erhvervsmæssig trafik, hvor den årlige trafik overstiger 1 mio. passagerbevægelser eller 25 000 tons fragt.	Artikel 1, stk. 2 Direktivet gælder for alle lufthavne, som er beliggende på et område, der er omfattet af traktaten, og som er åbne for erhvervsmæssig trafik, hvor den årlige trafik overstiger 1 mio. % af EU's samlede marked for flypassagertrafik passagerbevægelser eller 25 000 tons fragt. <u>Den nationale uafhængige tilsynsmyndighed har kompetence til at indrømme fritagelse enten på grundlag af en kritisk markedsundersøgelse eller i de tilfælde, hvor lufthavne har en markedsandel på mindre end 20 % af det nationale marked. Den har ligeledes kompetence til at indbefatte de lufthavne, der ligger under tærsklen, hvis det vurderes, at de har en stærk markedsposition.</u> <u>De markedsundersøgelser, der foretages af de nationale luftfartsmyndigheder, skal kontrolleres af Europa-Kommissionen, så der sikres en ensartet behandling i hele Europa.</u>

Begrundelse

Med den foreliggende udgave af direktivforslaget vil det omfatte over 150 lufthavne, hvoraf mange ikke har ressourcer til at løfte de administrative byrder, det indebærer, og hvis markedsandel ikke retfærdiggør deres inddragelse. En lufthavn i EU's »top 20« vil have over 10 mio. passagerbevægelser.

Bruxelles, den 10. oktober 2007.

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Begrænsning af den globale opvarmning til 2 °C og inddragelse af luftfart i emissionshandelsordningen«

(2007/C 305/04)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer Kommissionen til at øge sin indsats på højeste politiske niveau for at styrke den internationale koalition mod klimaændringer, eftersom klimaændringerne kun kan bekæmpes, hvis alle (større) lande gør en indsats;
- mener, at medlemsstater med begrænsede muligheder for at producere energi fra vedvarende energikilder bør have mulighed for at opnå deres mål for vedvarende energi gennem handel enten inden for EU's system med handel af grønne certifikater eller gennem bilaterale aftaler med andre medlemsstater, der har en rigelig forsyning af vedvarende energi. Det drejer sig om at mindske de samlede udgifter til at nå målet om vedvarende energikilder;
- anbefaler, at der afsættes yderligere ressourcer og udformes yderligere foranstaltninger udover anvendelse af EU's strukturfonde som nyttige redskaber til at fremme tilpasningen og gennemførelsen af foranstaltninger som energibesparelse og vedvarende energi for at mindske drivhusgasemissionerne;
- fremhæver betydningen af regional fleksibilitet, når målene for energieffektivitet og vedvarende energi skal nås, idet regional fleksibilitet reducerer de samlede omkostninger ved klimapolitikken. Målene bør dog være obligatoriske på EU-niveau;
- er enig med Kommissionen i, at luftfart bør inddrages i den europæiske emissionshandelsordning (ETS), da denne industri er en stærkt stigende kilde til drivhusgasser, og opfordrer Kommissionen til at tage højde for alle de konsekvenser, som denne industri har for klimaændringerne;
- vil tilskynde til oprettelsen af et permanent netværk af ambitiøse lokale og regionale myndigheder, der er opsat på at fremme udvekslingen af oplysninger og skabe en platform for udviklingen af nye idéer til, hvordan drivhusgasudledninger omkostningseffektivt kan begrænses.

Referencedokumenter

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Begrænsning af den globale opvarmning til 2 °C. Vejen frem mod 2020 og derefter

KOM(2007) 2 endelig

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfarten i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet

KOM(2006) 818 endelig — 2006/0304 (COD)

Ordfører: Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Zuid-Holland-provinsen

Politiske anbefalinger

1. Regionsudvalget anser et sundt miljø for at være en grundlæggende forudsætning for menneskelig virksomhed og mener derfor, at miljøbeskyttelse har afgørende betydning for menneskers velbefindende.

2. Regionsudvalget mener, at en gennemtænkt miljø- og klimapolitik under alle omstændigheder bidrager til økonomisk udvikling.

Vurdering af truslen om klimaændringer

3. Regionsudvalget mener, at truslen om udbredte klimaændringer, der skyldes emissioner af drivhusgasser, er et presserende problem, der i første række bør tackles med stor beslutsomhed af den nuværende generation.

4. Regionsudvalget tilslutter sig den vurdering, at klimaændringer vil have betydelige konsekvenser for menneskers velbefindende, bl.a. i form af hedeslag og sundhedsproblemer, forringelse af biodiversiteten, mindske landbrugsproduktivitet i flere regioner, færre turismemuligheder samt skader på grund af øget vandstand og ekstreme vejrforhold, som kan udløse massive miljørelaterede migrationsstrømme i retning af de nærmeste regioner.

5. Regionsudvalget mener, at der også vil være talrige sidegevinster ved en klimapolitik, såsom forbedret luftkvalitet (grundet en nedbringelse af emissioner af SO₂, partikler og NO_x), forbedret energiforsynings sikkerhed (grundet reduceret afhængighed af import af fossile brændstoffer) og forbedring af jordens frugtbarhed (grundet mindre tab af organisk materiale).

6. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at omkostningerne ved politiske foranstaltninger til reduktion af klimaændringer vil være betydeligt lavere end de anslåede omkostninger ved klimaændringer, og at klimapolitik derfor er en yderst effektiv politik.

7. Regionsudvalget støtter Kyoto-protokollens udsagn om landbrugsjordens betydning som kulstofreservoir. Forøgelsen af indholdet af organisk kulstof og oplagringen af organiske stoffer i jordbunden bidrager væsentligt til en forbedring af landenes CO₂-balance. En landbrugsdrift, der fokuserer på jordbundsbe-

skyttelse, gør det også muligt at reducere emissioner af andre klimarelevante gasser som f.eks. lattergas og metan. Det handler i denne forbindelse ikke kun om fastholdelse af lagringskapaciteten, men først og fremmest om udnyttelsen af den. Jordbunden skal varetage sin funktion som kulstofreservoir for at få positiv indflydelse på CO₂-balancen. Det vil også have andre fordele såsom forøgelse af jordens frugtbarhed og bedre evne til opmagasinering af vand. Formuldring som en del af landbrugsdriften og regional genanvendelse af organiske stoffer gennem kompostering og afgrøderester er vigtige mål for forbedring af CO₂-balancen.

Klimapolitikens internationale dimension

8. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at øge sin indsats på højeste politiske niveau for at styrke den internationale koalition mod klimaændringer, eftersom klimaændringerne kun kan bekæmpes, hvis alle (større) lande gør en indsats.

9. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at præsentere en køreplan for relevante initiativer vedrørende håndteringen af klimaændringer samt en klar strategi for inddragelse af lokale og regionale myndigheder, som skal gennemføres i optakten til FN's klimatopmøde i 2009 i København.

Den regionale dimension af klimaændringer og klimapolitik

10. Regionsudvalget erkender, at de europæiske regioners sårbarhed over for klimaændringer varierer betydeligt på grund af forskelle i naturbetingede forhold og befolkningstæthed.

11. Regionsudvalget erkender ligeledes, at adgangen til omkostningseffektive løsninger til nedbringelse af drivhusgasudledninger varierer meget fra region til region, hovedsagelig som følge af forskelle i naturbetingede forhold og økonomisk struktur.

12. Regionsudvalget beklager derfor, at Kommissionen ikke er mere opmærksom på den regionale fordeling af både omkostningerne ved ikke at handle og fordelene ved at handle og opfordrer Kommissionen til at foretage en dybtgående analyse af den regionale dimension af omkostninger og fordele ved klimaændringer og klimapolitik.

13. Regionsudvalget anbefaler, at der foruden anvendelsen af EU's strukturfonde afsættes yderligere ressourcer og udformes yderligere foranstaltninger som nyttige redskaber, der kan fremme tilpasnings- og afbødningsforanstaltninger såsom energibesparelse og vedvarende energi for at mindske drivhusgasemissionerne. Dette ville øge støtten til en europæisk klimapolitik.

14. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at tildele flere finansielle midler til afbødningsforanstaltninger i midtvejsrevisionen af 2008-budgettet, eftersom de fastsatte ambitiøse klimamål kun kan opnås, hvis der stilles flere offentlige midler til rådighed.

Klimapolitikens mål

15. Regionsudvalget er enig med Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet i, at EU bør stræbe efter høje unilaterale mål, da der er behov for lederskab, hvis der skal skabes en global koalition mod klimaændringer. Det bifalder derfor målet om uafhængigt af andre regioners politik at nedbringe drivhusgasudledningen i EU med mindst 20 % senest i 2020 i forhold til 1990-niveauet.

16. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til ligeledes at fastsætte midtvejsmål for CO₂-udledningerne, for eksempel for året 2013 eller 2015, for at fremme, analysere og kontrollere gennemførelsen af afbødningsforanstaltninger.

17. Regionsudvalget støtter målene om at øge energieffektiviteten med 20 % og øge andelen af vedvarende energi til 20 % senest i 2020. Disse mål kan vise sig at være effektive redskaber i indsatsen for at opfylde det overordnede mål om emissionsreduktioner. Disse mål kan ikke blot nås gennem udvikling af nye teknologier, men kræver en mentalitetsændring både fra producenterne side (f.eks. ved at de udvikler et energieffektivt design, der samtidig er attraktivt for forbrugerne) og fra forbrugernes side.

18. Regionsudvalget fremhæver betydningen af regional fleksibilitet, når målene for energieffektivitet og vedvarende energi skal nås, idet regional fleksibilitet reducerer de samlede omkostninger ved klimapolitikken. Målene bør dog være obligatoriske på EU-niveau.

Emissionshandel som et klimapolitisk instrument

19. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at den europæiske emissionshandelsordning (ETS) bør spille en central rolle, da den potentielt er et omkostningseffektivt instrument til nedbringelse af drivhusgasudledningen.

20. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv tildeling af antallet af tilladelser, eftersom ETS kun kan fungere effektivt, hvis loftet, dvs. det samlede antal emissionstilladelser, er betydeligt lavere end niveauet for drivhusgasudledning.

21. Regionsudvalget understreger, at det samlede antal tilladelser, der tildeles under ETS, bør reduceres på linje med

Kommissionens fastsatte emissionsmål for 2020, således at byrden af emissionsbegrænsninger ikke bliver for stor for de sektorer, der ikke deltager i ETS, såsom husholdninger og andre mindre energiforbrugere.

22. Regionsudvalget går ind for en delvis brug af auktioner over tilladelser, særligt for beskyttede industrier, da det vil gøre det mere attraktivt at nedbringe emissioner og dermed også forbedre effektiviteten af ETS. Denne fremgangsmåde er også i højere grad i tråd med princippet om, at »forureneren betaler«. Det vil også mindske den økonomiske byrde for de deltagende virksomheder, frem for hvis alle tilladelser blev tildelt ved auktioner.

23. Regionsudvalget mener, at auktionen og den fri (benchmark) tildeling af den resterende (hoved-) part af emissionstilladelserne kan overlades til medlemsstaterne, og at tildelingsprocedurerne i EU i den forbindelse bør harmoniseres for at undgå konkurrenceforvridninger medlemsstaterne imellem og effektivisere systemet. I en fremtidig handelsordning kunne man for bestemte brancher med sammenlignelige europæiske benchmarks overveje en tildeling eller fastlæggelse af mål på EU-niveau uden for det nationale reduktionsmål med lige stor tildeling af emissionstilladelser pr. produktionsenhed for alle markedsdeltagere.

24. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at overveje, om der bør afsættes passende ressourcer fra for eksempel Strukturfondene til kompensation af regionerne i den yderste periferi, hvis inddragelsen af luftfart i ETS kommer til at have en relativ stor indvirkning på dem.

25. Regionsudvalget bifalder alle bestræbelser på at koordinere den europæiske emissionshandelsordning med sammenlignelige tiltag i tredjelande. Konkurrenceforvridning til gavn for producenter fra stater, der ikke har nogen sammenlignelig emissionshandelsordning, bør forhindres ved hjælp af egnede foranstaltninger, evt. gennem udligningsafgifter.

26. Regionsudvalget bifalder forslaget om at udvide emissionshandelsordningen til at gælde andre gasser og sektorer, da det vil styrke systemets effektivitet.

27. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til nøje at overveje muligheden for at give små og energiintensive virksomheder adgang til ETS, da det sandsynligvis kan mindske deres reduktionsomkostninger.

28. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at luftfart bør inddrages i ETS, da denne industri er en stærkt stigende kilde til drivhusgasser, og opfordrer Kommissionen til at tage højde for alle de konsekvenser, som denne industri har for klimaændringerne.

29. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at tage hensyn til luftfartsindustriens særlige karakteristika ved tildelingen af emissionstilladelser, navnlig ud fra den betragtning, at emissioner fra luftfart (både kulstof og brint) har større konsekvenser for klimaændringerne end aktiviteter på jorden.

30. Regionsudvalget er stærkt imod forslaget om at fritage flyvninger med statsluftfartøjer, eftersom regeringer bør sætte et godt eksempel for at fremme offentlighedens støtte til denne politik.

31. Regionsudvalget mener, at udskillelse og lagring af kulstof (Carbon Capture and Storage (CCS)) kun bør medtages i den europæiske emissionshandelsordning, hvis der stilles strenge krav til overvågning og sikkerhed. Forinden bør det ved hjælp af demonstrationsanlæg påvises, i hvor stort omfang og med hvilke omkostninger disse teknologier kan bidrage til forebyggelse af drivhusgasemissioner.

Klimapolitikens andre instrumenter

32. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at udvikle instrumenter, som kan sikre, at medlemsstater og regioner omkostningseffektivt kan opfylde målene for vedvarende energi og energieffektivitet.

33. Regionsudvalget mener, at medlemsstater med begrænsede muligheder for at producere energi fra vedvarende energikilder bør have mulighed for at opnå deres mål for vedvarende energi gennem handel enten inden for EU's system med handel af grønne certifikater eller gennem bilaterale aftaler med andre medlemsstater, der har en rigelig forsyning af vedvarende energi. Det drejer sig om at mindske de samlede udgifter til at nå målet om vedvarende energikilder.

34. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at fastsætte et samlet mål for energieffektivitet, for eksempel økonomiens samlede energiintensitet, idet der tages hensyn til forskelle i regionernes sektoropdelte struktur. Det vil give medlemsstater og regioner mulighed for at nå målet gennem en bredere vifte af foranstaltninger, navnlig foranstaltninger vedrørende apparaters energiforbrug og industristrukturen i den (regionale) økonomi.

35. Regionsudvalget støtter Kommissionens hensigt om at sænke de gennemsnitlige emissioner fra nye biler, som sælges i EU, til 120 g pr. km fra og med 2012 og opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for bl.a. ved at fremme forskningen på dette område at nå en værdi på 95 g CO₂-emissioner fra og med 2020.

36. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at tage nøje hensyn til nærhedsprincippet, når den udvikler nye politiske instrumenter. Regionale og lokale myndigheder har gode forudsætninger for at træffe effektive foranstaltninger vedrørende transport, trafikinfrastruktur, energiinfrastruktur, fysisk planlægning, energieffektivitet og kommunikation til offentligheden.

Lokale og regionale myndigheders rolle i EU's klimapolitik

37. Regionsudvalget er overbevist om, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger på lokalt og regionalt plan for at sikre en effektiv europæisk klimapolitik.

38. Regionsudvalget mener, at lokale og regionale myndigheder også har en afgørende rolle at spille, når det drejer sig om at tilpasse sig klimaændringerne. Regionsudvalget vil til sin tid udarbejde en udtalelse om dette emne.

39. Regionsudvalget bemærker, at de lokale og regionale myndigheder på flere måder allerede bidrager til at opnå de europæiske klimapolitiske mål, for eksempel ved at:

- a. formidle viden til offentligheden, for eksempel i skolerne, om behovet for at handle for at hindre yderligere klimaændringer,
- b. gøre klima- og energipolitik til en styrende faktor i den fysiske planlægning,
- c. fremme investeringer i infrastruktur for biomasse og tankstationer for biobrændstoffer,
- d. fremme investeringer i varmeanlæg, hvis varmforsyning (overskudsvarme, geotermisk varme, underjordisk varme- og kuldelagrang) stemmer overens med efterspørgslen,
- e. styrke skift af transportmidler, for eksempel ved hjælp af politikker for fysisk planlægning,
- f. styrke den regionale offentlige transport, for eksempel ved hjælp af letbaneforbindelser,
- g. styrke planlægningen og anlægget af gangstier og andre transportveje for ikke-motoriseret trafik,
- h. fremme ren teknologi i offentlig transport med grønne offentlige indkøb,
- i. forenkle tilladelsesprocedurerne for projekter vedrørende vedvarende energi,
- j. styrke de lokale og regionale myndigheders regulering af energieffektivitet gennem etablering af ekspertcentre,
- k. etablere internationale partnerskaber for at udvide den internationale koalition for bekæmpelse af klimaændringer og videreformidle energibesparende teknologi til mindre udviklede lande,
- l. forstærke forskning i og udvikling af teknologi ved at oprette regionale energicentre (energy valleys),
- m. knytte målene om energieffektivitet og vedvarende energi til regionale mål som beskæftigelse, innovation og socialpolitik,
- n. opstille ambitiøse mål samt handlingsplaner for lokale og regionale emissionsbegrænsninger, såsom »klimaneutrale områder« eller »klimaneutrale offentlige transportmidler og bygninger«,
- o. anvende offentlige indkøb som et instrument til at mindske og effektivisere energianvendelsen i forbindelse med varer og tjenesteydelser,

- p. tilskynde til at behandle organisk materiale og råmaterialer på regionalt og lokalt niveau, eftersom mindre transport vil forbedre CO₂-balancen.
40. Regionsudvalget påtager sig sit ansvar ved at tilskynde kraftigt til gennemførelsen af sådanne foranstaltninger på lokalt og regionalt plan gennem tre aktionstyper:
- a. forbedre formidlingen af viden om omkostningseffektive klimatiltag,
 - b. fremme samarbejdet mellem EU's regioner,
 - c. fremme samarbejdet mellem EU's regioner og regioner i andre verdensdele, såsom USA, Kina og Indien, delvist ved at styrke det eksisterende samarbejde mellem disse regioner.
41. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at afholde en konference om regional og lokal klimapolitik for at udbrede bedste praksis i de europæiske regioner og for at drøfte, hvorledes Kommissionen på effektiv vis kan støtte de regionale og lokale klimapolitikker.
42. Regionsudvalget vil tilskynde til oprettelsen af et permanent netværk af ambitiøse lokale og regionale myndigheder, der er opsat på at fremme udvekslingen af oplysninger og skabe en platform for udviklingen af nye idéer til, hvordan drivhusgasudledninger omkostningseffektivt kan begrænses.
43. Regionsudvalget tilbyder at deltage aktivt i den videre udformning af den europæiske klimapolitik.

Bruxelles, den 10. oktober 2007.

Michel DELEBARRE

Formand

for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Lokalt og regionalt selvstyre i Ukraine og udvikling af samarbejdet mellem EU og Ukraine«

(2007/C 305/05)

REGIONSUDVALGET

- fastslår, at Ukraine, efter de begivenheder som førte til orange-revolutionen i slutningen af 2004, har fulgt en ambitiøs reformdagsorden for at sikre demokratiet og markedsøkonomien fast rod fæste i landet og bringe Ukraine nærmere til EU. Det erkender dog, at disse reformer stadig er i en kritisk udviklingsfase;
- ser med tilfredshed på, at EU og Ukraine indledte forhandlingerne om en ny bredere aftale i marts 2007;
- afventer med interesse gennemførelsen af den næste fase af den ukrainske administrative reformplan, herunder især de lokale og regionale myndigheders beføjelser, beskatningsmæssig decentralisering og den territoriale reform;
- ser med tilfredshed på forslaget om at skabe en institutionel platform for at lette høringen af civilsamfundets aktører i EU og Ukraine i forbindelse med de løbende forhandlinger om den nye bredere aftale, men beklager, at man endnu ikke har sikret en lignende høring af aktørerne i det grænseoverskridende og regionale samarbejde og opfordrer derfor Europa Kommissionen til at etablere en lignende institutionel platform med repræsentanter for lokale og regionale myndigheder i EU og Ukraine;
- anbefaler, at man med praktisk hjælp fra Europa-Kommissionen og i overensstemmelse med partnerskabs- og samarbejdsaftalen, som blev underskrevet af EU og Ukraine, udarbejder en rammeaftale i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder i Ukraine og EU's medlemsstater. En sådan aftale kunne danne grundlag for samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i Ukraine og i EU-medlemsstaterne;
- minder om, at tildelingen af midler til grænseoverskridende samarbejde ved EU's østlige grænse kun udgør 5 % af naboskabs- og partnerskabsinstrumentet. Det mener, at bevillingerne til hele dette instrument er utilstrækkelige og opfordrer til, at mindst 10 % af midlerne i naboskabs- og partnerskabsinstrumentet anvendes til at støtte grænseoverskridende samarbejdsprogrammer.

Ordfører: Istvan SÉRTŐ-RADICS (HU/ALDE) Borgmester i Uszka, næstformand for RELEX-underudvalget

Politiske anbefalinger

Strategien og hovedudfordringerne i forholdet mellem EU og Ukraine

REGIONSUDVALGET

1. **ønsker**, at denne initiativudtalelse bidrager til at fremme demokratiet i Ukraine både på regionalt og lokalt plan og også til at påbegynde og yderligere stimulere konkrete bestræbelser som led i det strategiske partnerskab og handlingsplanen for naboskabspolitikken mellem EU og Ukraine inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, som er under udformning. Denne initiativudtalelse bør derfor især fokusere på mulighederne for at løse fælles problemer gennem et øget grænseoverskridende og interregionalt samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og Ukraine;

2. **er af den opfattelse**, at EU har en afgørende strategisk interesse i Ukraines politiske stabilitet og økonomiske udvikling, og at argumentet for snævrere forbindelser mellem de to enheder er blevet endnu stærkere efter udvidelsen og tiltrædelsen af to nye stater, der har land- og søgrænser med Ukraine. En mere alsidig udvikling af Ukraine vil uden tvivl blive fremmet ved, at landet udvikler sig til et blomstrende marked for eksport og investeringer fra EU samt til en stabil, forudsigelig og samarbejdsvillig partner for fred og sikkerhed i Europa. Alle disse faktorer har en afgørende indflydelse på stabiliteten, sikkerheden og velstanden i EU;

3. **minder om**, at Ukraine er i gang med en reform af det lokale selvstyre, så man vil sikkert sætte pris på praktiske eksempler og modeller fra EU-medlemsstaterne. Et vigtigt næste skridt er dog at undersøge, hvor konsekvent og åbent lovgivningen gennemføres. Dette indbefatter en styrkelse af den institutionelle kapacitet, hvilket er nødvendigt for at sikre udviklingen af demokratiet samt god forvaltning og overholdelsen af EU-principperne om subsidiaritet, nærhed og partnerskab. Disse begreber er alle centrale i en bæredygtig økonomisk udvikling, hvilket er målet ikke blot for Ukraine, men for EU som helhed;

4. **minder om**, at den betydelige forlængelse af den fælles grænse med EU bevirker, at Ukraine sammen med andre nye uafhængige stater bliver en endnu mere væsentlig og strategisk nabo til EU, og at EU har behov for at udvikle gode og afbalancerede forbindelser med Ukraine — sin næststørste nabo — og bør derfor fremme god forvaltning og demokrati i dette land, ikke kun på nationalt plan, men også på regionalt og lokalt plan. Der bør tages praktiske og konkrete skridt til at imødegå de dynamiske ændringer og nye udfordringer, som 10 landes + 2 kandidatlandes tiltrædelse af EU har, hvilket har signifikante konsekvenser for EU's forbindelser med Ukraine;

5. **understreger**, at udvidelsen af EU ikke kun berører Ukraines forbindelser med de nuværende EU-medlemsstater, men også dets forbindelser med andre nye uafhængige stater og Rusland. Derfor skal de nuværende samarbejdsstrukturer og andre netværk tages op til revision og forbedres, således at de ikke virker hindrende, men tværtimod først og fremmest sikrer, at man kan opnå mere håndgribelige fremskridt med hensyn til stabiliseringen af demokratiet, ægte decentralisering og territo-

rial samhørighed. Endvidere er det væsentligt at bemærke, at tiltrædelsen af nye medlemsstater ændrer udsigterne for regionen omkring Sortehavet dramatisk. Disse nye udfordringer skal tages op på såvel det politiske som økonomiske plan;

6. **påpeger**, at EU tidligere har bidraget til udviklingen af lokalt demokrati og en effektiv lokal forvaltning i de central- og østeuropæiske lande. Redskaberne her har f.eks. været TACIS- og Twinning-rammeprogrammerne. Koordineringen af programmerne har dog været utilstrækkelig, og derfor ønsker det at støtte en mere effektiv tilgang til forvaltningen af EU's nye eksterne hjælpeprogrammer, som f.eks. det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) og den nye investeringsfond inden for naboskabspolitikken. Især set ud fra de lokale og regionale myndigheders synsvinkel skal der skabes større klarhed over koblingen mellem de gamle og nye politikker og specielt de programmer og finansielle instrumenter, der er forbundet hermed;

7. **minder om**, at venskabsaftaler mellem lokale og regionale myndigheder anerkendes ganske særligt af EU, og det har vist sig at være en nyttig måde at øge den administrative effektivitet og de direkte personlige kontakter. Regionsudvalget ønsker derfor, at sådanne partnerskabsordninger fastholdes og om muligt udvides for at imødegå de særlige behov for at opbygge lokale og regionale institutioner i Ukraine og i denne region. Endvidere er det lokale og regionale demokrati et væsentligt instrument i den yderligere udvikling af demokratiske institutioner og styrkelsen af kapaciteten i Ukraine, og det bør være et signal om tilslutning til principperne i blandt andet det europæiske charter for lokalt selvstyre af 15. oktober 1985. Alle berørte parter, herunder også de lokale og regionale organisationer samt subnationale myndigheder skal involveres i debatten;

8. **mener**, at et troværdigt partnerskab bør bygge på en strategi og en praktisk dagsorden baseret på fælles interesser for at forfølge de fastsatte politiske mål. Derfor skal der vedtages konkrete praktiske foranstaltninger, som kan imødegå de forandringer og nye udfordringer i forholdet mellem det nyligt udvidede EU og Ukraine. På lokalt og regionalt plan er det altafgørende at sikre væksten, da det er fundamentet for den fremtidige velstand. Udviklingen skal også tilpasses de lokale og regionale myndigheders forskellige opgaver. Uddannelse, miljøbeskyttelse, transport, erhvervsudvikling baseret på offentligt-privat samarbejde, sociale tjenester og sundhedsvæsen er hovedelementerne i den regionale udvikling, som kan skabe vækst i Ukraine og EU samt etablere et snævrere samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder;

9. **henstiller**, at EU også er meget opmærksom på regioner med et særligt behov for vækst og udvikling. F.eks. skal det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument anvendes til at hjælpe områder, som er sakket agterud i økonomisk tilbagestående ukrainske regioner. Det er også væsentligt at koncentrere sig om at tilpasse principperne for og instrumenterne i EU's struktur- og samhørighedspolitik efter lokale vilkår af hensyn til behovet for bedre levevilkår, bæredygtig udvikling og øget regional konkurrenceevne;

10. **minder om**, at det ønsker at prioritere områder, der hører ind under den lokale og regionale kompetence. Nationale myndigheder er ansvarlige for spørgsmål, der vedrører samfundet som helhed, hvorimod lokale og regionale myndigheder koncentrerer deres indsats om spørgsmål af betydning for visse dele af samfundet, og som berører borgernes daglige liv;

11. **påpeger**, at med et snævert samarbejde om individuelle projekter kan EU bidrage til at sikre, at reformer af den offentlige administration og tjenester gennemføres på en afbalanceret måde på nationalt, regionalt og lokalt plan. På projektplanet kan EU bidrage til at opbygge menneskelig kapital via udvikling inden for individuelle sektorer. EU skal fortsat skabe personlige relationer på dette område, især via partnerskaber på uddannelsesområdet.

Forbindelserne EU-Ukraine: den seneste udvikling

12. **fastslår**, at Ukraine, efter de begivenheder som førte til orange-revolutionen i slutningen af 2004, har fulgt en ambitiøs reformdagsorden for at sikre demokratiet og markedsøkonomien fast rod fæste i landet og bringe Ukraine nærmere til EU. Det **erkender** dog, at disse reformer stadig er i en kritisk udviklingsfase;

13. **konstaterer**, at de politiske målsætninger fastlagt i partnerskabs- og samarbejdsaftalen fra april 1998 og handlingsplanen for samarbejdet mellem EU og Ukraine fra februar 2005 fortsat er et vigtigt grundlag for udviklingen af dette samarbejde. Aftalen fastlægger en ramme om det bilaterale samarbejde og opretter de vigtigste fora og besluttende organer for at sikre, at spørgsmål af fælles interesse behandles på alle niveauer, at der udveksles informationer, og at konflikter løses;

14. **ser med tilfredshed på**, at EU og Ukraine indledte forhandlingerne om en ny bredere aftale i marts 2007. Hovedmålet med den nye bredere aftale, der afspejler den strategiske betydning af udviklingen af forbindelserne mellem EU og Ukraine, er at føre Ukraine nærmere til EU, udbygge det politiske samarbejde, øge handel og investeringer og således bidrage til Ukraines økonomiske udvikling og velstand;

15. **ser med tilfredshed på** forslaget om at skabe en institutionel platform for at lette høringen af civilsamfundets aktører i EU og Ukraine i forbindelse med de løbende forhandlinger om den nye bredere aftale, men **beklager**, at man endnu ikke har sikret en lignende høring af aktørerne i det grænseoverskridende og regionale samarbejde, og **opfordrer** derfor Europa-Kommissionen **til** at etablere en lignende institutionel platform med repræsentanter for lokale og regionale myndigheder i EU og Ukraine;

16. **påpeger**, at det betragter samarbejdet i henhold til den nye europæiske naboskabspolitik (ENP) særskilt fra tiltrædelsesprocessen, hvilket vil sige, at samarbejde i sig selv ikke betyder, at EU-medlemskab er sikret. Derimod kan øget samarbejde i henhold til den nye europæiske naboskabspolitik fremme

reformprocessen i Ukraine og fastlægge en langsigtet strategi for de fremtidige forbindelser, hvilket kan være med til at bringe landet nærmere til EU;

17. **er rede til** konstruktivt at deltage i udvælgelsen og udviklingen af fælles interesseområder, herunder et fælles økonomisk område, et fælles område for frihed, sikkerhed og retfærdighed, samt samarbejde om ekstern sikkerhed, forskning, uddannelse og kultur, hvilket man nåede til enighed om på topmøderne mellem EU og Ukraine i december 2005 og oktober 2006;

18. **føler**, at de lokale og regionale myndigheder har et legitimt engagement i mange aspekter af de fælles interesseområder og foreslår, at RU deltager direkte i arbejdet med at udvikle de fælles interesseområder inden for emner, som hører under dets kompetence og dækkes af den åbne koordinationsmetode;

19. **afventer med** interesse gennemførelsen af den næste fase af den ukrainske administrative reformplan, herunder især de lokale og regionale myndigheders beføjelser, beskatningsmæssig decentralisering og den territoriale reform, og forventer øgede muligheder for samarbejde mellem de lokale regionale myndigheder i EU og Ukraine;

20. **forventer**, at principperne i det europæiske charter om lokalt selvstyre fra oktober 1985 også vil indgå i de kommende lovforslag;

21. **udtrykker tilfredshed med**, at man er opmærksom på samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i EU og Ukraine, da man således prioriterer, at fælles problemer, der er i borgernes interesse, løses på lokalt og regionalt plan;

22. **mener**, at udvekslingen af information og bedste praksis på lokalt og regionalt plan fremmer demokratiet og den sociale og økonomiske udvikling;

23. **konstaterer med tilfredshed**, at de positive resultater af projekter, der er blevet gennemført af europæiske og ukrainske lokale og regionale myndigheder i fællesskab, har styrket ønsket om et fortsat samarbejde på gunstige vilkår og **understreger**, at et permanent samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder er en nødvendig og væsentlig forudsætning for udviklingen af fælles projekter.

Beslutningsprocessen og de vigtigste prioriteter på lokalt og regionalt plan

24. **opfordrer kraftigt** de lokale og regionale myndigheder i EU og Ukraine til at samarbejde inden for områder af fælles interesse, idet der er samarbejds muligheder inden for utallige områder, f.eks. kultur, sociale anliggender, regionernes økonomi, miljøbeskyttelse, transport, landbrug og særlige initiativer til fremme af privat forskning og udvikling. Disse områder er vigtige territoriale kompetenceområder i forbindelse med regionaludviklingen;

25. **føler**, at sundhed og i stor udstrækning sundhedsforsorg er hovedelementerne i samfundets vækspotentiale. De er derfor vigtige sektorer inden for de lokale og regionale myndigheders kompetencer, som er knyttet til sociale spørgsmål og influerer dermed direkte eller indirekte også på andre sektorer. De er derfor blevet centrale bestanddele af andre sektorer og bidrager således til at fremme og opretholde social stabilitet;

26. **anbefaler**, at man med praktisk hjælp fra Europa-Kommissionen og i overensstemmelse med partnerskabs- og samarbejdsaftalen, som blev underskrevet af EU og Ukraine, udarbejder en rammeaftale i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder i Ukraine og EU's medlemsstater. En sådan aftale kunne danne grundlag for samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i Ukraine og i EU-medlemsstaterne;

27. **er tilhænger af**, at man fremmer informationsudvekslingen og spredningen af bedste praksis inden for indsatsområder, for så vidt som dette sker under vilkår, som gavner samfundet som helhed. Det er rede til at bistå med tilrettelæggelsen af regelmæssige debatter om Ukraine med henblik på en evaluering af samarbejdet og forbindelserne mellem EU og Ukraine. Sådanne debatter ville yde et særligt bidrag til områder under de lokale og regionale myndigheders kompetence;

28. **føler**, at udvekslingen af erfaringer og informationer med Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg kunne bidrage til en bedre gensidig forståelse i såvel EU som Ukraine af områder af fælles interesse. Det ville også åbne nye muligheder for specifikke initiativer møntet på Ukraine i form af fælles workshops, seminarer, møder og konferencer, idet begge parter har en interesse heri og ønsker at bidrage til et snævrere samarbejde mellem EU og Ukraine.

Grænseoverskridende og regionalt samarbejde

29. **påpeger**, at anden fase af det nye naboskabsprogram er klar til gennemførelse i 2007-2013 og vil sandsynligvis åbne op for et snævrere og mere effektivt resultatorienteret grænseoverskridende samarbejde;

30. **er af den opfattelse**, at der er behov for mere teknisk og politisk bistand for at sikre et permanent grænseoverskridende og regionalt samarbejde mellem EU og nabolandene på den anden side af den fælles grænse i perioden 2007-2013, og at det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument bør anvendes til at yde kraftig støtte til territoriale samarbejds mål;

31. **ser med tilfredshed på** Europa-Kommissionens landestrategidokument for Ukraine 2007-2013, hvori det hedder, at grænseoverskridende samarbejde er et nøgleelement i samarbejdet mellem nabolande, og understreger, at denne form for samarbejde er den bedste måde at overvinde betænkeligheder ved indførelsen af Schengen-grænsen og er også til stor fordel for grænseregioner på begge sider, uanset udviklingssituationen i EU's østlige grænseregion;

32. **minder om**, at tildelingen af midler til grænseoverskridende samarbejde ved EU's østlige grænse kun udgør 5 % af naboskabs- og partnerskabsinstrumentet. Det **mener**, at bevillingerne til hele dette instrument er utilstrækkelige og opfordrer til, at mindst 10 % af midlerne i naboskabs- og partnerskabsinstrumentet anvendes til at støtte grænseoverskridende samarbejdsprogrammer;

33. **mener**, at prioriteterne for grænseoverskridende samarbejde på denne baggrund skal defineres meget omhyggeligt for at opnå de maksimale synergier og undgå en uproduktiv anvendelse af midler. Et så lille et beløb bør ikke anvendes til at støtte generelle økonomiske og sociale udviklingsprogrammer i grænseregioner. Det er heller ikke realistisk at forvente, at dette ringe finansielle beløb vil dække andre prioriterede EU-målsætninger, som f.eks. skabelsen af effektive og sikre grænser, som skal gennemføres inden for rammerne af andre EU-politikker;

34. **henstiller**, at man koncentrerer sig om tre prioriteter i det grænseoverskridende samarbejde, nemlig a) løsningen af fælles grænseproblemer, herunder fælles lokal infrastruktur og integreret regional udvikling, b) direkte kontakter mellem folk og c) udvikling af de menneskelige ressourcer og fremme af uddannelse, videnskab og forskning i grænseregioner;

35. **påpeger**, at det er gavnligt at vække og udvikle interesse for samarbejde — særlig inden for kultur og uddannelse — ved at basere sig på kulturelle aktiviteter og traditioner, som er karakteristisk for landenes lokale og regionale kulturer;

36. **ser frem til**, hvilken rolle retsinstrumentet Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS) kan spille i fremtiden inden for ovennævnte områder, herunder især offentlig sundhed, offentlig transport, katastroforebyggelse eller skabelsen af transnationale turiststrukturer. Endvidere vil EGTS kunne tjene som et yderligere instrument i gennemførelsen af offentlige og private partnerskabsstrategier; opfordrer derfor de kompetente nationale myndigheder i Ukraine og de tilgrænsende EU-medlemsstater til at tage de nødvendige skridt til, at ukrainske partnere kan deltage i fremtidige EGTS'er i henhold til forordning (EF) 1082/2006;

37. **anser det for væsentligt**, at EU øger det finansielle samarbejde med Ukraine, især via naboskabs- og partnerskabsinstrumentet og ved at lancere nye instrumenter som f.eks. naboskabsinvesteringsfonden, som institutionerne i medlemsstater, der yder udviklingsbistand, kan bruge til at stimulere investeringer i ENP-lande, og foreslår også, at Ukraine bidrager til underskrivelsen af en fælles finansieringsaftale, som en fælles fond skal føre ud i livet;

38. **understreger** det bidrag, som venskabsbyprogrammer kan yde til udvekslingen af oplysninger inden for særlige aktionsområder;

39. **glæder sig over** Europa-Kommissionens insisteren på betydningen af lokalt ejerskab samtidig med, at man på nationalt plan fastholder sin støtte. I forbindelse med skabelsen af et bedre samarbejde **foreslår** det dog, at man også inden for nabo-skabshandlingsplanen EU-Ukraine tager højde for gennemførelsen af bilaterale programmer.

Den særlige situation i regioner, der grænser direkte op til EU

40. **understreger**, at ukrainske regioner, som grænser direkte op til EU, berøres mest af de internationale forbindelser mellem EU og Ukraine. Det støtter derfor et snævrere samarbejde i disse regioner via interregionale relationer og partnerskaber mellem lokale myndigheder;

41. **opfordrer til** en hurtig indgåelse af bilaterale aftaler mellem Ukraine og tilgrænsende medlemsstater med henblik på gennemførelse af ordningen for lokal grænsetrafik, som blev fastlagt med forordning 1931/2006/EF;

42. **fremhæver** vigtigheden af at hjælpe økonomisk svage og tilbagestående regioner med at indhente efterslæbet og føler, at dette kræver en regeringsstrategi i Ukraine, som harmonerer med principperne i EU's regionalpolitik, tillige med skabelsen af et system af instrumenter og institutioner. Medlemsstaternes regioner kunne bistå hermed ved overførsel af viden, skabelse af muligheder for, at alle interessenter kan deltage i specifikke projekter, samarbejde om specifikke områder nævnt i handlingsplanen EU-Ukraine og ligeledes bidrage til udbredelse af bedste praksis. Det er yderst vigtigt, at finansielle ressourcer stilles til rådighed til at gennemføre handlingsplanen EU-Ukraine. Disse bør snarest være tilgængelige;

43. **understreger**, at det i multikulturelle regioner er vigtigt med personlige kontakter, især inden for kultur og uddannelse, og ligeledes samarbejde mellem unge. Det er netop ved at forene erfaringer og viden, at man kan stimulere det grænseoverskridende samarbejde og måske hjælpe Ukraine med at gennemføre uomgængelige reformer.

Bruxelles, den 11. oktober 2007.

Michel DELEBARRE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Nye perspektiver på det europæiske forskningsrum«

(2007/C 305/06)

REGIONSUDVALGET

- bekræfter, at processen med at skabe et europæisk forskningsrum må intensiveres, hvis målet om at gøre Europa til det førende vidensamfund og den mest dynamiske økonomi skal nås; regionerne bidrager væsentligt til udformningen af et dynamisk europæisk forskningsrum, da de som led i deres forskningspolitikker sikrer de programmatisk, strukturelle og lovgivningsmæssige rammebetingelser;
- støtter en koordinering af regionale, nationale og europæiske forskningsprogrammer og — prioriteter; med henvisning til subsidiaritetsprincippet understreges imidlertid medlemsstaternes samt de regionale og lokale myndigheders ansvar for videnskab og forskning, og en centraliseret, og centralt planlagt forskning på europæisk niveau afvises fortsat;
- mener, at fremskridt med hensyn til videnskabsfolks mobilitet, herunder en nødvendig tilpasning af lovgivningen vedrørende opholdstilladelser og pensioner, såvel som ledsagende støtteforanstaltninger i familiepolitikken, er nødvendige for skabelsen af et europæisk forskningsrum;
- understreger nødvendigheden af standarder og ejendomsrettigheder til beskyttelse af intellektuel ejendom; udarbejdelse af et europæisk charter for forvaltning af offentlige forskningscentre og universiteters intellektuelle ejendomsret kan i den sammenhæng yde et væsentligt bidrag til udformningen af det europæiske forskningsrum og til fremme af netværkssamarbejde;
- opmuntrer universiteter og højere læreanstalter til at gå nye veje i samarbejdet mellem offentlige institutioner og den private sektor, f.eks. inden for rammerne af fælles statslige-private innovationsfonde. De højere læreanstalter må opfattes og fremmes som innovationskilder i deres regioner.

Referencedokumenter

Grønbog *Det europæiske forskningsrum — nye perspektiver*

KOM(2007) 161 endelig

Meddelelse *Bedre vidensformidling mellem forskningsinstitutioner og erhvervsliv over hele Europa: Ja til åben innovation — Gennemførelse af Lissabon-strategien*

KOM(2007) 182 endelig

Ordfører: Michael SCHROEREN (DE, PPE) Medlem af landdagen i Nordrhein-Westfalen

Politiske anbefalinger

Regionsudvalget

1. bekræfter den store betydning, skabelsen af et europæisk forskningsrum har for den økonomiske og samfundsmæssige udvikling, den europæiske innovationsevne, opfyldelsen af Lissabon-målsætningen og for en bæredygtig og afbalanceret vækst, succes for de europæiske regioner samt en forbedret livskvalitet for borgerne;

2. er enig i, at der siden beslutningen om at skabe et europæisk forskningsrum på Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 er truffet betydelige foranstaltninger til en realisering af dette; denne proces må dog intensiveres, hvis målet om at gøre Europa til det førende videnssamfund og den mest dynamiske økonomi skal nås;

3. bifalder derfor Kommissionens initiativ til grønbogen, der indeholder en statusopgørelse over fremskridt, succeser og fiaskoer på vejen mod et europæisk forskningsrum fra etableringen i 2000 og ser på nye idéer i lyset af de seneste udviklingstendenser;

4. mener, at fremskridt med hensyn til videnskabsfolks mobilitet, herunder en nødvendig tilpasning af lovgivningen vedrørende opholdstilladelser og pensioner såvel som ledsagende støtteforanstaltninger i familiepolitikken, er nødvendige for skabelsen af et europæisk forskningsrum. Derudover kan en styrket koordinering og et bedre samarbejde mellem medlemsstater og regioner om forskningsprogrammerne medføre synergi og dermed en merværdi for det europæiske forskningsrum, som på den måde kan styrke sin konkurrenceevne på det globale marked for viden. En bedre vidensformidling, også gennem et samarbejde i innovationsklynger, er et krav i denne forbindelse. EU's støtteprogrammer, særligt det 8. rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration bør som konsekvens udbygges med fokus på bestemte områder og i endnu højere grad end hidtil arbejde tæt sammen med de europæiske strukturfonde;

5. understreger den afgørende betydning, der tilkommer regionerne, da de som led i deres forskningspolitikker sikrer de

programmatisk, strukturelle og lovgivningsmæssige rammebetingelser og derigennem bidrager væsentligt til skabelsen af en europæisk merværdi på forskningsområdet og til udformningen af et europæisk forskningsrum, som de giver liv. Lovgivningsmæssige rammebetingelser på EU-plan bør kun udarbejdes, når disse synes tvingende nødvendige for skabelsen af et europæisk forskningsrum, og når koordinerende foranstaltninger (herunder tiltag truffet inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode) ikke rækker. Centraliseret planlægning på europæisk niveau, der går videre end det ovennævnte, afvises fortsat;

6. understreger, at byer og regioner spiller en betydningsfuld rolle for udviklingen af innovative miljøer. Deres aktiviteter har stor betydning ikke blot for virkeliggørelsen af det europæiske forskningsrum, for så vidt angår videnskabsfolkenes mobilitet, eftersom kun et alsidigt, tolerant og innovativt miljø kan tiltrække videnskabsfolk, men også som centre for udvikling af forskningsinfrastruktur. I den forbindelse kan man nævne lokal innovationspolitik, teknologcentre, iværksættercentre, forskerparker og risikovillig kapital;

7. mener, at der i grønbogen om det europæiske forskningsrum generelt mangler det perspektiv, at et forstærket samarbejde mellem den offentligt finansierede forskning og andre samfundsaktører også vedrører de lokale og regionale myndigheder. Det vedrører ikke kun industrien, som nævnes i visse tilfælde. I mange medlemsstater har det lokale og regionale niveau ansvaret for vigtige områder af den offentlige velfærd. Et veludviklet samarbejde mellem universiteterne og de offentlige aktører er vigtigt, eftersom der er et stort behov for »sociale innovationer«, ikke mindst for at kunne tackle de store samfundsudfordringer og dermed bidrage til at nå målsætningerne for Lissabon-strategien;

Vedrørende mobilitet for videnskabsfolk

8. deler den opfattelse, at videnskabsfolks tematiske, geografiske og institutionelle mobilitet er af stor betydning for videnudvikling og formidling af viden og derfor bør blive en naturlig del af job- og karriereforløb i dag;

9. deler den opfattelse, at utilstrækkelige lovgivningsmæssige og institutionelle rammebetingelser såvel som dårlige arbejdsvilkår og manglende karrieremuligheder på nuværende tidspunkt ofte lægger hindringer i vejen for videnskabsfolkernes mobilitet;

10. understreger, hvor vigtigt det er at uddanne videnskabsfolk flere forskellige steder i EU, herunder i de nye medlemsstater. Videnskabelige uddannelser spredt ud over hele EU vil befordre lige muligheder, bl.a. med hensyn til adgangen til disse uddannelser, hvorved man sikrer, at Europas talentpotentiale optimeres til gavn for hele Unionen. Dette perspektiv sætter fokus på betydningen af finansiering af universiteter og forskningsinstitutioner via en kombination af europæiske og nationale finansieringsinstrumenter og foranstaltninger truffet af de lokale og regionale myndigheder;

11. opmuntrer de lokale og regionale myndigheder til, hvad angår foranstaltninger, der hører under deres ansvarsområde, at gøre deres for at forbedre mobiliteten på alle områder, herunder ikke mindst mellem forskning og industri. I den forbindelse er det vigtigt med et tæt samarbejde mellem virksomheder, universiteter og forskningscentre på europæisk niveau samt med de politiske aktører og forvaltninger på lokalt, regionalt og nationalt niveau. Kvinders andel af de videnskabelige karriereforsøg må styrkes vedvarende. I den forbindelse er fleksible karriere- og arbejdstidsbestemmelser, regler for overførsel af pensionsrettigheder, men også behovstilpassede tilbud om børnepasning og andre familiepolitiske ledsageforanstaltninger (f.eks. støtte til ægtefælle eller samlevers jobsøgning) af afgørende betydning;

12. understreger nødvendigheden af at tiltrække fremragende videnskabsfolk fra ikke-europæiske lande og fremhæver derfor EU-mobilitetsprogrammer som Marie Curie-programmet og støtteforanstaltninger som de tilbagevendelsesprogrammer for videnskabsfolk, der er etableret i visse regioner;

13. bakker i den forbindelse principielt op om en nødvendig større åbenhed omkring regionale og nationale forsknings- og udviklingsprogrammer, idet der dog er behov for en præcisering af den konkrete udformning;

14. EU bør fortsat støtte en bedre koordinering af de regionale og nationale myndigheders mobilitetsfremmende foranstaltninger ved at skabe gennemsigtighed og give eksempler på god praksis ved hjælp af den åbne koordinationsmetode;

Vedrørende etablering af fremragende forskningsinfrastruktur

15. bekræfter sin opbakning til etableringen af en moderne og effektiv europæisk forskningsinfrastruktur, herunder især

gennem oprettelse af moderne virtuelle net og vidensdatabaser, og opmuntrer til, at det med det formål for øje må lykkes at tiltrække regionale, nationale og private midler udover de europæiske. Opfyldelse af 3 % BNP-målet med en andel på 2/3 del fra den private sektor spiller her en afgørende rolle;

16. fastholder, at netværkssamarbejde mellem de eksisterende forskningscentre og videreudviklingen af disse må intensiveres for at sikre det europæiske forskningsrums internationale konkurrenceevne. De europæiske strukturfonde kan yde et væsentligt bidrag til finansiering og oprettelse af ny forskningsinfrastruktur. Derudover bør et tættere samarbejde med forskningsrammeprogrammet tilstræbes. Dette aspekt, bl.a. strukturfondenes rolle i skabelsen af det europæiske forskningsrum, er indtil nu ikke tilstrækkeligt belyst i grønbogen;

17. opfordrer i den forbindelse til også at diskutere gennemførelse og finansiering af den europæiske køreplan fra Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastruktur (ESFRI), der er en vigtig milepæl i skabelsen af et europæisk forskningsrum. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på klare og gennemskuelige beslutningsprocesser og ekspertisekriteriet;

18. bifalder derfor forskellige regioners bestræbelser på at muliggøre et større privat engagement gennem større selvstyre for universiteterne og opmuntrer udtrykkeligt til, at der gås nye veje i samarbejdet mellem offentlige institutioner og den private sektor, f.eks. inden for rammerne af fælles statslige-private innovationsfonde, der også kan danne skole for en bæredygtig anvendelse og sikring af offentlige ressourcer. De højere læreanstalter må i endnu højere grad end hidtil opfattes som innovationskilder i deres regioner, der skal støttes og inddrages i de relevante beslutningsprocesser på regionalt, nationalt og europæisk niveau;

19. er enig i, at det er nødvendigt med en bedre koordinering af de offentlige og private samt EU-medlemslandenes F&U-aktiviteter; og anser den åbne koordinationsmetode for at være et velegnet instrument til opnåelse af synergi i den forbindelse;

Vedrørende styrkelse af forskningscentrene og deres resultatorientering

20. fremhæver universiteters og andre forskningscentres betydning for grund- og anvendt forskning og dermed som motorer for den samfundsmæssige, kulturelle og økonomiske udvikling i deres regioner og i grænseoverskridende sammenhæng. Udvalget er derfor fortalende for en bred fortolkning af innovationsbegrebet, der går videre end en ren økonomisk definition;

21. understreger vigtigheden af et grænseoverskridende samarbejde mellem universiteter og forskningscentre på den ene side og partnere fra industri, erhvervsliv, offentlig forvaltning, kultur og andre samfundsmæssige grupper på den anden side;

22. støtter bestræbelserne på også at skabe virtuelle kompetencecentre og fremhæver i den forbindelse regionernes indsats for at fremme aktørernes, herunder de virtuelle aktørers, samarbejde i klynger;

23. bifalder EU's bestræbelser på at styrke disse foranstaltninger gennem egnede støtteprogrammer eller specifikke budgetposter som del af disse programmer — f.eks. inden for rammerne af det 7. EU-rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — og opmuntrer til, at de pågældende programmer videreudvikles målrettet med henblik på et styrket samarbejde mellem de nævnte institutioner og aktører, så der opnås en nødvendig kritisk masse og skabes fremragende, internationalt synlige klynger;

24. gør opmærksom på, at den kritiske masse af forskningsinstitutioner vil variere alt efter fag, forskningsområde og deltagere. En universel tilgang kan ikke anvendes på alle forskningsområder eller for alle former for støtte;

25. bifalder grønbogens målsætning om at finde frem til en passende balance mellem institutionel og konkurrencemæssig finansiering af forskningsinstitutioner. I tråd med sine tidligere fremsatte synspunkter foreslår Regionsudvalget, at debatten om denne balance fortsættes. Det er meget vigtigt for systemets dynamik, at man bruger den rigtige metode til at finde denne balance;

26. som tidligere påpeget vil Regionsudvalget hellere lade videnskabsfolk og deres grupper udpege interessante og nyttige forskningsområder og etablere frivillige (bundstyrede) netværk end sætte sin lid til topstyrede processer med den dertil hørende rituelle samarbejdsform;

27. understreger samtidig, at det ud over støtten til eksperter på topniveau er nødvendigt at sikre en god almen og erhvervsmæssig uddannelse for regionernes borgere som grundlag for såvel individuel som samfundsmæssig velstand og regionernes innovationsevne;

Vedrørende demokratisk og effektiv videnoverførsel

28. er enig i overvejelserne gående på, at de digitale medier har stor betydning for en demokratisk, grænseoverskridende og

målgruppeorienteret spredning af viden og videnskabelige resultater, også i tilknytning til den politiske debat, og støtter udbredelsen af denne viden også gennem internationale netværk;

29. understreger særligt på baggrund af det internationale samarbejde nødvendigheden af standarder og ejendomsrettigheder til beskyttelse af intellektuel ejendom. Fravær af en sådan beskyttelse vil være til væsentlig gene for et tillidsfuldt samarbejde i institutioner og grænseoverskridende sammenhænge, i f.eks. klynger og ekspertisecentre;

30. fastholder, at en systematisk udvikling og anvendelse af europæiske og internationale standarder skal fremmes, og at særligt videnoverførsel mellem industri og offentlig forskning bør støttes gennem offentliggørelse af eksempler på god praksis. Udarbejdelse af et europæisk charter for forvaltning af offentlige forskningscentres og universiteters intellektuelle ejendomsret kan i den sammenhæng yde et væsentligt bidrag til udformningen af det europæiske forskningsrum og til fremme af netværkssamarbejde;

31. påpeger udtrykkeligt, at det også ved større EU-samarbejdsprojekter, som f.eks. om det europæiske teknologiinstitut, skal sikres, at regioner og smv'er kan medvirke og integreres;

Vedrørende koordinering af forskningsprogrammer og -prioriteter

32. støtter en koordinering og afstemning af regionale og nationale forskningsprogrammer og -prioriteter med henblik på et europæisk forskningsrum og forskningsmarked samt målet om en bedre koordinering af de nationale forskningsaktiviteter og en bedre koordinering af arbejdet hen i mod det fælles mål om skabelsen af et europæisk forskningsrum. Med henvisning til subsidiaritetsprincippet understreges medlemsstaternes samt de regionale og lokale myndigheders ansvar for videnskab og forskning dog, og en centraliseret og centralt planlagt forskning på europæisk niveau afvises fortsat;

33. fastholder, at etableringen af et europæisk forskningsrum, herunder også forskning, som er koordineret indholdsmæssigt, kan fremmes væsentligt ved, at de lokale og regionale myndigheder får mulighed for at skabe gode rammebetingelser for forskning. EU-forskningsrammeprogram, men kan også fremmes væsentligt gennem koordinerede og målrettede programmer under strukturfondene, der skaber synergi mellem struktur- og forskningsstøtte;

34. erkender i den forbindelse, at succesrige forsknings- og innovationsmodeller fra én region ikke uden videre kan »kopieres« til brug i andre regioner henholdsvis politiske enheder. Imidlertid kan de — under hensyntagen til de gældende strukturelle, samfundsmæssige og kulturelle karakteristika — tjene som eksempel for udviklingen af tilpassede modeller i andre ligeledes ugunstigt stillede områder;

35. er enig i, at ERA-netværk-programmet til koordination af regionale og europæiske forskningsprogrammer har vist sin gavnlige virkning og bør videreudvikles;

36. påpeger, at EU-benchmarking kun accepteres af regionerne, hvis den tager hensyn til de specifikke udviklingsforudsætninger, -niveauer og -krav i de enkelte regioner. Med henblik på en vellykket EU-benchmarking i regionerne må der derfor udvikles tilpassede indikatorer og undersøgelsesmetoder, som muliggør en reel sammenligning mellem regionerne og giver resultater, der er praktisk anvendelige. Regionernes inddragelse i denne udviklingsproces er en betingelse for, at en fremtidig benchmarking kan fungere;

37. savner en diskussion i grønbogen om det europæiske forskningsrum af de såkaldte sociale forskningsplatforme. Denne nyskabelse har til formål at formulere og gennemføre strategiske forskningsdagsordener i forbindelse med store samfundsmæssige udfordringer som f.eks. miljø, befolkningens aldring og integration. Det hilses velkommen, at der i arbejdsprogrammet for programmet »samarbejde« under emnet »samfundsøkonomi og

humaniora« fra december 2006 findes en henvisning til de sociale platforme. Det er dog vigtigt, at Kommissionen fortsat udvikler denne innovative tilgang til formulering af morgendagens forskningsspørgsmål, hvilket bl.a. allerede sker i dialogen mellem videnskabsfolk, offentlige aktører, virksomheder og civilsamfundet;

Vedrørende det europæiske forskningsrums internationale udsyn

38. er enig i, at videnskab og forskning i høj grad er international og understreger nødvendigheden af et samarbejde og en udveksling af viden og videnskabsfolk, der går ud over EU's grænser;

39. bifalder aktiviteter i medlemsstaterne, der fremmer dette internationale samarbejde gennem etablering af gunstige rammebetingelser, såsom en målrettet ændring af indvandringslovgivningen, og opfordrer til, at medlemsstaterne arbejder tæt sammen på disse områder;

Det videre forløb

40. bifalder, at Kommissionen har taget initiativ til en bred offentlig debat under inddragelse af Regionsudvalget, hvor de foreslåede prioriterede temaer og foranstaltninger til skabelse af et europæisk forskningsrum skal konkretiseres og videreudvikles under hensyntagen til det på forskningsområdet gældende subsidiaritetsprincip.

Bruxelles, den 11. oktober 2007.

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Succesfaktorer til at foregribe og ledsage omstrukturering i byer og regioner«

(2007/C 305/07)

REGIONSUDVALGET

- Det er vigtigt, at Kommissionen erkender, at omstrukturering i byer og regioner er en kontinuerlig proces i samfundsøkonomien. Omstrukturering bør ses som en mulighed for at tackle eksisterende og kommende økonomiske problemer.
- RU anbefaler i den forbindelse en løbende overvågning af disse processer i hele EU, foretaget af organer, der er uafhængige af de berørte aktører. EU og dens medlemsstater bør tilskynde til oprettelsen af partnerskaber på lokalt og regionalt niveau mellem forvaltningsmyndigheder, virksomheder og arbejdsmarkedets parter gennem anvendelsen af finansielle instrumenter med henblik på at fremme samarbejde om lokal udvikling i en globaliseret verden, navnlig i fjerntliggende områder, hvor der er risiko for at miste kulturarv.
- Omstrukturering på lokalt og regionalt niveau skal sikre, at målsætninger, som er i tråd med EU's politikker, kan opfyldes, samtidig med at et højt beskæftigelsesniveau opretholdes, så EU-borgerne kan bevare en rimelig levestandard. Igangværende omstrukturering bør desuden være første fase i en moderniseringsproces, som sigter mod en økonomi, der fokuserer på fremtiden og baserer sig på viden og innovation. Dette mål kan ikke indfris uden at øge investeringerne i menneskelig kapital.
- En integreret tilgang til omstrukturering af landdistrikter sikrer (eller bør sikre) et mindstemål af adgang til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse for at tiltrække virksomheder og kvalificeret arbejdskraft og modvirke affolkning. Det er også et passende mål, at midler fra EFRU, ESF og ELFUL anvendes som støtte til fornyende tiltag og ikke tiltag, der fastholder situationen, som den er. Et vigtigt redskab til at løse presserende problemer som følge af omstrukturering er Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

Ordfører: Witold KROCHMAL, borgmester i Wołów (PL/UEN-AE)

Politiske anbefalinger

Samfundsøkonomisk og politisk baggrund for udtalelsen

1. Den 16. oktober 2006 anmodede Kommissionen Regionsudvalget om at udarbejde en perspektivudtalelse om effektive omstrukturingsstrategier for Europas byer og regioner. Efter Kommissionens vurdering kan udvalgets udtalelse blive et værdifuldt input, når Kommissionen skal formulere sin holdning til de omstrukturingsprocesser, som er af afgørende betydning for den europæiske økonomi.

2. Den Europæiske Union befinder sig i øjeblikket i en væsentlig økonomisk overgangsperiode, der indebærer omstrukturering af økonomier i hele byer og regioner. Som følge heraf stilles lokale og regionale myndigheder over for nye udfordringer, som de er tvunget til at reagere på, hvis de vil opretholde den samfundsøkonomiske og miljømæssige balance.

3. Omstrukturering bør ses som en mulighed for at tackle eksisterende og kommende økonomiske problemer samt for at mildne eller helt fjerne de negative virkninger heraf. Det lokale og regionale plan befinder sig tæt på de lokale realiteter og formår at reagere hensigtsmæssigt, hurtigt og fleksibelt. Derfor er det normalt bedst placeret til at gennemføre omstrukturingspolitikker, specielt når der ikke er tale om at imødegå strukturelle problemer.

4. Omstrukturering på lokalt og regionalt niveau skal sikre, at målsætninger, som er i tråd med EU's politikker, dvs. konkurrenceevne og nyskabelse, kan opfyldes, samtidig med at et højt beskæftigelsesniveau opretholdes, så EU-borgerne kan bevare en rimelig levestandard.

5. Disse udfordringer melder sig typisk for de lokale myndigheder i byer og regioner, som har et betydeligt råderum til at omsætte strategiske retningslinjer i konkrete handlingsforløb og til at mobilisere lokale sociale organisationer og virksomheder til handling.

6. Formålet med denne udtalelse er at bidrage med nogle nye faktorer i debatten om de aktuelle omstruktureringer på lokalt og regionalt plan, som i realiteten har udviklet sig til en kontinuerlig og uundgåelig proces og en fast del af det samfundsøkonomiske liv i Europa.

Definition af begrebet omstrukturering

7. De vigtigste årsager til, at der iværksættes omstruktureringstiltag, som lokale, regionale og nationale myndigheder er nødt til at håndtere og helst foregribe, er:

- den omsiggribende globalisering,
- sikkerhed og terrorbekæmpelse,
- energi og klimaforandring,
- nationaløkonomiernes åbning over for international samhandel,

- udviklingen på EU's indre marked,
- indførelsen af innovative teknologier,
- højere standarder for miljøbeskyttelse,
- flere tjenesteydelser af almen interesse,
- ændringer i forbrugernes efterspørgsel.

8. Omstrukturering kan foregå på forskellige niveauer og på forskellige områder:

- på tværs af sektorer,
- på sektorniveau,
- i de enkelte virksomheder.

9. Uanset hvilken tilgang en given branche eller sektor vælger, foregår omstrukturingsprocessen hovedsageligt på lokalt plan. Dette skyldes, at det er lokalsamfundene i kommuner og regioner, som mest direkte er berørt af disse processer.

10. I betragtning af, at de økonomiske og sociale forandringer, som nødvendiggør omstruktureringer, sker med stor hastighed, består de ofte af pludselige, tvungne tiltag fra virksomhedernes side for at tilpasse sig verdensøkonomiens krav og et forbrugermarked under forandring.

11. Som følge af en stadig mere globaliseret økonomi får virksomheders eller sektorerers konjunkturbestemte kriser eller vigende konkurrenceevne større og større betydning. Sådanne kriser er vanskelige at forudsige, men kan med tiden forårsage alvorlig skade på en hel regions erhvervsliv.

12. Af samme årsag er vi stadig oftere vidner til virksomhedsudflytninger, hvorved forstås en pludselig flytning af en erhvervsaktivitet fra en region til en anden. Disse uforudsete beslutninger træffes ud fra strategiske og finansielle kriterier og andre kriterier som faktoromkostninger, men synes til tider at blive fremmet af regionale incitamenter og politikker, der skal tiltrække investeringer.

13. Denne form for ad hoc-omstrukturering giver utilfredsstillende resultater, selv om mange lande råder over solide retsinstrumenter og professionelle ledere. Sådanne processer kan ikke forhindre vidtrækkende negative sociale og regionale forandringer og fører til, at kortsigtede løsninger får forrang for mere permanente og stabile løsninger. De ender ofte med alvorlige sociale og regionale problemer. Fordelene ved virksomhedsudflytninger modsvares ofte af alvorlige problemer i de regioner, virksomhederne flytter fra.

14. Udfordringen ligger ikke i at bremse de uundgåelige strukturforandringer, men i at fremme dem på en sådan måde, at regioner, kommuner og enkeltpersoner så vidt muligt holdes skadesløse og kan se mulighederne på sigt.

15. Særligt de lande, som blev medlemmer af EU i 2004 og 2007, er blevet ramt af ad hoc-omstruktureringer. Årsagen har et langt stykke hen ad vejen været forskelle i økonomisk udvikling og indførelse af ny teknologi og innovation imellem de 27 medlemsstater. I mange tilfælde har landene opnået de ønskede økonomiske resultater, men prisen har været sociale problemer, som især har kunnet tilskrives den korte overgangsperiode.

16. Hvis vi antager, at omstrukturering er en kontinuerlig proces, må vi analysere eksempler på omstrukturering i EU 15, så vi gennem foregribelse på et tidligere tidspunkt kan erkende forestående vanskeligheder med henblik på delvis at eliminere eller i det mindste mildne de negative virkninger af omstruktureringen.

17. En given omstruktureringsproces' succes — og ikke mindst foregribelsen af problemer — afhænger i høj grad af dialogen mellem virksomheder, civilsamfundet, ansatte og deres organisationer (f.eks. fagforeninger), lokale og regionale myndigheder, højere undervisningsanstalter og forskningsinstitutioner samt nationale instanser som regionale udviklingsagenturer. En omstrukturerings resultater og succes afhænger ofte af denne dialogs kvalitet.

18. De lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle i denne proces. Man kan forestille sig tre former for handling, hvis omstrukturering står for døren:

- styrkelse og eventuelt diversificering af den lokale økonomiske og sociale basis og af infrastrukturen;
- tiltag med henblik på at beholde større virksomheder og styrke SMV'er som drivkraft for beskæftigelse;
- tiltag, der skal gøre lokalområdet, byen eller regionen mere attraktiv.

Både ovennævnte tiltag og selve omstruktureringen forudsætter passende relevante informationskilder samt en særlig strategi for indsamling og deling af information imellem samtlige deltagere i processen.

19. Informationspolitikken bør især tage hensyn til små og mellemstore virksomheder, som i kraft af deres særlige situation har sværere ved at skaffe sig adgang til informationskilder, som gør det muligt at foregribe markedsændringer.

20. De små og mellemstore virksomheder fortjener særlig beskyttelse både under selve omstrukturingsprocessen og i forbindelse med de ændringer, som kan forudses inden. Det er i disse faser, der er størst behov for at gribe ind med henblik på at styrke og udvikle kompetencer og kapacitet inden for ledelse, organisation og strategi til støtte for SMV'ernes vækst. Man bør gå bort fra den traditionelle familievirksomhedsmodel og indføre en model med en kontrol og en ledelse, der kan klare sig i den globale konkurrence. De eksempler, man har undersøgt, viser, at en metode med underentrepriser er den mest

effektive løsning. Dog kun i de tilfælde, hvor det var muligt at overskride almindelige markedsrelationer og etablere partnerskaber mellem virksomheder i et netværk, især på regionalt plan.

Konklusioner

21. De analyserede omstruktureringsprocesser viser, at der ikke er nogen universalløsning, og at det i høj grad afhænger af, hvilken slags lokal myndighed der er tale om (region, by eller kommune/distrikt), hvilken økonomisk sektor der er berørt, og hvordan det berørte områdes situation er, både hvad angår beliggenhed (perifer eller ej), arealanvendelse (landbrugsområde, område med let industri eller sværindustri) og den økonomiske udvikling i det land, hvor det omstrukturerede område befinder sig.

22. Igangværende omstrukturering bør desuden være første fase i en moderniseringsproces, som sigter mod en økonomi, der fokuserer på fremtiden og baserer sig på viden og innovation. Dette mål kan ikke indfris uden at øge investeringerne i menneskelig kapital gennem bedre uddannelse og kvalifikationer, hvilket kræver effektive og produktive investeringer i det lokale og regionale arbejdsmarked med henblik på at foregribe den hurtige økonomiske og sociale omstruktureringsproces' udfordringer.

23. Bredere og større investeringer i menneskelig kapital og en tilpasning af uddannelse og efteruddannelse, så de kan opfylde behovet for de nye færdigheder, der følger af omstrukturering, indebærer nye omkostninger. Der er brug for egnede mekanismer til at sikre, at disse omkostninger deles mellem virksomheder, offentlige instanser og privatpersoner. Der skal gives særlig støtte til omfattende efteruddannelsesstrategier, som tilvejebringer de kvalifikationer, der er brug for i en videnbaseret og innovativ økonomi. Det er absolut nødvendigt for at sikre en effektiv gennemførelse at dele erfaringer og at etablere partnerskaber mellem byer og regioner på uddannelses- og efteruddannelsesområdet.

24. Det fremgår af ovennævnte eksempler, at investeringer i menneskelig kapital er en meget vigtig del af omstrukturings- og fornyelsesprocessen i byområder og landdistrikter. Dette er en nøgleopgave for organisationer, som er involveret i omstrukturering på lokalt niveau. Spørgsmål som arbejdstagernes og kapitalens mobilitet og balance mellem udbud og efterspørgsel på det lokale arbejdsmarked har afgørende betydning for omstruktureringens effektivitet. Mobilitet blandt de jobsøgende og potentielt kommende arbejdsløse, især arbejdstagere med få kvalifikationer, bør fremmes gennem jobcentre, der tager afsæt i personernes profiler, praktikophold og efteruddannelseskurser, der kan tilpasse de jobsøgendes og potentielt kommende arbejdsløses færdigheder til det lokale arbejdsmarkeds behov. Dette gælder især de unge, som har ekstra svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet.

25. Erhvervsvejledning, hjælp til at afslutte en uddannelse og adgang til de rigtige efteruddannelseskurser — tiltag, der stemmer overens med principperne i det europæiske handlingsprogram for unge — kan fremme en glidende overgang fra uddannelse til beskæftigelse i regioner, der berøres af omstrukturering.

26. Et sådant tiltag vil modvirke uheldige udviklingstendenser i byområder og landdistrikter som f.eks. affolkning. Affolkning er et problem, dels fordi landdistrikterne risikerer at miste evnen til at fungere som samfund, hvorved kulturværdier, traditioner og lokale særtræk går tabt, dels fordi man risikerer at miste den hydrogeologiske balance. Den bedste måde at stoppe denne udvikling på er gennem tiltag finansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). En integreret tilgang til omstrukturering af landdistrikter sikrer (eller bør sikre) et mindstemål af adgang til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse for at tiltrække virksomheder og kvalificeret arbejdskraft og modvirke affolkning. Det er også et passende mål, at midler fra EFRU, ESF og ELFUL anvendes som støtte til fornyende tiltag og ikke tiltag, der fastholder situationen, som den er.

27. Et vigtigt redskab til at løse presserende problemer som følge af omstrukturering er Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, som yder hjælp på kort sigt til regioner, der lider under udflytning af økonomiske aktiviteter på grund af globaliseringen. Regionsudvalget har hilst indførelsen af dette redskab velkommen og har foreslået at øge fondens midler til 1 000 mio. euro om året. Regionsudvalget forventer, at den første årlige rapport om, hvilke resultater der er opnået af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i 2007 (rapporten offentliggøres i 2008), indeholder en grundig vurdering af, om de interventionskriterier, som er fastsat i artikel 2 i forordning EF/1927/2006, giver mulighed for en hensigtsmæssig forvaltning af fonden, og udvalget tilbyder at bidrage til enhver fremtidig debat om en eventuel revision af disse kriterier.

28. Som et resultat af omstrukturering bliver mange regioner mere og mere afhængige af turisme. Her fokuserer en integreret tilgang, der baserer sig på naturressourcer og kulturarv, på kvalitet og den primære målsætning er at opfylde forbrugernes behov. Hvis sådanne tiltag skal krones med held, må man i vidt omfang udvikle kommunikationen, forbinde de omstrukturerede områder med større nationale og europæiske netværk og anvende nye teknologier, herunder internetadgang via bredbånd, for at brede kommunikationen ud, og udvikle passende almene og faglige uddannelsesforanstaltninger.

29. Kulturel rigdom og naturressourcer bør ses som nøgleinstrumenterne i disse processer. De er faktisk i nogle tilfælde de

vigtigste aktiver i omstruktureringsprocessen, navnlig i tyndt befolkede perifere områder. De muliggør en dynamisk vækst i turismen, så denne bliver løftestang for den lokale udvikling.

30. Ca. 60 % af EU's befolkning bor i byer med over 50 000 indbyggere. De fleste arbejdspladser, virksomheder, højere læreanstalter og andre samfundsøkonomiske centre befinder sig i byer eller byområder. Byområderne rummer dog ikke kun muligheder, men også farer. Ud over de rent økonomiske tiltag omfatter omstrukturering i europæiske byer også byfornyelsestiltag i bredere forstand.

31. Som det fremgår af eksemplerne, er det kun gennem en bred tilgang til de økonomiske, sociale og fysiske problemer, at det bliver muligt at opnå de resultater, som beboerne, de lokale myndigheder og EU forventer. Det er lettere at finde partnere til omstrukturering i byområder, men kun ved at holde fast ved offentlige/private partnerskaber samt ved at inddrage civilsamfundet og anvende en bred vifte af finansieringskilder kan processen krones med held.

32. De byer, som har bevaret en stærk position i deres regioner, f.eks. i kraft af deres størrelse eller af historiske grunde, har valgt en fornyelsesstrategi som drivkraft for regionen. Deres aktuelle position gør det muligt for dem at understøtte omstrukturering i hele regionen gennem direkte partnerskaber og gennem organisationer med base i byerne.

33. Aktioner med henblik på at forbedre konkurrenceevnen og fremme iværksætteri, innovation og udvikling af tjenester har gjort det muligt at tiltrække og fastholde højt kvalificeret arbejdskraft. Dette har i betydelig grad forbedret udbuddet og standarden af tjenester for de lokale beboere. Hensigtsmæssig planlægning, udformning og vedligeholdelse har ført til et fald i kriminaliteten i byerne og gjort gader, parker og lejepladser mere attraktive. Et bymiljø af høj kvalitet udgør en vigtig del af en effektiv omstrukturering, eftersom det bidrager til at sikre et attraktivt miljø at arbejde, leve og investere i.

34. Erfaringen viser, at de byer, som har befordret klyngeudviklinger, har været i stand til at forbedre deres konkurrenceevne betydeligt. Forbindelserne mellem byområder og landdistrikter må opretholdes på et passende niveau, samtidig med at der sikres lige udviklingsmuligheder, så forskellene mellem byområder og landdistrikter reduceres.

35. En diversificeret tilgang til omstruktureringsprocesser på regionalt niveau bør overvåges af netværk af regioner, der undergår samme type omstrukturering (netværk for perifere regioner, netværk for regioner med minedrift etc.).

36. Det er vigtigt, at virksomheder, der indgår som partnere i omstrukturingsprocessen, får øget adgang til finansieringskilder. Disse bør ud over tilskud fra de disponible EU-fonde omfatte f.eks. bankgarantier, gensidige garantifonde, lån og mikrolån. Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond kan spille en vigtig rolle i denne proces.

37. Der findes ikke nogen universalløsning, som giver fuld garanti for succes. På trods af de mange forskellige omstrukturingsprocesser er det dog muligt at pege på en række faktorer, som er karakteristiske for en vellykket omstrukturering:

- Løbende overvågning af de økonomiske processer med henblik på at foregribe omstrukturering på et tidligt tidspunkt;
- Foregribelse kan ikke begrænses til prognoser, men må også omfatte mulige scenarier som forberedelse til gennemførelse;
- En dialog med arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet skal være for hånden, herunder udveksling af information mellem de parter, som deltager i omstruktureringen;
- Der skal være strukturer, som binder akademiske institutioner, forskningsinstitutioner, industrien og forvaltningsmyndighederne sammen på alle niveauer;
- Der skal være let adgang til uddannelses- og efteruddannelsesstrukturer af høj kvalitet;
- Kvaliteten, effektiviteten og resultatet af de iværksatte aktioner skal med regelmæssige mellemrum underkastes en offentlig evaluering;
- Diversificerede finansieringskilder til omstrukturingsprocesser for alle involverede vil føre til mere effektive aktioner;
- Regionen eller byen skal være i stand til at gennemføre en territorial politik, som værner om de lokale virksomheders evne til at producere varer, levere tjenesteydelser og distribuere dem;
- Lokalsamfundet må være opmærksom på behovet for en fortløbende tilpasning til forandringer, som falder i tråd med den lokale eller regionale identitet. Herved sikres en integreret tilgang til bæredygtig udvikling fra et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv, hvilket er endnu en faktor for tiltrækning af nye investeringer;
- En særdeles proaktiv adfærd hos de regionale og lokale myndigheder, understøttet af lederkompetencer og tilstedeværelsen af konkurrencemæssige og finansielle værktøjer;
- Et lokalt styret, omfattende projekt, som er skræddersyet til de lokale forhold, og som omfatter forskellige aspekter afhængigt af den enkelte sag: økonomisk udvikling, uddannelse, social integration, kultur, fysisk planlægning osv.

Regionsudvalgets anbefalinger

38. Det er vigtigt, at Kommissionen erkender, at omstrukturering i byer og regioner er en kontinuerlig proces i det samfundsøkonomiske liv.

Regionsudvalget

39. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at udvikle egentlig foregribende planlægning omfattende overvågning og støtte til den eksisterende økonomi og til lokale aktioner på området, som indarbejdes i regionale strategier, på baggrund af brede, fælles kommunale/regionale projekter;

40. anbefaler i den forbindelse en løbende overvågning af disse processer i hele EU, foretaget af organer, der er uafhængige af de berørte aktører, der skal omfatte virksomheder, arbejdsmarkedets parter, lokalsamfund og regioner — efter region og efter sektor. Et sådant tiltag skal bl.a. bestå i en analyse af de samfundsøkonomiske forandringer på lokalt, regionalt og nationalt niveau, herunder landdistrikter, fjerntliggende områder og bjergegne, og en analyse af den kommende økonomiske udvikling på arbejdsmarkedet;

41. anbefaler offentliggørelse af bedste praksis inden for omstrukturering, så andre byer og regioner i EU kan drage nytte af den. En sådan offentliggørelse bør struktureres efter områder med samme type omstrukturering (landbrugsområder, fjerntliggende områder, regioner med sværindustri, regioner med mineindustri, regioner med let industri, regioner med tekstilindustri, byområder);

42. EU og dens medlemsstater bør tilskynde til oprettelsen af partnerskaber på lokalt og regionalt niveau mellem forvaltningsmyndigheder, virksomheder og arbejdsmarkedets parter gennem anvendelsen af finansielle instrumenter med henblik på at fremme samarbejde om lokal udvikling i en globaliseret verden. Dette vil gøre det betydeligt lettere at foregribe omstrukturingsprocesser.

Regionsudvalget

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på fleksibiliteten i EU's finansieringsmekanismer, herunder navnlig Socialfonden, for at sikre, at der er midler til stede, som hurtigt kan sættes ind i tilfælde af situationer, der opstår pludseligt og uden varsel. I sådanne tilfælde er der et akut behov for finansiering af væksthuse, rekrutteringsaktiviteter, hjælp og råd til opstart og målrettet uddannelse. Mulighederne for at finde et nyt job for de personer, der mister deres job pga. omstruktureringer, er bedst i de første tre måneder og svinder derefter drastisk. Gennemførelsesforanstaltningerne for de forskellige instrumenter på EU-plan bør tage hensyn til dette behov for en hurtig indsats. Foranstaltninger vedrørende hurtig indsats over for vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med omstruktureringer, bør også omfatte bistand til at dække den enkelte berørtes umiddelbare sociale behov (bolig, sundhedspleje, rådgivning osv.). Personer, der rammes af omstruktureringer, har behov for social bistand, hvis de skal være i stand til at starte nye aktiviteter og tilpasse sig omstruktureringerne;

44. anbefaler at drage fordel af visse byers og regioners grænsenære beliggenhed i forbindelse med omstrukturering og opfordrer til at fjerne alle proceduremæssige hindringer for arbejdskraftens og kapitalens fri bevægelighed, der hæmmer omstrukturingsprocessen;

45. anbefaler, at Kommissionen vælger en integreret tilgang til medfinansiering af omstrukturingsprocesser via EU's -strukturfonde, som vil gøre det muligt at tackle økonomiske og sociale problemer under gennemførelsen af EU's politikker;

46. opfordrer medlemsstaterne til at fjerne juridiske barrierer og andre hindringer for oprettelsen af offentlige/private partnerskaber, som effektivt og aktivt kan støtte omstrukturingsprocesserne;

47. opfordrer Kommissionen og andre institutioner, som deltager i finansieringen af omstrukturingsprocesser, til at være mere opmærksom på, om ressourcerne anvendes effektivt, især når det drejer sig om såkaldte »bløde projekter«, som finansieres af Den Europæiske Socialfond;

48. opfordrer EU til at være opmærksom på aspekter med relation til omstrukturingsprocesser i EU's nuværende politikker og i forbindelse med udformningen af nye politikker — fra foregribelse til fuldførelse;

49. opfordrer medlemsstaterne til at indføre finansielle instrumenter, som er i overensstemmelse med EU-lovgivningen,

for virksomheder, der rammes af omstrukturering, navnlig i fjerntliggende områder, hvor der er risiko for at miste kulturarv eller den lokale og regionale identitet, og hvor omstrukturering berører små og mellemstore virksomheder, for hvilke omstrukturering er særlig byrdefuld;

50. forventer at blive hørt af Kommissionen, når Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, der hører op med at være gældende i oktober 2009, skal revideres i 2007/2008;

51. tilskynder især medlemsstaterne og virksomheder, der tager del i omstrukturingsprocessen, til at sikre, at lokale traditioner og lokal kultur bevares, hvilket kan blive et aktiv i forbindelse med igangværende eller kommende omstrukturering;

52. anbefaler at benytte Kommissionens nye initiativ »regioner for økonomisk ændring« og det netværk af byer og regioner, der etableres som led i dette initiativ (som bl.a. finansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling), under den fortsatte foregribelse af omstrukturingsprocesser og at fremme bedste praksis med henblik på at hjælpe byer og regioner med at tilpasse sig de ændringer, som følger af globaliseringen;

53. anbefaler Kommissionen at være særligt på vagt over for anvendelsen af regionale incitamenter i forbindelse med virksomhedsflytninger.

Bruxelles, den 11. oktober 2007.

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

BILAG I

Omstrukturering i byer og regioner — undersøgte enkeltsager

Det som i begyndelsen så ud som en traditionel tilpasningskrise i 1970'erne og 1980'erne, viste sig i realiteten at blive et fast tilbagevendende fænomen i det moderne Europas samfundsøkonomiske liv. Det blev en kontinuerlig proces, som kræver, at virksomheder og hele erhvervmiljøet omkring dem til stadighed tilpasser sig skiftende markedsvilkår, altså en løbende omstruktureringsproces. Med henblik på udtalelsen om omstrukturering i byer og regioner i EU, som udarbejdes på Kommissionens anmodning, har vi gennemgået oplysninger om forløbet af disse processer såvel som anden information i en lang række publikationer. EØSU's konklusioner og anbefalinger er at finde i selve udtalelsen.

Skotland — Det Forenede Kongerige — et eksempel på stærk konkurrence på det globale marked

Antallet af arbejdstagere med beskæftigelse i industrien faldt fra 276 000 til 227 000 i perioden 2002-2006. I samme periode faldt produktionen til eksport med 36 %. De fleste virksomheder overførte deres produktion til nye EU-medlemsstater eller til Indien eller Kina. Som reaktion herpå har man udarbejdet en plan for økonomisk udvikling i Skotland (Framework for Economic Development in Scotland, FEDS) med henblik på at sikre produktivitet og konkurrenceevne på det globale marked. De skotske myndigheder har iværksat et program kaldet PACE (Partnership Action for Continued Employment — Partnerskabsaktion for fortsat beskæftigelse), som har gjort det muligt for organisationer såvel i den private som i den offentlige sektor aktivt at forhindre masseafskedigelser. Omstrukturering har ramt det skotske arbejdsmarked, ikke mindst industrien, meget hårdt. Det øgede antal arbejdspladser i service- og erhvervssektoren har dog bevirket, at Skotland nu har en af de højeste erhvervsfrekvenser i EU, idet arbejdsløsheden ikke har været lavere de sidste 30 år. Skotsk økonomi høster desuden nu frugterne af globaliseringsprocessen. De skotske banker har købt op i udlandet, hvilket har styrket deres position blandt konkurrenterne.

Baskerlandet — Spanien — omstrukturering af en region og dens byer

I 1980'erne begyndte en nedgangsperiode for den lokale industri, der var centreret omkring værfter, stål- og sværindustri. Den baskiske regering, arbejdsgivere og fagforeninger besluttede at omstrukturere og at modernisere de nævnte industri-sektorer. Ni klynger blev dannet, der tilsammen stod for 45 % af Baskerlandets BNP. De er stadig den dag i dag drivkraften bag regionens økonomi. Efter en proces, som har varet i ca. 20 år, er Baskerlandets BNP i dag tredje højest i Europa, efter regioner i Luxembourg og Irland. Arbejdsløsheden, der var på 25 % i 1990, ligger nu på 4,5 %. Meget af den investerede kapital er blevet investeret i innovation. Private midler står for 66 % af de samlede investeringer (gennemsnittet i Spanien er 48 %; tallet for Europa som helhed er 54 %). Omstruktureringen blev knyttet sammen med sanering af regionens byer, bl.a. hovedstaden Bilbao. Kultur og lokal identitet har spillet en stor rolle i denne proces, hvilket har bevirket, at befolkningen i vidt omfang har accepteret den.

Kreta — Grækenland — fra landbrug til turisme

Omstruktureringen på Kreta, der har været finansieret af såvel nationale midler som EU-midler, har været baseret på samarbejde mellem virksomheder og forskningsinstitutter (Kretas universitet, Forskningsinstituttet i Heraklion). Formålet har været at hjælpe arbejdstagere fra landbrugssektoren over i servicesektoren. Målsætningen er kun delvis blevet opfyldt. Den begrænsede succes kan hovedsagelig tilskrives en vertikal og topstyret struktur. Stærke centre er blevet yderligere styrket, og de afsidesliggende områder midt på øen er blevet yderligere marginaliseret. Resultatet har været, at kløften mellem forskellige dele af øen er vokset, uden at man kan sige det samme om konkurrenceevnen.

Tawira — Portugal

Omstrukturering baseret på bysanering og udvikling af turisme. Øgede investeringer i turisme, som har bidraget til at finansiere bevarelse af områdets historiske og arkitektoniske arv, hvilket på sin side har ført til yderligere vækst i turismen og tilstrømning af privat kapital. Processen blev finansieret af midler fra Piter, Urbcom, Interreg og Proalgarve.

De østrigske regioner

Omstrukturering gennem FoU-projekter, der består i overgang fra en økonomi baseret på en enkelt sektor til en diversificeret erhvervsstruktur, samt overgang til turisme og erhvervsrelaterede tjenester. Denne proces understøttes kraftigt af en løbende udvikling af erhvervs- og efteruddannelserne.

Porto — Portugal

En omstruktureringsproces blev sat i gang for ikke ret længe siden. Den blev nødvendig, fordi adskillige statsorganer og firmaer flyttede til hovedstaden, og fordi befolkningstallet faldt, og den traditionelle detailhandel blev afløst af storcentre. Formålet med omstruktureringen er at puste nyt liv i bymidten, at udvikle kulturelle tjenester og at sanere byens boligmasse. I 2004 lanceredes Porto Vivo-initiativet, der skal trække private investeringer til byen. Dette store omstrukturings- og saneringsprojekt skal løbe i 20 år. Det er planen at renovere mere end 5 000 boliger i løbet af denne periode. Værdifuld kulturel og arkitektonisk arv skal bevares, hvilket vil føre til en udbygning af servicesektoren og dermed skabe nye arbejdspladser.

Liberec — Tjekkiet

Her pågår en omstruktureringsproces, som blev udløst af ændringer i det politiske system. Formålet er at bringe økonomien i overensstemmelse med EU-standarderne. Omstruktureringen finansieres især over statsbudgettet og det regionale budget, men også af EU-midler. Der gives støtte til små og mellemstore virksomheder og til udvikling af offentlige/private partnerskaber. Hovedproblemerne er gæld og de offentlige financers tilstand.

Wrocław — Polen

De sidste 17 år har ændret ikke bare denne bys økonomi, men også dens udseende generelt. Sanering af bymidten og særlige dele af byen har trukket private investorer til byen. Der er kommet nye hoteller og restauranter til. Bymyndighedernes åbne politik, byens samarbejde med venskabsbyer, de regionale myndigheder og centralregeringen samt samarbejde mellem byen og dens umiddelbare naboer har ført til, at flere nye industrier har etableret sig i omegnen af byen. Wrocław Technology Park og byens uddannelses- og industricentre har iværksat mange nye initiativer inden for FoU. Arbejdsløsheden er faldet fra 18 % til 6 % i denne periode. En negativ virkning af udviklingen har været prisstigninger, f.eks. er ejendomspriserne steget med 400 %.

Regionsudvalgets udtalelse om »Bedre lovgivning 2005-2006«

(2007/C 305/08)

REGIONSUDVALGET

- finder det absolut nødvendigt at styrke EU's, medlemsstaternes og de regionale og lokale myndighedsaktion via et reelt partnerskab, så der kan sættes mere effektivt ind på de økonomiske, sociale og miljømæssige og demokratiske udfordringer, som Europa står over for, under respekt for de forskellige myndighedsniveaurs kompetencer;
- opfatter forbedringen af de lovgivningsmæssige rammer, forenklingen af den gældende EU-ret, anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet samt styrkelsen af fremgangsmåden med høring og konsekvensanalyse som en prioritet med henblik på at fremme reelle styreformer på flere myndighedsniveauer i Den Europæiske Union;
- beklager de meget få referencer til den lokale og regionale dimension i »Bedre lovgivning« til trods for, at Hvidbogen om nye styreformer i Europa vedtaget i 2001 understregede behovet for at opbygge et bedre partnerskab mellem de forskellige myndighedsniveauer, eftersom de lokale og regionale myndigheder i vidt omfang anvender eller tilmed — alt efter deres kompetencer — gennemfører EU-lovgivningen;
- ønsker, at den institutionelle ordning inden for rammerne af den aktuelle regeringskonference bevarer bestemmelserne i traktaten om en forfatning for Europa vedrørende de lokale og regionale myndigheder og Regionsudvalget, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende udformningen, iværksættelsen og overvågningen af principperne om nærhed og proportionalitet;
- går ind for, at Kommissionen og de nationale og regionale parlamenter hurtigst muligt etablerer en mekanisme til overvågning af nærhedsprincippet, som vil gøre det muligt at underkaste EU-lovgivningsforslag en grundig undersøgelse på et meget tidligt stadium af lovgivningsprocessen;
- plæderer for en styrket inddragelse af Regionsudvalget i evalueringen af den territoriale effekt af EU's vigtigste politikker; foreslår at stille sin ekspertise til rådighed for Europa-Kommissionen for at bidrage til konsekvensanalyserne vedrørende ethvert nyt lovgivningsforslag med kraftig effekt på territorielt niveau;
- ønsker, at initiativet »Bedre lovgivning« ledsages af passende informations- og kommunikationsforanstaltninger over for aktørerne, der implementerer EU-lovgivningen — herunder for størstepartens vedkommende navnlig de lokale og regionale myndigheder — og dem, som EU-lovgivningen henvender sig til, navnlig de europæiske borgere.

Basisdokumenter

Beretning fra Kommissionen »Bedre lovgivning 2005«

KOM(2006) 289 endelig, SEK(2006) 289

En strategisk gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union

KOM(2006) 689 endelig

Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Første statusrapport om strategien til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer

KOM(2006) 690 endelig

Kommissionens arbejdsdokument: Måling af administrative omkostninger og reduktion af administrative byrder i Den Europæiske Union

KOM(2006) 691 endelig

Handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i Den Europæiske Union

KOM(2007) 23 endelig, SEK(2007) 84, SEK(2007) 85

Beretning fra Kommissionen »Bedre lovgivning 2006«

KOM(2007) 286 endelig, SEK(2007) 737

Ordfører: Luc VAN DEN BRANDE (BE/PPE), medlem af det flamske parlament

Politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGET

Generelle anbefalinger

1. finder det absolut nødvendigt at styrke EU's, medlemsstaternes og de regionale og lokale myndigheders aktion via et reelt partnerskab, så der kan sættes mere effektivt ind på de økonomiske, sociale og miljømæssige og demokratiske udfordringer, som Europa står over for, og dette skal ske med respekt for de forskellige myndighedsniveaurs kompetencer;

2. opfatter forbedringen af de lovgivningsmæssige rammer, forenklingen af den gældende EU-ret, anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet samt styrkelsen af fremgangsmåden med høring og konsekvensanalyse som en prioritet med henblik på at fremme reelle styreformer på flere myndighedsniveauer i Den Europæiske Union;

3. understreger i forbindelse med den af Kommissionen iværksatte indsats for kodifikation og omarbejdning af lovgivningsforslagene, at »bedre lovgivning« ikke udelukkende bør betyde »mindre lovgivning«, idet enhver tilbagetrækning af lovgivning fra Kommissionens side bør begrundes i en vurdering af et lovgivningsforslags reelle europæiske merværdi; beder indstændigt Europa-Kommissionen om fuldt ud at spille sin rolle som drivkraft for den europæiske integrationsproces, og minder om, at en sammenhængende politisk vision, der på lang sigt udmøntes i en konkret politisk aktion, er en forudsætning for at kunne sikre »bedre lovgivning« og »bedre regulering«;

4. støtter Kommissionen i dens bestræbelser på »bedre lovgivning« ved hver gang det er relevant i forhold til overholdelse af nærhedsprincippet at trække igangværende lovforslag tilbage og opfordrer Kommissionen til at fortsætte hermed;

5. beklager de meget få referencer til den lokale og regionale dimension i »Bedre lovgivning«, idet Hvidbogen om nye styreformer i Europa vedtaget i 2001 understregede behovet for at opbygge et bedre partnerskab mellem de forskellige myndighedsniveauer, eftersom de lokale og regionale myndigheder i vidt omfang anvender eller tilmed — alt efter deres kompetencer — gennemfører EU-lovgivningen, og derfor bør de inddrages bedre i hele initiativet inden for »bedre lovgivning«, navnlig via udvalgets deltagelse i de forskellige interinstitutionelle samordningsgrupper;

6. ønsker, at de lokale myndigheder, de regionale parlamenter og regionale forsamlinger alt efter deres kompetencer inddrages i udformningen og formuleringen af EU-lovgivningen for at styrke beslutningsprocessens demokratiske legitimitet;

7. støtter prioriteten formuleret i Kommissionens arbejdsprogram for 2007 gående ud på at forbedre de lovgivningsmæssige rammer bl.a. for at tilgodese målene om konkurrenceevne, vækst, beskæftigelse og bæredygtig udvikling af Lissabon-strategien og i kraft deraf befordre en bedre livskvalitet for EU's borgere;

8. udtrykker tilfredshed med beretningen om »Bedre lovgivning 2006«, som tager hensyn til dets forventninger til høring af det og dets inddragelse i den lovforberedende fase, bl.a. mht. overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet i forbindelse med konsekvensanalyser, men peger dog på det nødvendige i fremover at øge bestræbelserne på koordinering mellem de forskellige myndighedsniveauer, kommunikation om Fællesskabets beslutningsproces og rækkevidden af Fællesskabets lovintervention og om dens finansielle og administrative effekt på regioner og kommuner.

Anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

9. gentager den betydning, det tillægger den forfatningsmæssige dimension af nærheds- og proportionalitetsprincipperne og understreger, hvor vigtigt det er for de regionale og lokale myndigheder samt for Regionsudvalget at sikre, at man i mangel af traktaten om en forfatning for Europa hurtigst muligt gennemfører protokollerne — eller deres respektive indhold — vedrørende de nationale parlamenters rolle i EU og anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet;

10. ønsker, at den institutionelle ordning inden for rammerne af den aktuelle regeringskonference bevarer bestemmelserne i traktaten om en forfatning for Europa vedrørende de lokale og regionale myndigheder og Regionsudvalget, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende udformningen, iværksættelsen og overvågningen af disse to principper;

11. understreger, at nærheds- og proportionalitetsprincippet med en uforandret traktat er løftestænger for styreformer på flere niveauer, og de indebærer dermed et delt ansvar i gennemførelsen af anvendelsen af disse principper, hvilket gør det nødvendigt at udvikle en ægte nærhedskultur i EU;

12. udtrykker tilfredshed med Berlin-erklæringen af 25. marts 2007 i anledning af 50-årsdagen for undertegnelsen af Rom-traktaterne, som understreger det nødvendige i at dele opgaverne mellem Den Europæiske Union, medlemsstaterne og deres regioner og kommuner, og som dermed i praksis anerkender styring på flere niveauer;

13. beder de andre EU-institutioner om regelmæssigt og systematisk på alle stadier af lovgivningsprocessen at tage højde for den lokale og regionale dimension af nærheds- og proportionalitetsprincippet;

14. ønsker med det formål for øje at stille sin ekspertviden til rådighed, navnlig via nettet til overvågning af nærhedsprincippet i henhold til konklusionerne og evalueringerne af de to pilotforsøg, der hidtil har fundet sted;

15. beder indstændigt de regionale parlamenter om at nedsætte parlamentariske udvalg med ansvar for at kontrollere anvendelsen af nærhedsprincippet, som således kan udgøre de nærmeste samtalepartnere for det ovennævnte net;

16. glæder sig over Europa-Kommissionens initiativ om at give meddelelse om ethvert nyt lovgivningsforslag og høringsdokument direkte til de nationale parlamenter, og beder disse om at give tilbagemeldinger om deres reaktioner for at forbedre processen for politikudformning, navnlig i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet samt selve indholdet af forslaget, og beder om, at denne praksis alt efter kompetencefordelingen i hver enkelt medlemsstat udbredes til også at omfatte de subnationale lovgivningsorganer;

17. plæderer endelig for, at der i de medlemsstater, hvor kompetencerne er fordelt mellem det nationale og regionale niveau, indgås en bindende intern aftale om fremgangsmåden i

forbindelse med den tidlige varslingsmekanisme vedrørende overvågningen af overholdelsen af nærhedsprincippet;

18. beder derfor Kommissionen om at oprette et elektronisk system, der giver de lokale og regionale myndigheder mulighed for at få adgang til passende informationer på alle stadier af lovgivningsprocessen;

19. går ind for, at Kommissionen og de nationale og regionale parlamenter hurtigst muligt etablerer en mekanisme til overvågning af nærhedsprincippet, som vil gøre det muligt at underkaste EU-lovgivningsforslag en grundig undersøgelse på et meget tidligt stadium af lovgivningsprocessen; understreger kraftigt, at der bør overvejes forskellige former for samarbejde med Regionsudvalget i forbindelse med oprettelsen af en sådan mekanisme, så der kan drages fordel af de eksisterende synergier; Regionsudvalget er rede til at dele de erfaringer, som er indhøstet gennem dets nærhedsovervågningsnet.

Høring og struktureret dialog

20. understreger betydningen af, at RU høres i lovgivningsprocessen i sin egenskab af institutionel repræsentant for de lokale og regionale myndigheder i EU og Kommissionens institutionelle samtalepartner. En styrkelse af en sådan høring gør beslutningsprocessen mere åben, bredspektret, operationel og demokratisk ved at føre beslutningstagningen tilbage til det mestborgernære niveau;

21. gentager, at det i tilsagnene i samarbejdsprotokollen undertegnet i november 2005 med Europa-Kommissionen hedder: »Regionsudvalget bør inden for rammerne af princippet om gode styreformer udfylde sin rolle som mellemlidende fuldt ud via dialogen med de regionale og lokale myndigheders sammenslutninger. Kommissionen drager omsorg for, at udvalget integreres fuldt ud i den politiske forberedelse af møder, der afholdes i fællesskab«, og udtrykker tilfredshed med, at ni medlemmer af kommissærkollegiet siden 2004 har deltaget i en struktureret dialog og at hen ved 80 europæiske og nationale sammenslutninger, der repræsenterer regioner og kommuner, også har medvirket;

22. mener, at den strukturerede dialog med sammenslutningerne af regioner og kommuner er et værktøj, der bl.a. bør benyttes i den fase, hvor Kommissionens lovprogram forberedes;

23. fremlægger en række forslag til den videre debat med de partnere, som er inddraget i den strukturerede dialog med henblik på at forbedre dens nærmere enkeltheder og sikre dens oprindelige målsætninger samt Regionsudvalgets politiske og institutionelle rolle:

— Afholde en struktureret dialog på et passende tidspunkt i løbet af året, så sammenslutningerne af lokale og regionale myndigheder og Kommissionen sammen kan indlede en konkret dialog om de prioriterede arbejdsopgaver inden Kommissionens vedtagelse af det årlige lovgivningsprogram;

- Udarbejde det årlige program for den strukturerede dialog og dagsordenen for møderne i snævert samarbejde mellem Regionsudvalget og de europæiske og nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder;
- Udvikle et interface med de lokale og regionale medier i samarbejde med sammenslutningerne af lokale og regionale myndigheder;
- Forudse muligheden for, at de decentrale myndigheder kan fremsætte skriftlige bemærkninger og foreslå emner, der vedrører dem, i overensstemmelse med EU's dagsorden og modtage svar herpå;
- Råde over et referat udarbejdet af Europa-Kommissionens kompetente tjenestegrene efter hvert møde;
- Lægge vægt på styrkelsen af opfølgningen på den strukturerede dialog via regelmæssig evaluering i snævert samarbejde med Regionsudvalget og de nationale og europæiske sammenslutninger, der repræsenterer de lokale og regionale myndigheder;

24. vil tillige gerne have større ansvar for organiseringen af den strukturerede dialog, og at der skabes mere åbenhed omkring denne proces;

25. gentager henstillingerne fra sin udtalelse om årsberetningen »Bedre lovgivning 2004« om en systematisk høring af de lokale og regionale myndigheder på et tidligt stadium af den europæiske lovudformningsproces og finder det absolut nødvendigt at sikre sig, at disse høringer har gennemslagskraft, og at der tages højde for dem.

Bedre gennemførelse og anvendelse af lovgivningen og EU-politikkerne på lokalt og regionalt niveau

26. minder om, at de lokale og regionale myndigheder for størstepartens vedkommende er afhængige af en god eller dårlig omsætning af EU-lovgivningen til nationalt niveau. Understreger behovet for en bedre samordning mellem det nationale niveau og de decentrale myndigheder;

27. gentager behovet for mere konkret at iværksætte partnerskabsprincippet, både i udformningsfasen og i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen og -politikkerne;

28. minder om, at Europa-Kommissionen har lanceret og udviklet konceptet om målrettede trepartskontrakter og -aftaler; gentager sit forslag om revision af disse instrumenter, og foreslår på baggrund af erfaringerne med forsøgsfasen indledt af Europa-Kommissionen vedrørende trepartsaftalerne, at der oprettes europæiske territoriale pagter;

29. understreger, at de europæiske territoriale pagter ligesom de europæiske grupper for territorielt samarbejde kan styrke den territoriale samhørighed og fleksibiliteten i de politikker, der har stærk effekt på lokalt plan, takket være et struktureret samarbejde mellem de forskellige myndighedsniveauer om at gennem-

føre mål, der er defineret i fællesskab mellem det lokale, regionale, nationale og europæiske niveau; det skal fortsat være frivilligt at benytte dette instrument;

30. understreger kraftigt, at der ikke kan være noget reelt partnerskab uden et finansielt bidrag fra hver af parterne i aftalen; foreslår, at overvejelserne over finansieringen af de europæiske territoriale pagter centrerer om mulige synergier mellem på den ene side de eksisterende budgetposter på de berørte områder og Strukturfondene for så vidt angår det europæiske niveau og på den anden side de disponible budgetposter for så vidt angår det lokale, regionale og nationale niveau — og dette bør ske uden at oprette noget yderligere finansieringsinstrument inden for EU's regionalpolitik og uden at anmode om yderligere budgetmidler til dette formål;

31. finder det hensigtsmæssigt at intensivere samrådet mellem Europa-Kommissionen, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet og Regionsudvalget angående udformningen og gennemførelsen af de europæiske territoriale pagter;

32. forsikrer Europa-Kommissionen om sin vilje til at spille en proaktiv rolle for at ansøre til indgåelsen af de europæiske territoriale pagter og udgøre en troværdig partner for alle berørte aktører;

33. beder dog om yderligere støtte fra Europa-Kommissionens side i forhold til initiativer hidrørende fra de lokale og regionale myndigheder; understreger desuden kraftigt behovet for, at der gives større opmærksomhed til de eksisterende projekter, som ikke må glemmes efter forsøgsperioden.

Konsekvensanalyse og evaluering af de administrative og finansielle byrder

34. glæder sig over Europa-Kommissionens forslag om at oprette et uafhængigt konsekvensanalyseudvalg under formandens myndighed for at styrke kontrollen på området i henhold til RU's henstilling i udtalelsen »Bedre lovgivning 2004«;

35. plæderer for en styrket inddragelse af Regionsudvalget i evalueringen af den territoriale effekt af EU's vigtigste politikker; understreger i øvrigt den afgørende rolle, de regionale og lokale myndigheder kan spille i omsætningen og gennemførelsen af retsakter, hvis de er korrekt inddraget i udformningsfasen;

36. går ind for, at man finder en fælles fremgangsmåde for konsekvensanalyse samt en fælles fremgangsmåde til evaluering af de administrative omkostninger, den europæiske lovgivning medfører; foreslår, at denne fremgangsmåde tilpasses på lokalt og regionalt niveau, så de finansielle og administrative byrder, der lægges på de lokale og regionale myndigheder, bedst muligt kan evalueres og ønskes at blive fuldt inddraget i det interinstitutionelle samarbejde på dette område;

37. ser positivt på Kommissionens handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i Den Europæiske Union og det mål, som blev foreslået Det Europæiske Råd den 8. og 9. marts 2007, om, at Den Europæiske Union og medlemsstaterne i 2012 i fællesskab skal reducere byrderne med 25 %; minder dog om det nødvendige i at være opmærksom på den lokale og regionale dimension samt regionernes og kommunernes rolle ved opnåelsen af dette mål;

38. foreslår i henhold til ånden i samarbejdsaftalen fra 2005 at stille sin ekspertise til rådighed for Europa-Kommissionen for at bidrage til konsekvensanalyserne vedrørende ethvert nyt lovgivningsforslag med kraftig effekt på territorielt niveau;

39. forpligter sig i den henseende til at gennemføre et pilotprojekt inden for rammerne af RU's platform til overvågning af Lissabon-strategien med det formål på den ene side at bidrage til at gøre høringen af de lokale og regionale myndigheder om lovgivning under udarbejdelse systematisk; og på den anden side til at finde en fælles metode til den efterfølgende konsekvensanalyse af den omtalte lovgivnings effekt på de lokale og regionale myndigheder; finder det i den henseende nyttigt og i pagt med sit engagement for en vellykket realisering af Lissabon-målene at være repræsenteret på Det Europæiske Råds forårstopmøde.

Forenkling af EU-lovgivningen, gennemsigtighed og oplysning

40. gentager sin anmodning om at indføre et regionalt afsnit i de nationale handlingsplaner til forenkling af lovgivningen;

41. glæder sig over Kommissionens initiativ om at fremme gennemsigtigheden og minder i den forbindelse om, at EU ligeledes bør inddrage de lokale og regionale aktører mere i lovgivnings- og beslutningsprocessen, hvis det virkelig ønsker at styrke sin demokratiske legitimitet; beklager derfor, at der ikke i dette initiativ er henvist til den lokale og regionale dimension og beder Kommissionen om at tage mere hensyn hertil;

42. ønsker, at initiativet »Bedre lovgivning« ledsages af passende informations- og kommunikationsforanstaltninger over for aktørerne for gennemførelsen af EU-lovgivningen — herunder for størstepartens vedkommende navnlig de lokale og regionale myndigheder — og modtagerne af EU-lovgivningen, navnlig de europæiske borgere; for EU-lovgivningen kan kun gennemføres korrekt, hvis de berørte aktører forstår den; derfor er det udover en indsats med henblik på inddragelse i den lovforberedende fase nødvendigt med en indsats inden for information og kommunikation;

43. henleder i den forbindelse Europa-Kommissionens opmærksomhed på behovet for, at alle de af Kommissionen vedtagne lovgivningsforslag oversættes til samtlige officielle EU-sprog, inden lovgivningsfasen officielt indledes, herunder høringen af Regionsudvalget;

44. understreger, at dets nærhedsovervågningsnet har potentiale til at blive et effektivt informations- og kommunikationsværktøj inden for rammerne af EU's lovgivningsproces.

Bruxelles, den 11. oktober 2007.

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Anvendelse af den samlede migrationsstrategi på Den Europæiske Unions sydlige søgrænser og på de østlige og sydøstlige regioner, der grænser op til Den Europæiske Union«

(2007/C 305/09)

REGIONSUDVALGET

- bemærker, at den europæiske migrationspolitik og forvaltningen af EU's ydre grænser er EU's og den enkelte medlemsstats ansvar, og at medlemsstaterne bør optræde solidarisk og basere deres samarbejde på gensidig tillid og fuld respekt for menneskerettighederne og den europæiske migrationspolitik;
- mener, at de regionale og lokale myndigheder er i forreste linje, hvad angår indvandringspolitikken, hvad enten det gælder problemer som følge af ulovlig indvandring (modtagelse og håndtering af nye indvandrere, ulovlig beskæftigelse, kriminalitet og sikkerhed i byerne) eller de tjenesteydelser, som de lokale myndigheder er ansvarlige for at sikre borgerne (boliger, sundhed, uddannelse osv.);
- anbefaler, at der straks træffes foranstaltninger til at harmonisere lovgivningen med henblik på at sætte en stopper for menneskehandel og de kriminelle organisationer, der står bag;
- påpeger, at lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme samarbejds- og venskabsbyprogrammer med deres modparter, og minder om, at lokale og regionale myndigheder bidrager med knowhow og erfaring i det decentraliserede samarbejde. Dette skal konsekvent indgå i udformningen af en europæisk migrationspolitik;
- opfordrer Kommissionen til at fremme og bidrage til udviklingen af praktiske løsninger til styrkelse af forvaltningen af de sydlige ydre søgrænser og forbedre Fællesskabets, medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders evne til at håndtere kritiske situationer såsom en massetilstrømning af ulovlige indvandrere;
- tilskynder på samme tid de lokale og regionale aktører til at gøre brug af de midler, der er til rådighed for projekter, og understreger, at disse midler skal stilles til rådighed med det samme;
- anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder og især deres nationale sammenslutninger inddrages tættere i kandidatlandene, men også i partnerlandene, hvad angår EU-støttetiltag som f.eks. uddannelse og parvist samarbejde mellem politi, samarbejde med Frontex, social beskyttelse og uddannelse af embedsmænd om arbejdsmarkedsspørgsmål, revalidering af ofre for menneskesmugling, indsamling af data og overvågning af migrationsstrømme.

Referencedokumenter

Den samlede migrationsstrategi efter det første år: Mod en europæisk helhedspolitik for migration

KOM(2006) 735 endelig

Udbygning af forvaltningen af Den Europæiske Unions sydlige søgrænser

KOM(2006) 733 endelig

Anvendelse af den samlede migrationsstrategi på de østlige og sydøstlige regioner, der grænser op til Den Europæiske Union

KOM(2007) 247 endelig

Ordfører: Ian MICALLEF (MT/PPE), medlem af lokalrådet i Gzira

Politiske anbefalinger*Generelle anbefalinger*

Regionsudvalget

1. bemærker, at den europæiske migrationspolitik og forvaltningen af EU's ydre grænser er EU's og den enkelte medlemsstats ansvar, og at medlemsstaterne bør optræde solidarisk og basere deres samarbejde på gensidig tillid og fuld respekt for menneskerettighederne og den europæiske migrationspolitik;

2. støtter EU's indsats, der siden 1999 har bestået af en række initiativer med henblik på at udforme en europæisk helhedspolitik for migration, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet for ligeledes at bane vejen for et tættere samarbejde og en bedre koordinering mellem EU og tredjelande; glæder sig endvidere over, at den fælles stræben efter en sådan politik atter bekræftes i konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 21. og 22. juni;

3. mener, at de regionale og lokale myndigheder er i forreste linje, hvad angår indvandringspolitikken, hvad enten det gælder problemer som følge af ulovlig indvandring (modtagelse og håndtering af nye indvandrere, ulovlig beskæftigelse, kriminalitet og sikkerhed i byerne) eller de tjenesteydelser, som de lokale myndigheder er ansvarlige for at sikre borgerne (boliger, sundhed, uddannelse osv.);

4. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder spiller en nøglerolle på grund af de erfaringer, de har samlet gennem deres forbindelser med oprindelseslande og deres foranstaltninger til integration af migranter, særligt på områderne sundhed, boliger, uddannelse og beskæftigelse;

5. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med nationale, regionale og lokale myndigheder at lancere oplysningskampanjer om politikkerne for lovlig indvandring og deres positive konsekvenser, særligt med henblik på at imødegå borgernes bekymringer; opfordrer samtidig Kommissionen til at støtte

indvandrerne oprindelseslande i at lancere oplysningskampanjer, der skal øge befolkningens bevidsthed og viden om lovlige indvandringsmuligheder samt understrege risiciene i forbindelse med ulovlig indvandring;

6. opfordrer Kommissionen til at foreslå mekanismer, der sikrer, at fremtidige legaliseringer af ulovlige indvandrere finder sted på en koordineret måde som led i et fælles indvandrings- og asylsystem; bifalder derfor Kommissionens forslag om i 2007 at fremlægge en undersøgelse af legaliseringspraksis og konsekvenserne heraf i medlemsstaterne og for deres regionale og lokale myndigheder;

7. støtter Kommissionens forslag om, at det kommende kystbevogtningsnetværk skal styrkes, når medlemsstater i regionen står over for en kritisk situation, f.eks. masseindvandring;

8. bifalder Europa-Parlamentets beslutning om at forhøje Frontex' budget betydeligt og dets godkendelse af budgettet for det hurtige udrykningskorps; anbefaler, at det hurtige udrykningskorps tager sig af koordineringen mellem medlemsstaterne og andre involverede parter, herunder kommunikationen med de foreslåede regionale kommandocentre ved de sydlige søgrænser⁽¹⁾ og de regionale myndigheder, der i høj grad berøres af tilstrømningen af indvandrere;

9. støtter forslaget om at etablere en pulje af eksperter fra medlemsstaternes myndigheder, som med kort varsel kan rykke ud til andre medlemsstater, som oplever særlige kapacitetsproblemer, for at bistå dem med en omgående indledende vurdering af enkeltsager ved ankomststedet, herunder identificering af personer, som måske søger om international beskyttelse, eller som kan sendes tilbage til deres hjem- eller transitland, og den efterfølgende effektive behandling af enkeltsager, herunder bedømmelse af indvandreres og flygtnings helbredssituation samt enhver dermed forbunden epidemisk situation, og håndtering af den særlige situation for uledsagede mindreårige og andre sårbare grupper;

⁽¹⁾ KOM(2006) 733 endelig, pkt. 23.

10. anbefaler, at puljen af eksperter fra medlemsstaternes myndigheder i størst muligt omfang tager hensyn til lokale og regionale myndigheders behov, og at den efter anmodning også inkluderer repræsentanter for de berørte lokale og regionale myndigheder eller for disses nationale eller regionale sammenlutninger samt giver de lokale og regionale myndigheder mulighed for at bede om lokal bistand fra disse eksperter, eftersom ulovlige indvandreres ankomst i en hvilken som helst medlemsstat har en øjeblikkelig indvirkning på det lokalområde eller den region, de ankommer til;

11. er enig i forslaget fra Rådet (retlige og indre anliggender), der fastslår, at partnerskabsaftaler om migration og udvikling forpligter partnerlandene til at anerkende principperne om demokrati og retssikkerhed samt beskyttelse af menneskerettighederne;

12. anbefaler, at der straks træffes foranstaltninger til at harmonisere lovgivningen med henblik på at sætte en stopper for menneskehandel og de kriminelle organisationer, der står bag;

13. bakker op om Kommissionens anmodning til medlemsstaterne om at øge indsatsen for at sikre en hurtig gennemførelse af de foranstaltninger, der allerede er opnået enighed om, og derudover at supplere EU's foranstaltninger med egne initiativer;

14. understreger, at regionale og lokale myndigheder skal betragtes som berørte aktører og skal involveres i alle initiativer til dialog, også med oprindelses- og transitlande, særligt gennem Regionsudvalget;

15. understreger betydningen af konferencer som »Integration af byer: Europæiske politikker, lokal praksis«, der blev afholdt i 2006 med det formål at udveksle god praksis og styrke samarbejdet mellem regionerne, og ser frem til at deltage aktivt i kommende konferencer af lignende art; anbefaler, at EU udnytter det potentiale, der findes i regionerne langs EU's søgrænser, som en platform til udvikling af gensidigt fordelagtige forbindelser med tredjelande;

16. påpeger, at lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme samarbejds- og venskabsbyprogrammer med deres modparter og minder om, at lokale og regionale myndigheder bidrager med knowhow og erfaring i det decentraliserede samarbejde gennem deres offentlige sundheds- og uddannelsestjenester, byzonetjenesteydelser, lokale økonomiske udvikling samt institutionelle støtte til forvaltning på lokalt plan, erfaringer med lokalt og regionalt demokrati og fungerende demokratiske institutioner. Dette skal konsekvent indgå i udformningen af en europæisk migrationspolitik;

17. opfordrer Kommissionen til at fremme og bidrage til udviklingen af praktiske løsninger til styrkelse af forvaltningen af de sydlige ydre søgrænser og forbedre Fællesskabets, medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders evne til at håndtere kritiske situationer såsom en massetilstrømning af ulovlige indvandrere;

18. understreger sin enstemmige opfordring fra februar 2007 (CdR 258/2006) ⁽²⁾ til, at der oprettes et agentur med specifikt ansvar for tredjelandstatsborgeres ulovlige indvandring og asylansøgning; det bør placeres på Malta;

19. opfordrer til særlig opmærksomhed omkring de EU-regioner i Middelhavs- og Atlanterhavsområdet, der oplever en særlig stærk tilgang af ulovlige indvandrere, og som mangler ressourcer til at håndtere et stort antal indvandrere; respekten for den menneskelige værdighed kræver en hurtig og markant indsats på lokalt, regionalt og europæisk niveau for at forhindre flere tragedier med ulovlige indvandrere, der dør i stort tal i forsøget på at nå EU's kyster, og afbøde konsekvenserne for sikkerheden og sammenhængskraften i hele EU; understreger derfor, at der er behov for en politik på kort sigt, der hurtigt og effektivt kan imødegå de problemer, som en tilgang af ulovlige indvandrere skaber, og opfordrer kraftigt til, at der indføres et finansielt instrument specielt for regioner med et højt indvandringsniveau og for transitområder med stor tilgang af ulovlige indvandrere;

20. understreger, at medlemsstaterne bør udvise solidaritet i praksis ved at tage konkrete skridt til at lette presset på frontlinjestater og -regioner som følge af kontinuerlige bølger af masseindvandring ved at tillade, at disse indvandrere kan flyttes til deres territorier og opholde sig der, indtil der er truffet en endelig beslutning vedrørende deres status;

21. tilskynder på samme tid de lokale og regionale aktører til at gøre brug af de midler, der er til rådighed for projekter, nemlig Fonden for De Ydre Grænser, Tilbagesendelsesfonden, Den Europæiske Flygtningefond og Integrationsfonden, og understreger, at disse midler skal stilles til rådighed med det samme. Regionsudvalget bemærker med bekymring, at disse midler burde have været operationelle fra januar 2007, mens Tilbagesendelsesfonden dog tidligst vil være operativ fra 2008;

22. opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen af migrationspolitikken og i udarbejdelse af nationale planer for integration og beskæftigelse, herunder fastsættelsen af antallet af udenlandske beskæftigede, der kan få arbejdstilladelse; bemærker derudover, at den lokale og regionale dimension skal inddrages i de analyser, statistikker og rapporter, der danner udgangspunktet for den europæiske indvandringspolitik.

Forbindelserne til Afrika

Regionsudvalget

23. støtter den forstærkede indsats for dialog og samarbejde med Afrika om migrationsspørgsmål, der dækker hele spektret af migrationsproblematikken spændende fra lovlig og ulovlig indvandring til øget beskyttelse af flygtninge og bedre udnyttelse af forbindelserne mellem migrationspolitik og udviklingspolitik;

⁽²⁾ Regionsudvalgets udtalelse om »En fremtidig havpolitik for EU«, enstemmigt vedtaget på Regionsudvalgets 68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007 (mødet den 13. februar 2007).

24. peger på bestræbelserne på at udbygge forholdet til de nordafrikanske lande, bl.a. gennem fremme og udvikling af bilaterale protokoller på regionalt plan inden for rammerne af EU's naboskabspolitik (ENP) samt naboskabsaktionen for regionerne i EU's yderste periferi og nabolandene i Afrika syd for Sahara, hvor der tages hensyn til migrationsspørgsmål; samtidig arbejdes der videre i Euromedsammenhæng, hvor det bilaterale samarbejde med partnerne i Middelhavsområdet videreudvikles med inddragelse af lokale og regionale myndigheder;

25. understreger, at det i forbindelse med det bilaterale samarbejde er afgørende at udnytte de erfaringer, som nogle regioner har indhøstet, f.eks. regionerne i EU's yderste periferi, der via deres særlige geografiske situation og dokumenterede erfaring giver EU et privilegeret udgangspunkt for samarbejde med nabolandene;

26. støtter EU's samarbejde med Afrika som defineret i EU's strategi for Afrika, hvis primære mål er at gennemføre millennium-udviklingsmålene om fremme af bæredygtig udvikling, sikkerhed og gode styreformer gennem en fortsat dialog med AVS-landene baseret på dagsordenen i Cotonou-aftalens artikel 13;

27. bemærker, at artikel 13 i Cotonou-aftalen fastslår at »Hver AVS-stat skal acceptere tilbagevenden og tilbagetagelse af egne statsborgere, der opholder sig ulovligt på en EU-medlemsstats område, efter denne medlemsstats anmodning og uden yderligere formaliteter. AVS-staterne vil udstyre deres statsborgere med passende identifikationsdokumenter til dette formål»;

28. understreger, at EU bør fremme håndhævelsen af denne artikel og væsentligt forstærke sin indsats for at forpligte oprindelseslandene til at tage de indvandrere tilbage, der ikke er berettigede til asyl, og som ikke desto mindre har valgt at indvandre ulovligt;

29. noterer sig forslaget om at etablere platforme om migration og udvikling, som samler afrikanske lande, EU's medlemsstater og internationale organisationer i et forsøg på at forvalte migrationen mere effektivt til gavn for alle; mener, at især de direkte berørte lokale og regionale myndigheder, om muligt gennem egne nationale og regionale sammenslutninger, bør inddrages i disse samarbejdsplatforme og i dialogen med AVS-landene, eftersom en sådan deltagelse vil være i alles interesse;

30. støtter Kommissionens initiativ til fremme af investeringer i arbejdskraftintensive sektorer i regioner i Afrika med stor afvandring og opfordrer medlemsstaterne til også at yde et bidrag hertil; minder om, at disse investeringer ikke kan fremmes uden den private sektors medvirken; den bør derfor forsynes med instrumenter, der gør det lettere at foretage sådanne investeringer;

31. støtter Kommissionens forslag om at skabe migrationsprofiler for alle interesserede udviklingslande og etablere støtte-teams (MIST) vedrørende indvandring bestående af eksperter fra medlemsstaterne, der kan yde den fornødne bistand til de afrikanske stater, der måtte anmode herom, bl.a. i forbindelse med

Kommissionens initiativer til fremme af et fællesafrikansk netværk af migrationsobservatorier og/eller migrationsforskningsinstitutter, men understreger, at lokale og regionale myndigheder skal udstyres med den fornødne ekspertise, og fremhæver derudover, at eksperter fra regioner og byer vil være en sikker merværdi for disse teams;

32. fremhæver, at lokale og regionale myndigheder kan være med til at indsamle information, som lægges ud på immigrationsportalen, på portalen for europæisk jobmobilitet, på EURES-netværket og på portalen for europæiske forskeres mobilitet, der som nævnt ovenfor vil informere afrikanske lande om, hvilke lovlige muligheder der er for at arbejde i Europa, bl.a. via specifikke oplysningskampagner og ved at fremme forvaltningen af sæsonarbejdskraft, udveksling af studerende og forskere og anden form for lovlig bevægelse af mennesker.

Bekæmpelse af ulovlig indvandring og styrkelse af integrationstiltag

Regionsudvalget

33. støtter forslaget til ny lovgivning om sanktioner mod personer, som beskæftiger ulovlige indvandrere, samt initiativer, hvor Europol vil fokusere på bekæmpelse af medvirken til ulovlig indvandring og menneskesmugling;

34. understreger behovet for samtidig at bestræbe sig på at vedtage de fornødne foranstaltninger til at bringe menneskehandel til ophør og standse de involverede personer og/eller kriminelle organisationer, der står bag, samt bekæmpe den sorte økonomi, der danner grobunden for sådanne aktiviteter;

35. støtter Kommissionens øgede indsats på integrationsområdet, hvor der vil blive udviklet instrumenter med henblik på bred deltagelse af de forskellige aktører, herunder indvandrerne selv, for herved at bidrage til fremme af en effektiv integrationsstrategi; mener, at de lokale og regionale myndigheder skal betragtes som berørte parter og inddrages i alle sådanne initiativer til dialog;

36. bemærker, at instrumenterne vil omfatte a) etablering af en integrationsplatform for regelmæssig udveksling af synspunkter mellem de relevante partnere; b) konsolidering af de lokale myndigheders rolle; og c) skabelse af et integrationswebsted og nye udgaver af integrationshåndbogen og årsberetningen om migration og integration.

Frontex

Regionsudvalget

37. anbefaler anvendelse af artikel 7 i forordning (EØF) 2007/2004 om oprettelse af et europæiskeagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (Frontex), da der er tale om en vigtig foranstaltning til solidaritet mellem medlemsstaterne, der giver mulighed for frivillig sammenlægning af medlemsstaternes tekniske udstyr under agenturets ledelse. Udstyret vil kunne stilles midlertidigt til rådighed for anmodende medlemsstater efter en behov- og risikoanalyse udført af Frontex;

38. bemærker, at agenturet kun kan gennemføre en målrettet og generel risikoanalyse med henblik på at forebygge og forvalte kritiske situationer, hvis det får adgang til de oplysninger, medlemsstaternes immigrationsforbindelsesofficerer har indsamlet;

39. støtter Kommissionens forslag om ændring af forordning (EØF) 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, der skal give Frontex adgang til information og mulighed for at deltage i møder arrangeret inden for netværkets rammer, idet sådanne informationer kan være en nyttig ressource, hvilket gør, at adgangen til disse informationer finder støtte;

40. fremhæver, at Kommissionen sikrer gennemførelse af agenturets søgrænsekontrol med fokus på De Kanariske Øer og det centrale Middelhav i alle perioder med gunstige vejrforhold, særligt fra midt på foråret til begyndelsen af efteråret, med henblik på at forhindre yderligere indvandringsstrømme til EU's medlemsstater;

41. opfordrer Kommissionen til at udarbejde incitamenter, der skal tilskynde de nordafrikanske lande til at samarbejde om at forhindre handel med mennesker ved Europas middelhavskyster. En holdbar løsning kan dog bedst sikres ved at gennemføre politikker til støtte for udviklingen i de lande, hvor migrationen har sin oprindelse.

De østlige og sydøstlige regioner, som grænser op til Den Europæiske Union

Regionsudvalget

42. bemærker, at det centrale mål i forbindelse med anvendelsen af den samlede strategi på de østlige og sydøstlige regioner, som grænser op til EU, er at sikre sammenhæng mellem politikker og overensstemmelse med igangværende dialog- og samarbejdsinitiativer om migration og relaterede områder, som allerede finder sted inden for de overordnede rammer for EU's politik for eksterne forbindelser;

43. er enig med Kommissionen i, at dialogen med kandidat- og partnerlandenes myndigheder skal omfatte, hvordan den udviklingsmæssige effekt af indvandring kan være med til at

styrke stabiliteten, fremme vækst i regionen og fremme politikker til forebyggelse af forskerflugt, herunder investering i uddannelse og kapacitetsopbygning for at forbedre arbejdsbetingelserne og øge beskæftigelsesmulighederne;

44. foreslår et tættere samarbejde mellem Regionsudvalget og Europarådets kommunalkongres i forbindelse med lande, som er medlemmer af Europarådet, så partnerlandene får bedre kapacitet til at behandle ulovlige indvandrere i henhold til internationale standarder og tilgodese behovene hos ofre for menneskesmugling og andre sårbare personer;

45. anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder og især deres nationale sammenslutninger inddrages tættere i kandidatlandene, men også i partnerlandene, hvad angår EU-støttetiltag som f.eks. uddannelse og parvist samarbejde mellem politi, samarbejde med Frontex, social beskyttelse og uddannelse af embedsmænd om arbejdsmarkedsspørgsmål, revalidering af ofre for menneskesmugling, indsamling af data og overvågning af migrationsstrømme;

46. bifalder forslaget om at give Frontex en mere fremtrædende rolle, bl.a. i udviklingen af samarbejdet med Rusland, Ukraine, Moldova, Georgien, det vestlige Balkan og asiatiske lande, men understreger, at detteagentur først bør styrke sine nuværende opgaver og risikoanalyse, da disse er blevet indledt sent i løbet af året og indstillet i sommerperioden, hvor tilstrømningen af ulovlige indvandrere i den sydlige del af Europa er ekstremt høj;

47. støtter forslaget om at uddybe en omfattende dialog med Rusland om alle migrationsaspekter, deriblandt asyl, beskyttelse af internt fordrevne i henhold til internationale standarder, bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskesmugling, indvandring af arbejdssøgende og alle relevante sociale aspekter af indvandring;

48. gentager, at de stater, som har rejst tvivl om effektiviteten af fælles patruljer, bør være villige til at afsætte ressourcer til Frontex, ikke kun af hensyn til en solidarisk byrdedeling, men også i egen interesse, da ulovlig indvandring er et fælleseuropæisk problem, som ikke alene påvirker Middelhavslandene.

Bruxelles, den 11. oktober 2007.

Michel DELEBARRE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Indvandrerkvinder i Den Europæiske Union«

(2007/C 305/10)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at optimal integration af indvandrere m/k er et nøgleelement i betragtning af deres rolle som opdragere, ligesom det er afgørende for effektiv integration af anden og tredje generation af borgere med udenlandsk oprindelse i betragtning af kvindernes rolle i samfundsudviklingen;
- understreger, at integration betyder fælles accept af pligter og grundlæggende personrettigheder, der udgør den europæiske juridiske arv;
- fremhæver den vigtige rolle, som offentlige tjenester spiller på området, især på lokalt og regionalt plan, og deres evne til i samarbejde med lokalsamfund at opbygge netværk mellem tjenester, foreninger for indvandrerkvinder og den frivillige sektor;
- er bekymret for det store antal unge piger med udenlandsk baggrund, som ikke oplever et vellykket skoleforløb, og derfor ofte i deres valg af uddannelse og erhverv rammes hårdt og undertiden også begrænses i deres selvudfoldelse af deres familier, kulturelle fordomme eller vanskelige økonomiske kår; anser det for væsentligt for ligestillingen mellem indvandrerpiger (og -dreng) i uddannelsessystemet, at forældrene gøres fortrolige med uddannelsessystemet og derigennem erhverver kompetence til at træffe velinformede valg vedrørende deres børns, herunder navnlig døtrenes, uddannelsesforløb og således sikre, at der tages hensyn til børnenes individuelle potentiale og ønsker; mener, at det er nødvendigt med tiltag til bevidstgørelse og inddragelse af alle berørte parter for således at sikre, at der reelt er lige muligheder.

Ordfører: Sonia MASINI (IT/PSE), Præsident for provinsen Reggio Emilia

Politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. **glæder sig over**, at Kommissionen har anmodet om en perspektivudtalelse, ikke mindst i lyset af, at 2007 er udnævnt til Europæisk År for Lige Muligheder for Alle og 2008 til Europæisk År for Tværkulturel Dialog;

2. **understreger** endnu en gang behovet for en overordnet europæisk immigrationspolitik, som omfatter koordineringsinstrumenter mellem medlemsstater, regioner og lokalsamfund og sammenhængende tiltag vedrørende lovlig indvandring med henblik på at fremme integrationen af indvandrere, som overholder værtslandets love, og intensivere bekæmpelsen af illegal indvandring og andre uregelmæssigheder;

3. **minder om**, at Kommissionens meddelelse om *En fælles dagsorden for integration* erkender, at alle foranstaltninger bør indeholde et kønsperspektiv og specifikt fokusere på unge indvandreres og indvandrerbørns situation;

4. **understreger**, at optimal integration af indvandrede kvinder og mænd er et nøgleelement i betragtning af deres rolle som opdragere, ligesom det er afgørende for effektiv integration af anden og tredje generation af borgere med udenlandsk oprindelse i betragtning af kvindernes rolle i samfundsudviklingen;

5. **minder om**, at udvalget i sin udtalelse om *Handlingsplan for lovlig indvandring* pointerer, at de lokale og regionale myndigheder er optaget af kønsaspektet, og at der må tages hensyn til den diskrimination, som kvinder udsættes for på grund af deres køn, etniske oprindelse, geografiske tilhørsforhold eller nogle af de andre forhold, som er opregnet i EF-traktatens artikel 13, stk. 1;

6. **pointerer**, at der er behov for at sikre effektiv retlig beskyttelse mod forskelsbehandling, at vurdere behovet for yderligere initiativer til supplerende af den nuværende retlige ramme, at integrere principperne om ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle i samtlige EU-politikker, at fremme innovation og god praksis, at forbedre informationskampagner og samarbejdet med berørte aktører, herunder værtsbefolkningen, samt at bekæmpe forskelsbehandling og social udstødelse af mange etniske mindretal;

7. **understreger**, at integration er en tovejsproces, der omfatter værtssamfundet og indvandrerkvinderne selv, både individuelt og som medlemmer af et nationalt fællesskab, og at bevidstgørelse er en nødvendighed for såvel indvandrere som værtssamfund;

8. **understreger**, at integration betyder fælles accept af pligter og grundlæggende personrettigheder, der udgør den europæiske juridiske arv, og som er anerkendt af Den Europæiske Konvention til beskyttelse af Menneskerettighederne, af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, af EU's

charter for grundrettigheder samt af Verdenserklæringen om Menneskerettighederne;

9. **konstaterer**, at specielt for indvandrerkvinders vedkommende kan der opstå konflikter mellem forskellige typer individuelle rettigheder og retten til kulturel og religiøs identitet; **understreger**, at retten til kulturel og religiøs identitet bør beskyttes, forudsat at den adfærd, der anses for at være et udtryk for denne identitet, ikke er i modstrid med de ufravigelige grundrettigheder, og er et resultat af kvindernes frie og bevidste valg og ikke er påtvunget dem af nogen del af familien eller af det samfund, de tilhører;

10. **anfører**, at de regionale og lokale myndigheder har erhvervet stor erfaring med strategier for såvel modtagelse, mægling, adgang til arbejdsmarkedet, velfærd for indvandrerkvinder som bekæmpelse af forskellige former for udnyttelse og vold, der kan være nyttige i forbindelse med udformningen af nye europæiske strategier og programmer, og at inddragelse af sammenslutninger af indvandrerkvinder og andre repræsentanter for de berørte grupper af kvindelige indvandrere i en permanent dialog med de lokale og regionale myndigheder samt repræsentation af disse grupper i forvaltningen er tvingende nødvendig med henblik på at udvikle effektive strategier og programmer;

11. **opfordrer** derfor på linje med Europa-Parlamentet medlemsstaterne og EU til at støtte disse bestræbelser såvel finansielt som med menneskelige ressourcer gennem udveksling af oplysninger og god praksis;

12. **bifalder med stor tilfredshed** vedtagelsen af rammeprogrammet *Solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme* og navnlig *Den Europæiske Integrationsfond*, hvis foranstaltninger vil skulle tage hensyn til kønsdimensionen og optimal integration af kvindelige indvandrere i alle aldre, unge indvandrere og indvandrerbørn;

13. **gentager** det ønske, som ytres i udvalgets udtalelse om *Handlingsplan for lovlig indvandring*, om, at *Den Europæiske Integrationsfond* tager hensyn til de lokale og regionale myndigheds behov, og at de sikres aktiv og konstruktiv deltagelse i forhandlingerne om de nationale programmer og de tilhørende operationelle programmer;

14. **fremhæver** det vigtige bidrag fra indvandrerkvindernes organisationer og ngo'erne;

15. **understreger** med henblik på fremme af kvinders rettigheder vigtigheden af fælles foranstaltninger med oprindelseslandene; **opfordrer** derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte foranstaltninger, som er iværksat af regionale og lokale myndigheder i samarbejde med disse lande og deres respektive regionale og lokale myndigheder med henblik på opstilling af egnede indikatorer;

16. **peger på**, at en sprogbrug, der tager hensyn til kønsaspektet, har stor betydning;

Statistik

17. **påpeger** manglen på fyldestgørende statistiske oplysninger om immigration i EU vedrørende især ulovlig indvandring og alle former for irregulære beskæftigelsesforhold;

18. **finder det afgørende**, at indsamlingen af data medregner fakultative aspekter af kønsvariablen, og at der udarbejdes indikatorer til måling af kønsulighed;

19. **understreger** mulighederne for at foretage analyser på baggrund af de data, der er udarbejdet på regionalt og lokalt plan, og som er en nødvendig forudsætning for udøvelsen af decentraliserede politikker og for at sikre en kvalitativ tilgang til indvandringsfænomenet;

Sociale tjenester og sundhedsydelser

20. **konstaterer**, at adgangen til sociale sundhedstjenester ofte er indvandrerens første kontakt med det offentlige sundhedssystem og værtssamfundets regler; **mener**, at man bør overvinde problemerne omkring diskrimination, som konkret rejser sig, for at få fjernet »de sundhedsmæssige uligheder«;

21. **understreger** behovet for, at hele indvandrerbefolkningen får adgang til sundhedsundersøgelser og forebyggende sundhedsforanstaltninger; **understreger** endvidere, at der bør udformes og finansieres passende social- og sundhedsprogrammer, som på grundlag af objektive undersøgelser af specifikke sundhedsproblemer kan bekæmpe de sygdomme, der ofte forekommer blandt indvandrerbefolkningen;

22. **understreger** behovet for i højere grad at iværksætte passende uddannelsesaktiviteter og sundhedsoplysning for borgere med udenlandsk baggrund, især for kvinder, og **anser** det for vigtigt at udforme rådgivningsformer, der tager mere hensyn til individuelle og kulturelle forhold. I dette øjemed bør man udnytte redskaber som sproglig og kulturel formidling og dialog med såvel enkeltpersoner og grupper som foreninger. Respekten for den kulturelle mangfoldighed bør baseres på kvindens grundlæggende selvbestemmelsesret, især i forhold til sundhed og seksualitet;

23. **støtter** derfor gennemførelsen af målrettede foranstaltninger vedrørende oplysning, forebyggelse, støtte og bevidstgørelse med henblik på at bekæmpe enhver form for diskriminationsrisk og/eller ydmygende praksis eller tradition og at udnytte effektive kvalitetsorienterede redskaber, som gennemføres i medlemsstaterne og på regionalt eller lokalt plan, og som er forebyggende og fremmende, brobyggende/dialogskabende, tværfaglige og tværkulturelle (som f.eks. sproglige-kulturelle formidlingsaktiviteter, fødselsforberedelseskurser, initiativer for indvandrerkvinders deltagelse i samfundslivet, ordninger for tværkulturel konsultation, osv.);

24. **fremhæver** den vigtige rolle, som offentlige tjenester, især de lokale og regionale myndigheder, spiller på området (som f.eks. familierådgivere), og deres evne til at opbygge netværk mellem tjenester og i lokalområdet med lokalsamfund, foreninger for indvandrerkvinder og frivillige organisationer og den tredje sektor;

25. **mener**, at det er vigtigt, at god praksis i højere grad udbredes på det sociale og sundhedsmæssige område, ligesom der bør etableres et egentligt europæisk register, hvor man kan samle de bedste politikker og god praksis, som er iværksat på dette indsatsområde;

Uddannelse, ungdomspolitikker og kultur

26. **understreger**, at mulighederne for integration står og falder med de yngre generationer, ikke mindst i kraft af deres vigtige rolle som brobygger mellem vækstsamfund og familietilhørsforholdet;

27. **gentager** behovet for at gennemføre passende specifikke foranstaltninger for at sikre fuld integration af indvandrere i værtslandets uddannelsessystem (først og fremmest sprogundervisning), især i den første tid af deres ophold;

28. **understreger endnu en gang**, at der bør udvikles undervisningsprogrammer, som afspejler mangfoldigheden;

29. **gentager** på linje med udvalgets tidligere udtalelse om *Handlingsplan for lovlig indvandring*, at antallet af unge af udenlandsk oprindelse, som har et vellykket skoleforløb, i visse EU-medlemsstater er meget lavt, og minder om forslaget om at indføre finansielle instrumenter og specifikke politikker til at løse disse problemer; **understreger** især behovet for at arbejde hen imod, at alle unge kan få opfyldt deres ønsker og udnytte deres potentiale; **peger på**, at der bør ofres særlig opmærksomhed på pigernes præstationer i skolen og deres muligheder i uddannelsessystemet. Tæt kontakt mellem lærere og forældre og grundig information om uddannelsessystemet skal sikre, at pigernes individuelle potentiale erkendes og fremmes i overensstemmelse med deres ønsker og behov;

30. **fremhæver** den særlige situation for indvandrerkvinder i alle aldre, men særligt for unge piger med udenlandsk baggrund, der undertiden er splittede mellem en kulturel identitet, som er nedarvet gennem familien, og en dragning mod nye identiteter, der tilbydes af det samfund, de vokser op i; **understreger**, at de fortjener særlig opmærksomhed, da de kan være én af de virkelige drivkræfter i det nye Europa;

31. **er bekymret for** det store antal unge piger med udenlandsk baggrund, som ikke oplever et vellykket skoleforløb, og derfor ofte i deres valg af uddannelse og erhverv rammes hårdt og undertiden også begrænses i deres selvudfoldelse af deres familier, kulturelle fordomme eller vanskelige økonomiske kår; **anser det for væsentligt** for ligestillingen mellem indvandrerpiger (og -drenge) i uddannelsessystemet, at forældrene gøres fortrolige med uddannelsessystemet og derigennem erhverver kompetence til at træffe velinformerede valg vedrørende deres børns, herunder navnlig døtrenes, uddannelsesforløb og således sikre, at der tages hensyn til børnenes individuelle potentiale og ønsker; **mener**, at det er nødvendigt med tiltag til bevidstgørelse og inddragelse af alle berørte parter for således at sikre, at der reelt er lige muligheder;

32. **støtter** opfordringen i Europa-Parlamentets beslutning om indvandrerkvinder til at fremme unge indvandrerkvinders adgang til det integrerede handlingsprogram inden for livslang læring for perioden 2007-2013;

33. **mener**, at man i udviklingen af ungdomspolitikker bør medtage udvikling af foranstaltninger, som omfatter den kulturelle mangfoldighed og kønsaspektet hos unge med udenlandsk baggrund, og bruge disse unge som en ressource til interkulturel mægling samt fremme etableringen af tværkulturelle mødesteder og udviklingen af kvindeorganisationer;

34. **understreger**, at oplysning gennem især medierne spiller en vigtig rolle, når det gælder integration af indvandrerkvinder; **anbefaler**, at der iværksættes foranstaltninger over for medierne med henblik på at udnytte mulighederne i den sammenhæng og afhjælpe manglen på oplysning i såvel indvandrersamfundene som i værtssamfundene samt at få fjernet stereotype opfattelser og negative fordomme;

35. **understreger** i den forbindelse den interesse, som kommer til udtryk i udvalgets udtalelse om meddelelsen om *En fælles dagsorden for integration*, for samarbejde med medierne (indførelse af frivillige adfærdskodekser for journalister);

Økonomisk integration

36. **gentager**, at indvandrerkvinder bør sikres lettere adgang til beskæftigelse og erhvervsuddannelse, ikke mindst gennem positive foranstaltninger, der bekæmper diskrimination og fjerner de barrierer, der konkret hindrer opfyldelsen af målet om lige muligheder;

37. **peger på**, at indvandrerkvinder ofte ansættes i midlertidige, ufraglærte job til lav løn i undergrundsøkonomiens sektorer eller i ulovlige aktiviteter og opfordrer derfor Kommissionen til at iværksætte en undersøgelse af disse forhold og komme med anbefalinger til, hvordan situationen kan forbedres;

38. **understreger** vigtigheden af de foranstaltninger, der sigter mod anerkendelse af erhvervsfaglige kvalifikationer, eksamensbeviser og erhvervs erfaring, som er erhvervet i kvindens hjemland;

39. **støtter** Kommissionens mål om at udarbejde et overordnet rammedirektiv om tredjelandsstatsborgere, som er lovligt beskæftiget i en medlemsstat, og i den forbindelse tage fat på problemet med anerkendelse af eksamensbeviser og faglige kvalifikationer;

40. **konstaterer**, at indvandrerkvinder især i visse medlemsstater i stort omfang arbejder inden for pleje- og hjemmeserviceordninger, og dette forhold er i færd med at ændre velfærdsbetingelserne i Europa; **opfordrer** Kommissionen til at undersøge dette fænomen og udarbejde specifikke instrumenter;

41. **understreger kraftigt**, at man også på det økonomiske område bør fremme kvinders uafhængighed og iværksættelse i såvel hjemlandet som værtslandet ved hjælp af specifikke foranstaltninger, f.eks. mikrokreditter;

42. **bifalder** den fokus, som anden udgave af integrationshåndbogen retter mod foranstaltninger til fremme af indvandreres iværksættelse; **mener**, at denne type aktiviteter er **vigtige**, når det handler om at bidrage til kvinders reelle uafhængighed; **opfordrer** Kommissionen til at støtte sådanne initiativer, såsom faglig og sproglig uddannelse i hjemlandet;

43. **gør opmærksom på** de særlige problemer, som indvandrerkvinder med børn står over for, når de bliver arbejdstagere, og det medfølgende behov for tiltag, som gør det muligt at forene arbejdsliv og familieliv; **understreger**, at der er gennemført vigtige initiativer på regionalt og lokalt plan, ikke mindst i samarbejde med kvindeorganisationer og frivillige organisationer; **opfordrer** Kommissionen til at støtte sådanne initiativer;

44. **bemærker**, at udøvelsen af kvinders rettigheder i mange tilfælde lider under de store vanskeligheder, som de står over for i forhold til transport og mobilitet, især på grund af oprindelseslandets kulturelle forhold; **opfordrer** Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte måder til at sikre uafhængighed, når det gælder transport (f.eks. kurser for erhvervelse af kørekort);

45. **påpeger**, at sort arbejde fremmer udnyttelse af kvinder; **støtter** tiltag, der sigter mod at bekæmpe sort arbejde og at få det frem i lyset;

46. **understreger** behovet for at fastlægge passende tiltag til at bekæmpe sort arbejde og give ofrene for denne situation en fair behandling; **noterer sig** Kommissionens nylige direktivforslag om at indføre ensartede sanktioner mod arbejdsgivere, som under illegale former beskæftiger indvandrere m/k med ulovligt eller lovligt ophold;

47. **gentager** på linje med udtalelsen om *Handlingsplan for lovlig indvandring* opfordringen til Kommissionen og medlemsstaterne om at vedtage foranstaltninger, der letter indvandrernes pengeoverførsler, og tilskynder til at anbringe deres penge i produktive investeringer i hjemlandet;

Beskyttelse mod tvang og medbestemmelsesret

48. **understreger**, at nogle indvandrerkvinder kan være særligt udsat for udnyttelse, overtrædelse af grundlæggende rettigheder, fysisk og psykisk tvang; **er enig med** Europa-Parlamentet i, at denne praksis på ingen måde hverken kan retfærdiggøres eller accepteres, uanset om den er kulturelt eller religiøst betinget;

49. **tilslutter sig** derfor Europa-Parlamentets opfordring til medlemsstaterne om straks at imødegå og effektivt hindre enhver form for vold over for kvinder i overensstemmelse med deres egne nationale lovgivninger, de internationale bestemmelser og EU's lovgivning; **mener**, at grundig oplysning om disse regler og bestemmelser er vigtig for at gøre indvandrerne m/k bekendt med, at de findes;

50. **opfordrer** Kommissionen til at støtte sådanne foranstaltninger og de regionale og lokale myndigheders indsats;

51. **henviser til** det særligt udbredte fænomen med vold i hjemmet og **opfordrer** Kommissionen til at finde frem til effektive foranstaltninger, der kan forebygge og bekæmpe dette fænomen, og fremlægge dem snarest, så de kan indarbejdes i EU-lovgivningen. Æresforbrydelser er en særlig form for vold, der finder sted inden for familien, og som kræver særlig opmærksomhed;

52. **understreger**, at ægteskab (eller andre former for parforhold) mellem personer af forskellige nationaliteter er enhver borgers ret, og at det rummer mulighed for positiv integration mellem forskellige kulturer, indstillinger, religioner og lovgivninger; **understreger** samtidigt, at beskyttelsen af kvinders og mindreåriges grundlæggende rettigheder skal beskyttes, uanset om der foreligger juridisk gensidighed;

53. **peger på**, at familiesammenføringer spiller en stadig større og positiv rolle i henseende til at forbedre integrationsforløbet og er af central betydning for beskyttelsen af retten til et familieliv; **er enig** med Europa-Parlamentet i, at direktiv

2003/86/EF endnu ikke er blevet gennemført på tilfredsstillende vis i alle medlemsstater;

54. **understreger**, at familiesammenføringer bør respektere alle familiemedlemmers individuelle rettigheder og at kvindens frie valg bør garanteres;

55. **tager afstand fra** tvangsægteskaber og visse former for praksis, som ikke overholder europæisk lovgivning (f.eks. kvindelig omskæring og polygami) og opfordrer medlemsstaterne til straks at træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre, at den lovgivning, der forbyder sådanne praksis, gennemføres fuldt ud;

56. **gentager** på linje med udvalgets egen udtalelse om bekæmpelse af ulovlig indvandring anbefalingen om, at man bør prioritere at vedtage alle nødvendige foranstaltninger til at sætte en stopper for menneskehandel, som især kvinder er ofre for, og optræve de organisationer, der står bag, og alle former for slaveri, herunder også af børn og unge, ved at vedtage passende love og specifikke handlingsprogrammer og anerkende, at selv om disse ofre i visse tilfælde er ulovlige indvandrere, er der tale om særlige tilfælde, hvor en udvisning kan medføre grov vold eller endda døden for de berørte personer, hvis de tvinges til at vende tilbage til oprindelseslandet;

57. **støtter** opfordringen til medlemsstaterne i Europa-Parlamentets beslutning om indvandrerkvinderne til i særlig grad at være bevidste om at tilskynde indvandrerkvinderne til at deltage i det sociale og politiske liv i overensstemmelse med de nationale lovgivninger.

Bruxelles, den 11. oktober 2007.

Michel DELEBARRE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Lige muligheder og sport«

(2007/C 305/11)

REGIONSUDVALGET kommer med følgende anbefalinger:

- Sport kan bruges til at imødegå forskelsbehandling og ulighed inden for sportsverdenen og i samfundet generelt samt til at fremme sociale værdier såsom samarbejde, tolerance og solidaritet.
- De lokale og regionale myndigheder bør planlægge, udvikle og fremme ligestilling i forbindelse med udbuddet af sportsfaciliteter og — tjenester.
- Der er en tendens til, at visse samfundsgrupper af forskellige grunde dyrker mindre sport, er mindre repræsenteret på beslutningstagningsniveau og formenes adgang til visse sportsfaciliteter; i mange lande afspejler sportsadministrationen ikke mangfoldigheden i det samfund, den tjener;
- De lokale og regionale myndigheder bør tilskynde og indbyde sportsudøvere og tilskuere fra alle samfundsgrupper til at deltage i sportsbegivenheder og beskytte dem mod skældsord og chikane; stille sportsfaciliteter, som de ejer, driver, finansierer direkte eller indirekte, eller som de udlejer til sportsaktiviteter, til rådighed uden forskelsbehandling; tilskynde personer fra alle samfundsgrupper til at involvere sig inden for sportsadministration, -ledelse og træning på alle niveauer — disse funktioner bør blive en indikator for de lokale og regionale myndigheders overordnede præstation.
- De lokale og regionale myndigheder udveksle og drage nytte af de erfaringer, som andre myndigheder i Europa og på verdensplan har gjort sig, samt fremme god praksis lokalt og regionalt.
- EU bør indføre en *benchmark* for fremme af lige muligheder inden for sportsudøvelse og adgang til sportsfaciliteter; Regionsudvalget har i den forbindelse udarbejdet et charter for ligestilling inden for sport.

Ordfører: Peter MOORE (UK/ALDE), medlem af Sheffield City Council

»Sport formår at samle mennesker på en enestående måde. Sport kan vække håb, dér hvor der før var fortvivlelse. Den nedbryder raceskel. Den gør nar af forskelsbehandling. Sport taler til mennesker på et sprog, som de kan forstå.«

Nelson Mandela

»Sportens skjulte side er de tusinder af entusiaster, der i deres fodbold-, ro-, atletik- og bjergbestigningsklubber finder et sted, hvor de kan mødes og udveksle fælles interesser, men frem for alt et sted, hvor de kan praktisere samfundssind. I dette mikrokosmos lærer de at tage ansvar, følge regler, acceptere hinanden, opnå enighed og virke i et demokrati. Set i dette lys er sport frem for alt en ideel demokratiskole.«

Daniel Tarschys

Generalsekretær i Europarådet

Politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGETS HENSTILLINGER

Generelle bemærkninger

1. Regionsudvalget mener, at sport, ligesom andre sociale aktiviteter, både kan forene og splitte samfundet.
2. Regionsudvalget erkender, at forskelsbehandling og ulighed eksisterer inden for sportsverdenen, men mener, at sport kan bruges til at tage fat på disse problemer inden for sport og i samfundet som helhed samt fremme sociale værdier såsom korpsånd, fair konkurrence, samarbejde, tolerance og solidaritet.
3. Regionsudvalget mener, at man bedst kan opnå lige muligheder for alle samfundsgrupper inden for sportsverdenen og gennem sportsudøvelse ved en fælles og supplerende indsats fra alle forvaltningsniveauer. Lokale og regionale myndigheder har her en central rolle at spille.
4. Regionsudvalget bifalder udpegelsen af 2007 til Det Europæiske År for Lige Muligheder for Alle, men beklager, at Regionsudvalget og visse medlemsstater ikke har deltaget fuldt ud og anser denne udtalelse for at være et bidrag til Det Europæiske År.
5. Regionsudvalget minder om erklæringen fra Det Europæiske Råd i Nice i 2000, hvori EU opfordres til at tage hensyn til sportens særlige egenskaber og sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle funktioner. Regionsudvalget påpeger, at sportens samfundsmæssige betydning ligger til grund for Amsterdamtraktatens 29. Erklæring om sport. Regionsudvalget hilser Kommissionens hvidbog om idræt, der blev offentliggjort den 11. juli 2007, velkommen og opfordrer den til at behandle de heri stillede spørgsmål om lige muligheder.
6. Støtter Europarådets definition af sport som »enhver organiseret eller ikke-organiseret udøvelse af fysisk aktivitet, der tager sigte på forbedring af den fysiske og psykiske kondition, udvikling af sociale relationer eller opnåelse af konkurrenceresultater på ethvert niveau«.
7. Regionsudvalget mener, at ligestilling ikke blot handler om at bekæmpe ulovlige tilfælde af forskelsbehandling. Det handler ligeledes om at tage initiativ til at ændre opfattelser og holdninger, bekæmpe uvidenhed og fordomme samt udnytte talenterne i vores samfund til fulde og give alle mulighed for at udfolde deres potentiale.
8. Regionsudvalget erkender, at der eksisterer mange former for forskelsbehandling, direkte og indirekte, institutionel og individuel, åbenbar og skjult, og at de bidrager til at mindske (eller øge) befolkningsgruppers adgang, muligheder og perspektiver i det sociale, politiske og økonomiske liv.
9. Regionsudvalget erkender, at der er en tendens til, at visse samfundsgrupper af forskellige grunde dyrker mindre sport, er mindre repræsenteret på beslutningstagningsniveau og af mange årsager forment adgang til visse sportsfaciliteter. Regionsudvalget konstaterer, at nogle samfundsgrupper derfor rammes af uforholdsvist flere sygdomme, der eksempelvis er forbundet med en stillesiddende livsstil.

10. Regionsudvalget erkender, at sportsadministrationen i mange lande ikke afspejler mangfoldigheden i samfund, de tjener. Regionsudvalget mener, at de lokale og regionale myndigheder bør forholde sig til dette problem og bl.a. sikre at administratorerne får den rette uddannelse for at undgå — bevidst eller ubevidst — forskelsbehandling.

11. Regionsudvalget minder om indsatsen i Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad for i samarbejde med FARE (Football Against Racism in Europe) og UEFA (Union of European Football Association) at bekæmpe racisme inden for fodbold. Regionsudvalget bifalder oprettelsen af det europæiske agentur for grundlæggende rettigheder, der gør det muligt at udvide dets ansvarsområde. Regionsudvalget opfordrer agenturet til at gøre lige muligheder og sport til sit kompetenceområde og anmoder det om at aflægge en årlig rapport til Regionsudvalget herom.

12. Regionsudvalget opfordrer arrangører af store internationale sportsbegivenheder til (a) at rejse spørgsmålet om lige muligheder inden for sport; (b) at afholde seminarer sideløbende med sportsbegivenheden for at drøfte ligestillings spørgsmål i forbindelse med sport og inddrage den lokale og regionale dimension.

Alder

13. Forståeligt nok er sportspolitikken især rettet imod unge, men Regionsudvalget erkender dog, at udøvelsen af sport falder drastisk med alderen, selv om sport kan forlænge livet og øge ældres livskvalitet.

14. Regionsudvalget mener, at sport kan give ældre mulighed for livslang læring, både ved at udvikle deres færdigheder og kompetencer som sportsudøver og ved mere generelt at engagere sig livet igennem og tilegne sig kvalifikationer som træner, sportsleder og administrator.

15. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til i deres sportspolitik at sikre en lige fordeling af sportsfaciliteter blandt alle aldersgrupper, og til at tillægge mindre fysisk krævende og ikke-konkurrenceprægede sportsgrene, som er mere tilgængelige for ældre, samme værdi.

Handicap

16. Regionsudvalget erkender, at handicappede dyrker mindre sport. Der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at handicappede af begge køn, uanset alder, fuldt ud kan nyde deres rettigheder til at deltage i alle former for sport.

17. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at tage hensyn til handicappede i deres sportspolitik og tilbud af sportsfaciliteter, og til at de mindre fysisk krævende og ikke-konkurrenceprægede sportsgrene, som er mere tilgængelige for handicappede, tillægges samme værdi. Der bør tages særlige hensyn til udbuddet af sportsaktiviteter og -faciliteter til ældre, herunder tilbud om relevant rådgivning med hensyn til deres fysiske og mentale sundhed.

18. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at overvåge ansættelsen af handicappede som sportsadministratorer og sportstrænere.

Køn

19. Regionsudvalget erkender, at mænd i visse medlemsstater dyrker mere sport end kvinder, men der er en tendens til, at denne forskel udlignes.

20. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til fortrinsvist via deres uddannelsespolitikker at bekæmpe fastlåste kønsrollemønstre ved at undgå at orientere piger og drenge mod bestemte sportsgrene og væk fra andre. Regionsudvalget opfordrer til at give både drenge og piger lige muligheder for at deltage i de sportsgrene, som de finder interessante. De lokale og regionale myndigheder bør anvende »gender budgeting« (dvs. inddragelse af kønsaspektet i budgetteringen) i forbindelse med fastlæggelsen af budgettet for sportsanlæg og planlægningen af sportstilbud.

21. Regionsudvalget anmoder de lokale og regionale myndigheder om at overvåge kønsfordelingen ved ansættelse af sportsadministratorer og sportstrænere.

22. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at tage særlige hensyn til gravide og unge mødre og tilbyde dem sportsaktiviteter og -faciliteter, herunder relevant rådgivning med hensyn til deres situation, børnepasningsfaciliteter i sportscentre og ved sportsbegivenheder, samt sikker, praktisk og billig offentlig transport til sportscentre og sportsbegivenheder.

Race

23. Regionsudvalget bemærker, at sportsgrene som f.eks. basketball, baseball, kapløb, tennis og volleyball alle kræver den samme »bioenergetik«. Men meget tyder på, at sociale og kulturelle forhold, snarere end fysiske årsager, er afgørende for den enkeltes valg af sportsgren.

24. Regionsudvalget understreger vigtigheden af, at alle befolkningsgrupper har adgang til alle former for sport uden nogen form for diskrimination.

25. Regionsudvalget bifalder Europa-Parlamentets erklæring af 14. marts 2006 om bekæmpelse af racisme i forbindelse med fodbold. Heri opfordres alle berørte parter til at gøre en større indsats for at bekæmpe racisme inden for sport.

26. Regionsudvalget mener, at den relative store racemæssige mangfoldighed i elitesporten, navnlig inden for fodbold, ikke går igen i sportsaktiviteter på andre niveauer. Det faktum, at der er en vis andel af ikke-hvide på det højeste niveau i visse sportsgrene, kan give det indtryk, at racisme er blevet udryddet. I virkeligheden henter den professionelle sport kun relativt få fra socialt dårligt stillede grupper. Racisme kan også optræde, når ikke-hvide sportsudøvere tildeles stereotype roller.

27. Regionsudvalget opfordrer til at bekæmpe eventuelle racemæssige fordomme, der måtte forekomme blandt lærere og trænere, der kan være medvirkende til at kanalisere særlige etniske minoriteter ind i eller ud af specifikke sportsgrene.

28. Regionsudvalget anmoder de lokale og regionale myndigheder om at overvåge den racemæssige og etniske fordeling ved ansættelse af sportsadministratorer og sportstrænere.

Religion eller tro

29. Regionsudvalget erkender, at alle religioner og trossamfund har særlige skikke (f.eks. kønsopdelt badning) og traditioner (f.eks. ritualer, tidspunktet for bønner og bønnernes hyppighed), som kan føre til en ufrivillig udelukkelse fra sport. Et forbud mod at bære det islamiske hovedtørklæde (*hijab*) hindrer således potentielt muslimske kvinder i at dyrke fodbold. Regionsudvalget mener, at udelukkelsen af bestemte grupper også kan skyldes islamofobi, antisemitisme og andre former for fobier eller udtryk for had og opfordrer EU til at tage denne form for racistisk diskrimination op til debat. EU bør i den forbindelse opfordre medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder som udbydere af infrastruktur og borgere og idrætsorganisationer som brugere af denne til at fremme og opmuntre til øget lege- og spontansport som en arena for lige muligheder for alle.

30. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at fremme dialogen mellem disse grupper og sportsarrangørerne, således at de får en fælles forståelse for problemet, og undersøge, hvorledes særlige skikke og traditioner kan tilpasses sportslivet på en tolerant og konstruktiv måde, idet det må erkendes, at det i nogle tilfælde dog ikke er muligt at finde en praktisk løsning.

Seksuel orientering

31. Regionsudvalget er særligt bekymret over behandlingen af bøsser og lesbiske i sportsverdenen. De konfronteres ofte med det svære valg at skjule deres seksuelle orientering eller at åbne sportsklubber og arrangere sportsbegivenheder udelukkende for bøsser og lesbiske. Regionsudvalget bemærker, at selv om en væsentlig andel af den europæiske befolkning er homoseksuel, er der ikke en eneste professionel fodboldspiller, der åbent er stået frem som bøsse. Fortielse og isolering er dog ikke en holdbar løsning på lang sigt. Målet må være at byde alle mænd og kvinder velkommen i alle sportsklubber, uanset deres seksuelle orientering.

32. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til i samarbejde med lokale og regionale foreninger for lesbiske, bøsser, biseksuelle og transseksuelle at finde en løsning på dette problem.

33. Regionsudvalget bifalder FARE's vejledning fra 2006, der opstiller fem punkter for bekæmpelse af homofobi inden for fodbold.

Lige muligheder for sportsudøvelse og adgang til sportsfaciliteter

34. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at bekæmpe og fjerne forskelsbehandling i forbindelse med sportsudøvelse og adgang til sportsfaciliteter.

35. Regionsudvalget mener, at der bør forskes mere i minoriteters situation inden for sport. Der bør lægges vægt på alle former for forskelsbehandling, der kan variere fra land til land, fra region til region og også fra sportsgren til sportsgren.

36. Regionsudvalget opfordrer alle sportsorganisationer, der dækker hele EU, navnlig UEFA, til at indføre relevante og effektive sanktioner i tilfælde af racistisk eller anden diskriminerende adfærd ved sportsbegivenheder, der henhører under dets kompetence. Regionsudvalget opfordrer særligt UEFA til at berigtige dette standpunkt og aflægge rapport til Regionsudvalget efter europamesterskabet i fodbold i 2008.

37. Regionsudvalget anmoder de lokale og regionale myndigheder om at tilskynde og indbyde sportsudøvere og tilskuere fra alle samfundsgrupper til at deltage i sportsbegivenheder, uanset om de er eller ikke er organiseret af en lokal eller regional myndighed, og beskytte dem mod skældsord og chikane.

38. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at stille sportsfaciliteter, som de ejer, driver, finansierer direkte eller indirekte, eller som de udlejer til sportsaktiviteter, til rådighed uden forskelsbehandling.

39. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at tilskynde personer fra alle samfundsgrupper til at involvere sig inden for sportsadministration, ledelse og træning på alle niveauer.

Fremme lige muligheder gennem sport

40. Regionsudvalget anmoder de lokale og regionale myndigheder om at bruge sport som middel til fremme af tolerance og forståelse som led i den sociale integration og bekæmpelsen af forskelsbehandling.

41. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at deltage mere aktivt i udbuddet af sportsfaciliteter.

42. Regionsudvalget opfordrer uddannelsesmyndighederne til at tilskynde børn og unge til ikke blot at dyrke sport, men til også at sætte pris på de samfundsmæssige og kulturelle aspekter af sport i al sin mangfoldighed.

43. Regionsudvalget tilskynder de europæiske foreninger for sportsarrangører, trænere og administrative sportspersonale til at overveje og fremme ligestillingsaspektet i deres arbejde.

44. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder, organisationer og klubber til at arrangere kurser for personale og trænere i kulturel mangfoldighed, ikke-diskrimination og tolerance.

Lokale og regionale myndigheder

45. Regionsudvalget mener, at udbuddet af tjenesteydelser inden for sport, fritid og kultur er en af de lokale og regionale myndigheders centrale funktioner. Disse tjenesteydelser bør anerkendes som vigtige redskaber til fremme af social integration og bekæmpelse af forskelsbehandling.

46. Regionsudvalget mener, at de lokale og regionale myndigheder bør planlægge, udvikle og fremme ligestilling i forbindelse med udbuddet af sportsfaciliteter og -tjenester, bl.a. gennem anvendelse af »gender budgeting« (kønsbudgettering).

47. Regionsudvalget mener, at udbuddet af sportsfaciliteter og det omfang, der er lige muligheder for adgang til disse bør være en indikator for de lokale og regionale myndigheders overordnede præstation.

48. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at identificere og bekæmpe institutionaliseret forskelsbehandling på grund af alder, handicap, køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro og seksuel orientering i forbindelse med udbydelse af en passende service til borgerne. En sådan forskelsbehandling kan ses og spores i procedurer, holdninger og adfærd og skyldes ubevidste fordomme, uvidenhed, tankeløshed og stereotyper, der stiller disse samfundsgrupper i en ugunstig stilling.

49. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at give sig i kast med tre vigtige aktionsområder:

(i) Engagement, politik og planlægning: engagere sig for at fremme ligestilling gennem sport ved at udarbejde skriftlige politikker og solide handlingsplaner samt jævnlige kontroller og revidere dem.

(ii) Deltagelse og offentligt image: gøre enhver tænkelig indsats for at øge mangfoldigheden af sportsudøvere og ansatte inden for sports- og fritidstjenester, herunder tiltag til at skabe et positivt og integrerende image.

(iii) Administration og ledelse: indføre procedurer til håndtering af forskelsbehandling og ulighed. Lokale og regionale myndigheder bør tilstræbe en bredere repræsentation i idrætsbestyrelser, sportsadministrationer og sportsledelser.

50. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at arbejde sammen med civilsamfundet, partnerforeninger, sportsforeninger, lokale idrætsklubber og NGO'er for at opnå fælles mål på området og udvise politisk ledelse.

51. Regionsudvalget anbefaler de lokale og regionale myndigheder at udvikle en mediestrategi, således at de kan rette reklamer for sportsmuligheder mod bestemte målgrupper med henblik på at øge deres deltagelse i sportsaktiviteter og offentliggøre deres aktiviteter og præstationer. Lokale og regionale myndigheder bør arbejde på at afskaffe fordomme, forskelsbehandling og racisme i sportsreportager, herunder i de publikationer, der udgives eller finansieres af nævnte myndigheder, ved f. eks. at gøre det til en regel, og ikke en undtagelse, at rapportere om kvindefodbold.

52. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at udveksle og drage nytte af de erfaringer, som andre myndigheder i Europa og på verdensplan har gjort sig samt fremme god praksis lokalt og regionalt. Regionsudvalget anmoder EU-institutionerne om at lette denne udveksling af god praksis. Regionsudvalget og europæiske sammenslutninger af regionale og lokale myndigheder (CEMR, AER, Eurocities m.m.) bør overveje, hvordan de kan lette oprettelsen af netværker mellem de byer, lokale myndigheder og regioner, som ligger inde med særlige erfaringer på området.

53. Regionsudvalget opfordrer EU til at indføre en *benchmark*, efter hvilken de lokale og regionale myndigheder kan fremme lige muligheder inden for sportsudøvelse og adgang til sportsfaciliteter. Regionsudvalget udarbejder i den forbindelse et charter for ligestilling i sport:

Regionsudvalgets charter for ligestilling i sport

»Underskrivere forpligter sig til at gøre brug af deres indflydelse for at skabe en sportsverden, i hvilken alle kan deltage uden at blive udsat for nogen form for forskelsbehandling. Underskrivere forpligter sig til at:

- bekæmpe og afskaffe forskelsbehandling inden for sport,
- tilskynde personer fra alle samfundsgrupper til at deltage i sportsaktiviteter,
- acceptere ansatte og tilskuere fra alle samfundsgrupper og yde alle ansatte og tilskuere beskyttelse mod diskriminerende skældsord og chikane,

— tilskynde dygtige og talentfulde personer fra alle samfundsgrupper til at involvere sig inden for sportsadministration, ledelse og træning på alle niveauer,

— udvikle den bedst mulige ligestillingspolitik og -praksis, der regelmæssigt revideres og opdateres,

— hylde mangfoldigheden inden for sport«.

54. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at underskrive dette charter og til at revidere deres nuværende praksis i forhold til ovennævnte.

55. Regionsudvalget påtager sig at overrække en årlig pris til de lokale eller regionale myndigheder, der formår at anvende charteret på bedste vis.

Bruxelles, den 11. oktober 2007.

Michel DELEBARRE

Formand for

Regionsudvalget
